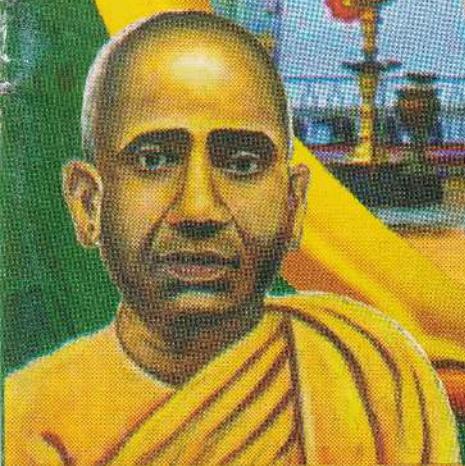
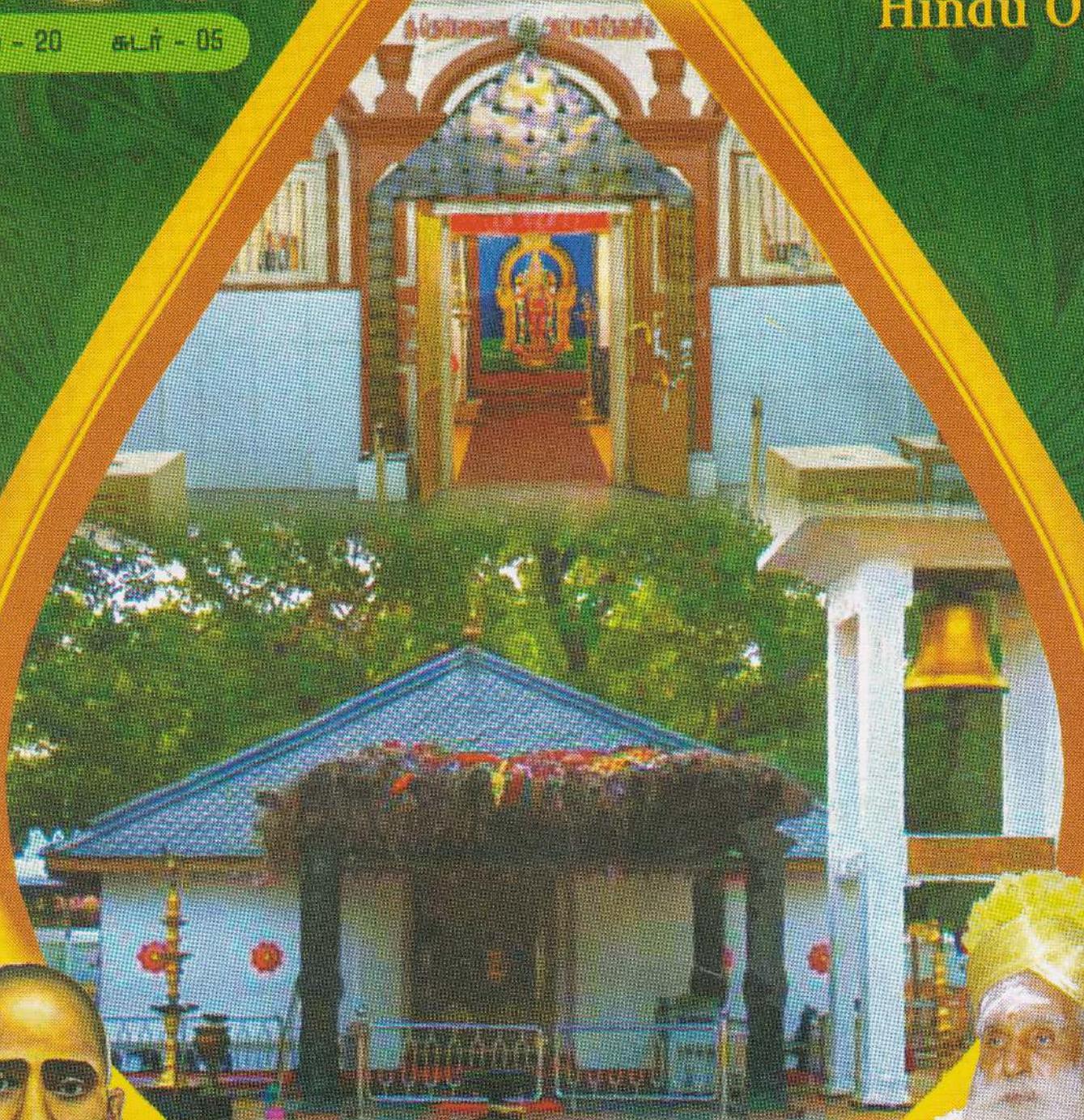

திங்க - 20 தூர் - 05

குந்து ஓளி

Hindu Oli

கலீஸ்காயக் குற்றன் உ ந்சவும் - ஸவாயி விபுகாவாந்தர் விரைவுச் சிறப்பிகம்

தூர்முகி வருடம்

ஆணி - ஆழ

அகில கிளங்கை நிந்து மாமன்ற ஆம்மக தீழ்
Religious Journal of All Ceylon Hindu Congress

June - July

2016

வெள்தியேலியாவில் 18-06-2016 அன்று நடைபெற்ற மாமன்றத்தின் வொ விழா மலர் வெளியீட்டு நிகழ்வில் பதிவுகள்

மாமன்றத் தலைவரின் உரை

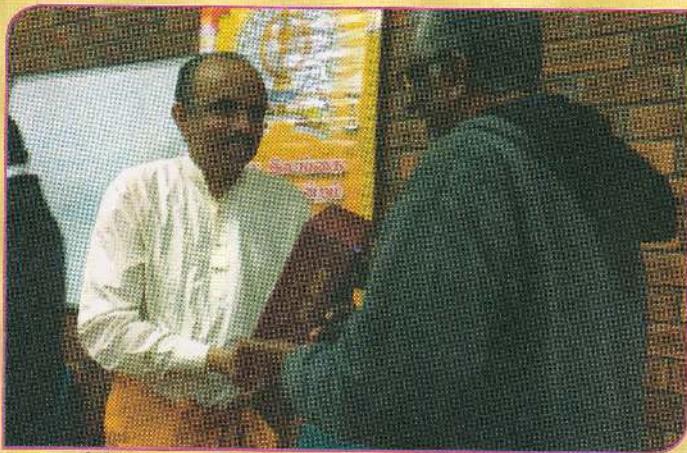
திரு. கு. பாரத்தீன் அவர்களின் வைத்தியலாந்தி மனமோகன் உரை

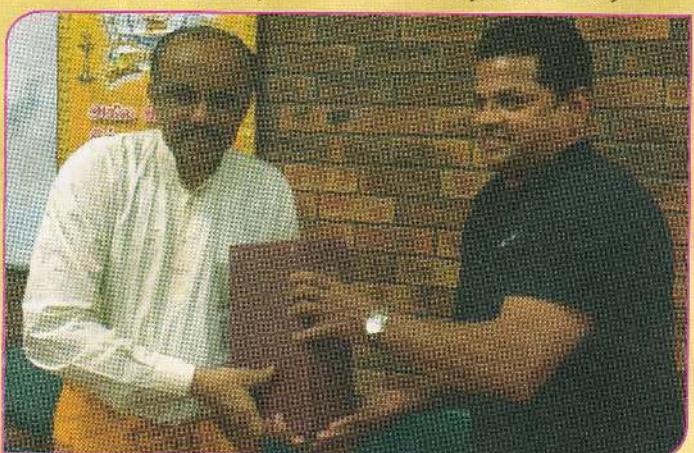
அவர்களின் உரை

ஆசிரியர் ப.ரங்கநாதன் அவர்களின் உரை

கலாந்தி த.கமலநாதன் அவர்கள் சிறப்புப் பிரதியைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

திரு. மைந்தன் அவர்கள் சிறப்புப் பிரதியைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

தமிழகம் பொற்தாமரை இயக்கத்தைச் சேர்ந்த திரு. முத்துக்கண்ணன் அவர்கள் சிறப்புப் பிரதியைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

மாமன்ற வைரவிழா மலர் வெளியீட்டு நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பித்த அவையோர்.

நயினாத்வ ஸ்த் நாகபுரவுணி அம்மன் ஆலயத்தின் வகுடாந்த மகோற்சவக்கதையாட்டு வெளியிப்பட்ட “அந்து ஓளி” சிறப்பிதழ் வெளியீட்டு நிகழ்வு (16.06.2016)

செஞ்சொற்செல்வர் கலாந்தி ஆறு. திருமுருகன் சிறப்பிதழை வெளியிட்டுவைத்து உரையாற்றுவதையும், அடியார்களுக்கு சிறப்பிதழ்களை வழங்குவதையும் படங்களில் காணலாம்.

தீயெ - 20

இந்து ஓளி

சுடரி - 05

தூர்முகி வருடம் ஒடுத் திங்கள் 02ஆம் நாள் (17.07.2016)

பஞ்ச பூர்ணாந்தார்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

திருவேயன் செல்வமே தேனே வானோர்
செமுஞ்சடரே செமுஞ்சடர்நற் சோதி மிக்க
உருவேன் நூருவேன் ஊனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கருவேயன் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய் வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
ஆவுதேன் டுறையுறையும் அமரரேரே!

திருவாசகம்

பரவுவார் கிமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதம்
குரவுவார் குழல்மடவாள் கூறுடையா ஸொருபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பின் அடியார்கள் மேன்மேலுள்
அருவுவார் கழிலினைகள் காண்பாரோ அரியானே!

திருவிசைப்பா

தனிரொளி மணிப்பும் பதஞ்சிலம்பு அலம்பச்
சடைவிரித்து அலையெறி கங்கைத்
தனிரொளி மணிநீாக் திவைலைமுத்து அரும்பித்
திருமுகம் மலர்ந்துசொட்டு அட்டக்
கிளரொளி மணிவண்டு அறைபொழிற் பழனம்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டேர்
வளரொளி மணியை பலத்துள்ளின் றாடும்
மைந்தன்னன் மனாங்கலந் தானே!

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகள் வேண்டி
அழுதிடப் பாற்கடல் எந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தனை வாழ்கின்ற
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
வானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே!

திருப்புராணம்

வெண்ணீரி மேய விடையவர் கோயிலை
நண்ணீரி நாடிய காதலின் நாள்மதிக்
கண்ணீரி யார்தம் கழல்கிணை போற்றியே
பண்ணில் நீடும் புதிமுகம் பாழனார்!
திருச்சிற்றம்பலம் !

பள்ளத்தலங்கள் சைவசமய பாடபோதனை
பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

எம் மண்ணில் சமயபாடம் கற்பிப்பதற்கு போதிய ஆசிரியர்கள் உரிய முறையில் நியமிக்கப்படவில்லை. பயிற்றப்பட்ட சமய ஆசிரியர்கள் மிகவும் குறைவாகக் காணப்படுகிறார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நாஞ்சு நாள் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டம்பெற்ற ஆசிரியர்கள் சமயபாடம் கற்பிப்பதில் ஆர்வம் கொள்வதாக இல்லை. சமயபாடம் கற்பிப்பதனால் தமது தகுதி சமூகக்கணிப்பில் குறைந்து விடும் என்ற தவறான சிந்தனை பரவி வருகிறது.

க.பா.த உயர்தர வகுப்புகளில் இந்து நாகரிகம் அல்லது இந்து சமயத்தை ஒரு பாடமாகக் கற்கும் மாணவர் தொகை என்றுமில் லாதவாறு வீழ்ச் சியடைந்துள்ளது. இந்து நாகரிகத்தை பல்கலைக்கழக பட்டப்படிப்பில் சீற்புப் பாடமாக தேர்ந்தெடுத்து கற்கும் மாணவர் தொகை மிகவும் அரிதாகிவிட்டது. இதனால் பாடசாலைகள் சைவசமயப் பாடத்தைப் போதிப்பதற்கு, அத்துறை சார்ந்த ஆசிரியர்கள் மிகவும் குறைந்துவிட்டனர். பல பாடசாலைகளில் சமய பாடத்தை பொருத்தமில்லாத ஆசிரியர்கள் கற்பித்து வருகிறார்கள். இதனால் மாணவர்களிடையே சமய ஆர்வம் விழிப்புணர்வு அருக்கிறது.

1972ஆம் ஆண்டுக்கு முன் இலங்கைக் கல்வி வரலாற்றில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களைவிட, பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. இக்காலத்தில் பல ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைகள் மூடப்பட்டுவிட்டன. திருநெல்வேலியில் இயங்கிய சைவ ஆசிரியர் கலாசாலை பல சைவசமய பாட ஆசிரியர்களை உருவாக்கியிருந்தது. இக்கலாசாலையில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் இலங்கை முழுவதிலும் பல தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் சிறப்பாகப் பணியாற்றியுள்ளனர். இவர்கள் மாணவர்களை சமய உணர்வோடு வளர்த்தனர். குருபூசைகள், விழாக்கள், பண்டிகைகளை பாடசாலைகளில் நெறிப்படுத்தினர். பாடசாலை மாணவரிடையே சமயபாட ஆசிரியர்கள் மீது உயர்ந்த மதிப்பும் இருந்தது. சமயபாட ஆசிரியர்களது பண்பிலும் தனித்துவம் இருந்தது. இவர்கள்

எனைய ஆசிரியர்களுக்கு முன் நுதாரணமாகவும் விளங்கினர்.

புதிய கல்வித் திட்டங்களும். போட்டிப் பரிட்சைகள் மூலம் புள்ளி அடிப்படையில் ஆசிரியர்கள் தெரிவுசெய்யப்படுவதும் பாரம்பரியமான சமயபாடுக் கல்வி மற்றும் சீர்ப்பித்துவிட்டன. நாடு முழுவதும் மாணவர்களது அமைதி பற்றி மக்கள் சிந்திக்கத் தொடர்கியுள்ளனர். பாடசாலைக் கல்வியில் சமயபாடத்திற்குரிய மகத்துவத்தை மீளவும் கட்டி வளர்க்காது விட்டால், புதிய ஆபத்துக்களை இச்சமூகம் எதிர்நோக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படும். குறிப்பாக சைவசமய பாடபோதனைக்கு உகந்த ஆசிரியர்களை, உரிய முறையில் பயிற்றுவித்து சமுதாயத்தை நல்வழிப்படுத்துவது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

திருப்புகழ்

உடுக்கத் துகில்வேணு நீஸ்பசி
யவிக்கக் கனபானம் வேணுநால்
ஒளிக்குப் புனலாடை வேணுமெய் யுறுநோயை
ஒழிக்கப் பரிகாரம் வேணுமுள்
இருக்கச் சிறுநாரி வேணுமோர்
படுக்கத் தனிவீடு வேணுமிவ் வகையாவுங்
கிடைத்தக் க்ருஹவாசி யாகிய
மயக்கக் கடலாடி நீடிய
கிளைக்குப் பரிபால னாடியிரவுமேபோம்
க்ருபைச்சித் தமுஞான போதமு
மழைத்துத் தரவேணு மூழ்பவ
கிரிக்குட சமூல்வேணன யாஞ்சு தொருநாளே
குடக்குச் சிலதாதர் தேடுகே
வடக்குச் சிலதாதர் நாடுகே
குணக்குச் சிலதாதர் தேடுகே வெனமேவிக்
குறிப்பிற் குறிகாணு மாருதி
யினித்தெற் கொருதாது போவது
குறிப்பிற் குறிபோன போதினும் வரலாமோ
அடிக்குத் திரகார ராகிய
அரக்கர்க் கிளையாத தீரனு
மலைக்கப் புறமேவி மாதறு வனமேசன்
நருட்பொற் றிருவாழி மோதிர
மளித்துற் றவற்மேல் மனோகர
மளித்துக் கதிர்காம மேவிய பெருமாளே!

அநூந்த கூடர்

துர்முகி வருடம் ஆவணி – புரட்டாதி

வாழ்த்து
வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழுமறை வாழுப்
பான்மைதரு செய்யதுமிழு பார்மிசை விளங்க
ஞானமத் ஜந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்
ஆனைமுக ணைப்பரவி யஞ்சலி செய்கிறபாம்!

நெந்து ஒளி

அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற
இந்து ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் வெளியீடு
கதிர்காமக் கந்தன் உற்சவம் / சுவாமி விழானந்தர்
நினைவுச் சிறப்பிதழ்
துர்முகி வருடம் ஆனி - ஆடு

ஆசிரியர் குழு :
திரு. கந்தைபா நீலகண்டன்
ஸைவஞாபானு கௌநநிதி ஆறு. திருமுருகன்
திரு. சி. திஸ்வெந்தராஜா
கவாநிதி ம. பாலாகைபாசநாது சர்மா
சிவபூரி க. வைத்தீஸ்வரக் ஞாக்கள்
திரு. த. யெனாகரன்
திரு. அ. கணக்குருபியர்

ஒரு சிரதியின் விலை ரூபா 50.00
வருடாந்தச் சந்தா [உண்நாடு] ரூபா 300.00
[தபாற் செலவு தனி]
வருடாந்தச் சந்தா [வெளிநாடு] US டெராலர் 15

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்
91/5, செர் சிற்றம்பலம் ஏ. கார்ட்சன் மாவத்தை, கொழும்பு - 2, இலங்கை.
யாழ் பணிமனை : 211/17, கோவில் வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.
இணையத்தளம் : <http://www.hinducongress.lk>
மின்னாஞ்சல் : hinducongress@gmail.com
தொலைபேசி (கொழும்பு) : 0112434990, தொலைபேசி : 0112344720
தொலைபேசி (யாழ்ப்பாணம்) : 0212221075, தொலைபேசி : 0212217280

இந்து ஓளியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளில்
தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் ஆக்கியோன்களுடையதே.

HINDU OLI
Publication of
**HINDU RESEARCH CENTRE OF
ALL CEYLON HINDU CONGRESS**

Kataragama Kanthan Festival / Swami Vipulanandar Commemorative
Special Issue
June - July 2016

Editorial Board :

Mr. Kandiah Neelakandan
Dr. Aru. Thirumurugan
Mr. S. Thillainadarajah
Dr. M. Balakailasanatha Sarma
Sivasri K. Vaitheeswara Kurukkal
Mr. D. Manoharan
Mr. A. Kanagasooriar

Price	Rs. 50.00
Annual Subscription (Inland)	Rs. 300.00 (Excluding Postage)
Annual Subscription (Foreign)	U. S. \$ 15 (Including Postage)

ALL CEYLON HINDU CONGRESS

91/5, Sir Chittampalam A. Gardiner Mawatha Colombo - 2, Sri Lanka.
Website : <http://www.hinducongress.lk>
E-Mail : hinducongress@gmail.com
Telephone No.: 011 2434990, Fax No.: 011 2344720
Jaffna Office : 211/17, Temple Road, Nallur, Jaffna.
Telephone No.: 0212221075, Fax No.: 0212217280

Views expressed in the articles in Hindu Oli
are those of the contributors.

ISSN : 2012 - 9645

ஆன்மீகச்சடாரின்

அருள் மடவு

பிறவிப் பிள்ளையைப் போக்கும் தலையாத்திரை

அழிவாகளது ஆன்மீக செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக நிருத்தல் யாத்திரை சிறப்பு பெறுகிறது. ஆன்மீக பேஷ்பாடுமற்காகவும். ஆஸ்டவன் அருளைப் பெறும் வகையிலிரும் தலையாத்திரை செய்தல் வேண்டும் என்பது ஆன்றோகளால் வலியுறுத்தப்பட்ட உணர்மையாகும். யாத்திரை என்பது இந்தக்களஞ்சு மட்டும் உரிய சமயக் கடமை அல்ல. பொதுவாக உலகிலுள்ள சகல மதத்தினரும் தமது சமயம் சார்ந்த புனித தலைகளுக்கு யாத்திரை மேற்கொள்வதை தலையாய ஆன்மீகக் கடமையாகக் கருதுகின்றனர்.

முஸ்லிம் மக்கள் தங்கள் வாழ்நாளில் ஒருத்தலையாவது வழிபாடுக்காக மக்கா நகருக்கு செல்வதை கட்டாய மதக் கடமையாகவே கருதுவதுண்டு. அதுபோல கிறிஸ்தவ மக்கள் வத்தவகேம் நகருக்கும் யுதாகள் ஜெருசாலெத்திற்கும் பெளத்த மக்கள் புதுபிரான் ஞானநிலையமைந்த புத்தகாயாவுக்கும் யாத்திரை சென்று. அவ்விடாசுகளிலுள்ள தங்கள் மதம் சார்ந்த பாரம் பரியமான தலைகளை தரிசித்து வந்து வருவது நீண்டகால சமய கலாசார செயற்பாடுக் கிடப்பெற்று வருகிறது. நமது இந்து மக்கள் தீர்க்கு விதிவிளக்கல்ல. கதிர்காமம். திருக்கேத்தீர்வரம். திருக்கேள்வெள்வரம் முதலான ஈழத்து திருத்தலங்கள் மட்டுமேன்றி கடலைடந்து ரோமேஸ்வரம். சிதம்பாம். மதுரை. காசி போன்ற நகரங்களிலுள்ள வரலாற்றுப் பெறுமை வாய்ந்த ஆலயங்களுக்கும் யாத்திரை மேற்கொண்டு வழிபாடாற்றி வந்திருப்பதும். பாரத மண்ணிலுள்ள மக்களும் இலங்கைக்கு தலையாத்திரையாக வந்து சென்றிருப்பதும் வரலாற்றுச் செய்தியாக அமைந்திருக்கிறது.

அழுது இந்த மக்கள் கதிர்காமத்தீர்கு பாதயாத்திரை செய்யும் பாரம் பரியமான மறபு பல்லாண்டுகாலமாக இருந்து வருகிறது. வாகன வசதிகளாற்ற முன்னெண்ட காலப்பகுதியில் அடியாகள் பலர் ஒன்றியெண்ணந்து ஆரம்பித்து வைத்த இந்த பாதயாத்திரை செயற்பாடானது இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கதிர்காம உரசுவத்திற்கு சிவநாடகளுக்கு முன்பதாக வடபுதுதியிலிருந்து புறப்படும் பாதயாத்திரைக் குழுவினர் முலைத்தீவு மாவட்டத்தின் வற்றாப்பள்ள கண்ணாக அம்பாளைத் தரிசித்த பின். கிழகு மாகாணத்தின் ஊடாக தென்பதுதி காட்டுப்பெரிதேசத்துள் பிரவேசித்து கதிர்காமத்தை சென்றுதைவது வழக்கமாகும்.

யாழிப்பாணத்து மாழனிவர் சிவபோக சுவாமிகள் ஓர் இளை துறவியாக நல்லூர் தேரழியில் செல்லப்பா தேசிகரிடம் ஞானகட்டத்தை பெற்ற பின்னர் செலவப்பா தேசிகா சிவபோக சுவாமிகளை கதிர்காம யாத்திரைக்கு ஆனுயிரவெந்தான் என்றும் கவாரிகள் காலநிலையில் கதிர்காமம் சென்றார் என்றும்

வரலாறு கொல்கிறது. பின்னாளில் சிவபோக சுவாமிகள் தனது வாழ்நாளில் அழிவாகலைக்கொண்டு கதிர்காம யாத்திரைகளை ஒழுங்கு செய்து நடத்தியிருப்பதாக அறிகிறோம்.

கடந்த காலங்களில் போர்க்கழுநிலைகள் காரணமாக வடபுதுதியிலிருந்து பாதயாத்திரையை மேற்கொள்ள முழுயாத நிலையிருந்து. ஆனால் அண்மைக்கால நாட்டின் நிலைமைகள் மீண்டும் பாதயாத்திரை செய்க்கூடியதான் கூழுநிலைலையே தோற்றுவித்திருப்பது உணர்மையிலேயே மகிழ்ச்சிதரக்கூடியது.

ஓர் ஆலயம் என்பது மூத்தி. தலை. நீதிதம். விருட்சம் எனும் பலவகையான சிறப்பு அமசுக்களைக் கொண்டதாக இருக்கும். அடியாகள் யாத்திரையாக எடுந்தாரம் பயணம் செய்து வந்து அந்த நந்த தலத்திலேயுள்ள நீதித்தத்தில் நீராம் ஆஸை வழிபாடு செய்யும்போது தங்கள் கர்மவிகாஸங்களைப் போகவிட ஆன்ம ஏட்டிரும் பெறுகிறார்கள். இத்தகைய ஆன்மீகச் சிறப்புமிகுக் பாதயாத்திரை நடைமுறை எதிர்காலத்திலும் தொடரவேண்டும். கதிர்காமம். திருக்கேத்தீவரம்.

தீருக் கோண்டெவரம் வரம் போன முறை திருத்தலங்களுக்கு வருகை தரும் ஆலயங்களுக்கு சமீபமாக யாத்திரிகள் விடுதிகளை அமைப்பது அவசியமானதாகும். இந்தியாவிலுள்ள திருத்தலங்களுக்கு அருகில் மனாளர் காலத்திலிருந்தே யாத்திரிகள் நவங்களுத் தலையை வழிக்கின்றன.

யாழி குடாநாட்டிலே சிதம்பரத்துக்கெளை பெறுமளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன. முன்னெண்ட காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து சிதம்பரம் முதலான திருத்தலங்களுக்கு யாத்திரை செல்லும் அடியாகள் தங்கின்ற வழிபாடு செய்யும் வகையில் யாழிபாணத்து இந்து மக்கள்

சிதம்பரத்தில் மடாங்களை அமைத்துக் கொடுத்திருந்தாகள். ஈழத்து மக்கள் இவகுள்ள திருத்தலங்களுக்கு மட்டுமல்ல இந்தியாவுக்கும் யாத்திரை செய்து ஆலயவழிபாடுகளை மேற்கொள்வது போல இந்தியாவிலுள்ள இந்து மக்களும் ஈழத்து திருத்தலையாத்திரைகளை மேற்கொண்டு இறையருளை பெற்றுயிரவேண்டும்!

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் கீர்மதையிலிருந்து மீது அருகே யாத்திரிகள் மடலையானதற்கு அமைத்திருப்பதும். திருக்கேத்தீவர திருத்தலத்தீர்கு அருகே யாத்திரிகாக்கள் கான மடலையானதற்கும் ஆலயத்தீர்கு சமீபமாக ஆதமீக நிலையமொன்றையும் அமைப்பதற்கு நிடப்பிடிட்டிருப்பதும் பெரிதும் பாராட்டுக்குரியது.

விடுதிகாலநிலைகள்

துர்முகி வருடம் ஆணி - ஆடி

திருக்கமிலாய மரபு, மெய்கண்டார் வழிவழி பேரூராதீனம் குயிலைக்குருமணி சீர்வளர்ச்சீர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளாரின்

அருளாட்சி ஏற்புப் பொன்விழாவையொட்டி
அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தினால் வழங்கப்படும்
வாழ்த்துமடல்

கைவழுந் துமியுமிரு கண்ணெனக் காத்திட - ஜிவ
ஷவயத்தோர் போற்றிட ஆத்தென்மொன்றைப் - பேறூரிச்
அண்மைத்திட்டார் கயிலைக்குருமணி சாந்தலிங்கர் - அகவை
ஜாநார்ரினெனத் தாண்சுயம் வழிவழி திகழ்ந்திடவே!

சாந்தலிங்கர் தண்வழிம் யற்றி - நல்ல ஆண்டது
சகசிரம் ஒன்பத்தூர் ரியறுபத்தேழில் - தண்ணருள்
தீராமசாமி அழகன் சீர்மேர் கொண்டார் துவலையையை
கீழ்மாநிலம் நனிசிருக்க வழிகாட்டினார் சீவியூட்டினார்!

சமய சுருதாயு கண்வி மருத்துவம் மத - நல்லெணக்கம்
சமத்துவம் வேள்ளாண்மை எனப்பல துவரகளிலும்
சுற்றேனும் தளராது தண்ணலமின்றிச் சுறுக்கதுக் காத்து
சீர்மேவும் ஜம்பது ஆண்டுமேவி அருளாஞ்சு நல்லகுரு!

மார் காக்க வாய்த்து குரு - சாந்தலிங்கர் வழி தீராமசாமி
அவர்தும் அருட்டணி தொடர்ந்திடவும் - நூற்றேநர்ப்
பதியூர்ந்து அருளாட்சி சீய்திடவும் - பரம்பாருளாம்
சிவகாயியையா ஞடனுறை ஸ்ரீ நடராஜர் பாதும் பணிகிறோம்.

கந்தையா நீலகண்டன்,

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்.

தலைவர்,

பேரூர் ஆதீனம் குருமகாசந்திதானம் சீர்வளர்ச்சீர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளாரின் அருளாட்சி ஏற்புப் பொன்விழா

திருக்கமிலாய மரபு
மெய்கண்டார் வழிவழி பேரூர்
ஆதீனம் குருமகா சந்திதானம்
கயிலைக் குருமணி சீர்வளர்ச்சீர்
சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார்
ஆதீன குருமகாசந்திதானமாக
பொறுப்பேற்று ஜம்பது வருடங்கள்

நிறைவு பெற்றுள்ளதையிட்டு அகில இலங்கை இந்து
மாமன்றம் தீயபூர்வமான நல்வாழ்த்துக்கலைத் தெரிவித்துக்
கொண்டிருது.

சீர்வளர்ச்சீர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் 1950ஆம்
ஆண்டில் பேரூர் ஆதீனத்தின் கிளையப்பட்டமாக இணைந்து
கொண்டவர். 1967ஆம் ஆண்டு ஜோலை மாதம் - ஆதீன
குருமகாசந்திதானமாக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.
கைவழும், தமிழும் தழைத்தோங்கவும், சமுதாயம்
நன்னெறியினைப் பேணி சிறப்புடன் வாழுவும் தன்னை
அர்ப்பணித்துப் பணியாற்றிவருகிறார்.

அடிகளார் தமிழக அரசின் இந்து சமய
அறநிலைய ஆட்சித்துறையின் உயர்மட்டக் குழுவின்
உறுப்பினராகவும், சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆட்சிமன்ற
உறுப்பினராகவுமிருந்து நற்பணியாற்றியிருக்கிறார். அடிகளார்
கலை அறிவியல் தமிழ் கல்லூரியையும் ஆரம்பித்து
ஆற்றிவரும் கல்விப்பணியிடம் பெரிதும் போற்றுவதற்குரியது.
சீர்வளர்ச்சீர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் கடந்த வருடம்
(2015) அக்டோபர் மாதம் அகவை தொன்னாறு நிறைவை
கொண்டாடியிருப்பதும் மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும்.

அடிகளார் நல்ல தேகாரோக்கியத்துடன் வாழ்ந்து சமய
சமூகநல், கல்விப் பணிகளை மேலும் சிறப்பாகத் தொடருவதற்கு
இறையருள் துணைநிற்க வேண்டும் என இலங்கை வாழ்
இந்து மக்கள் சார்பாக மாமன்றம் அருள்மிகு சிவகாமி அம்பாள்
சமேத ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறது.

வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த கதிர்காமம்

கு. சபாநாதன்

முருக வழிபாட்டுக்குரிய திருப்பதிகளுள் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் எனும் மையானும் புகழ்பெற்றுத் திகழ்வது ஈழநாட்டின், தென்பாலுள்ள திருக் கதிர்காமம். இத்தலத்தின் பெயர்க்காரண வாராய்ச்சி இன்னும் மூந்தபாலில்லை. கதிர்காம் என்னுஞ் சொல் 'கார்த்திகோய் கிராம' என்பதன் மருங்வெனவும், யானைவாழ் கிராமமெனப் பொருள்படும் கஜராகம் என்பதன் சிறைவெனவும், கதிரு (நச்சு) மரம் நிறைந்த கிராமம் (கதிருகொட என்பதுபோல) எனப் பொருள்படும் கதிருகிராம என்பதன் சிறைவெனவுங் கொள்வர் சிலர். இன்னுஞ் சிலர் இதனைத் தமிழ்ச் சொல்லெனவே கொண்டு கதிர்காமம் என்பது கடவுள் தன்மையுடைய ஒளியும் அன்பும் (கதிர்-ஒளி; காமம்-அன்பு) கலந்து விளங்குமிடம் எனவும், ஆறு கதிர்ப் பொறிகளாற் பிறந்த ஆறுமுகன் வள்ளிநாச்சியார்மேற் காதல்கொண்டு மனம்புரிந்த இடமாதலிற் கதிர்காமம் ஆயிற்று எனவுங் கூறுவர். இன்னுஞ் சிலர் 'கதிரங் கருங்காலி' யெனும் பிங்கல நிகண்டுசு சூத்திரத்தை எடுத்துக் காட்டிக் கதிரமரம் (கருங்காலி மரம்) நிறைந்த கிராமமாதலால், இப்பெயர் ஏற்பட்ட தென்பார். கதிர்காமம் என்பது சிங்களமொழிச் சொல்லின் மருங்காய்த் துபிழ் மொழியின்கண் திசைச் சொல்லாய்ப் பிற்காலத்தில் வழக்கில் வந்ததென்பதே எமது கொள்கை. அக் கொள்கைக்கேற்பகதிருந்தாங்களைப்படைய ஊர் எனப் பெயர்க்காரணம் கூறுதலே பொருத்தமாகத் தோற்றுகின்றது.

ஏமகூடம், பூலோக கந்தபுரி, காரிகாப்பு, வரபுரி, பஞ்சமூர்த்திவாசம், வில்வகானானம், சகல சித்திரகாம், அகத்தீயப்பிரியம், பிரமசித்தி அல்லியர்த்தமூர்த்தம், சித்தகேத்திராம, கதிரை, ஜோதிச்காமம் என்பன கதிர்காமத்துக்குப் பல நூல்களிலும் வழங்கப்பட்டுள்ள பெயர்கள்.

கதிர்காமசவாமி, கதிரைநாயகன், கதிரைவேலன், மாணிக்கசவாமி, கந்தக்கடவுள், ஆறுமுகப்பெருமான், பாஞ்சோதிப் பெருமான், சிதாகாயநாதன் அவ்வியர்த்த மூர்த்தி என்ற திருநாமங்கள் கதிர்காமக் கடவுளஞ்சுகு வழங்கப்படுவன.

புராண வரலாறு

முருகவேன் குருபன்மனைச் சங்கரிக்கும் நோக்கோடு எழுந்தருளியபொழுது கதிர்காமத்தையடைந்து மாணிக்க கங்கையருகிற பாசனை வகுத்து வீற்றிருந்தார் என்றும், அவ்விடம் ஏமகூடம் எனப்பட்டது என்றும் பின்னர் குருபன்மனை வென்று வாகைக்குடி மீண்டபொழுது கதிர்காமக் கிரியில் நவகங்காதீர்த்த முண்டாக்கிச் சிந்தாமணி ஆலயத்தில் தேவர்கள்

துதிக்க வீற்றிருந்தார் என்றும் புராணம் கூறுகின்றது. வள்ளி நாயகியாரைக் கண்டு காதலித்து மனை முடித்த இடம் கதிர்காமம் என்பது ஐதீகம். முருகப்பெருமான் முதலில் தெய்வானை அம்மையாரை மனை முடித்துப் பின் திருத்தணிமலைக்கருகிலுள்ள வள்ளி மலையில் வள்ளிநாயகியாரை மனைப்பரிந்து அதன்பின்னர் இருவரையும் நோக்கித் தாம் விரும்பும் தலம் கதிர்காமம் எனக் கூறி அவர்களுடன் கதிர்காமக் கிரியை அடைந்து சிந்தாமணி ஆலயத்தில் எந்நாளும் அன்பர்கள் வழிபட்டுப்புறாறு வீற்றிருக்கிறார் எனத் தகவினா கைலாச புராணம் கூறும். “பிள்ளையார் மலை, வீரவாகுமலை, தெய்வானையம்மை மலை, வள்ளியம்மை மலை ஆகிய மலைகளின் நடுவே சோமன் குரியன் அக்கினியென்னும் முக்கட்டர்களின் சோதிபெற்று உலகுக் கெல்லாம் பேரொளியால் விளங்குவது கதிரைமலை” என்றும், “அம்மலைச்சிகரநடுவில் அநேக கோடி சூரியப் பிரகாசம் பொருந்தி விளங்கும் சிந்தாமணி ஆலயத்தில் நவரத்னமயமான சிங்காசனத்தில் வள்ளிநாயகி தெய்வானையம்மை சமேதராய்க் கதிர்காம கிரீசர் எழுந்தருளியிருக்கிறார்” என்றும்

இப்புராணம் கூறும். மேலும், கதிர்காம நகராச் சிறப்பினையும் இப்புராணம் கீழ்க்காணுமாறு குறிப்பிடுகின்றது: “கதிர்காம நகரம் முக்கோண வடிவமான வீதியையுடையது. அந் நகரத்தின் நடுவிலே பவளத் தூண்கள் நிறுத்திப் பொன்னால் இயற்றி இரத்தினங்கள் இழைத்த திவ்வியாகிய சோதிமண்டபம் (கவாமி சந்திதி) ஒன்றிருக் கின்றது. அம்மண்டபத்தின் நடுவில் இந்திரநீலமணியினாற் செய்து பிரகாசமும் அழுகும் பொருந்திய சிங்காசனத்தின் மேலே தெய்வானையம்மை சுராவனியையார் என்னும் இருசக்திகளோடு ஞானசக்தி வடிவாகிய வேற்படையைத் தாங்கிக் கிருபா சமுத்திரமாகிய கதிர்காமநாதர் விளங்குகிறார். அச் சோதிமண்டபத்தின் எதிரிலே எல்லா

இலக்கணமும் வாய்ந்த வள்ளியம்மை மண்டபம் இருக்கின்றது. அதன் அருகிலே மேன்மை பொருந்திய சமாதி யோக மண்டபம் ஒன்றிருக்கின்றது. விநாயகருக்கும் பரமசிவனுக்கும் உரிய வேறு மண்டபங்களும் அங்குள்ளன. வீரவாகு முதலான வீரருக்குரிய மண்டபங்களும் இருக்கின்றன... கதிர்காம நகரத்தருகிற் புண்ணிய நதியாகிய மாணிக்க கங்கை பாய்ந்து கொண்டிருக்கும்.”

சரித்திரம்

புராணங்களிற் பலவாறாகக் கூறப்பட்டபோதிலும் கதிர்காம கேஷத்திரத்தின் புராதனமும் பெருமையும் சரித்திரங்களிற்

காணப்படுகின்றன. பாழ்ப்பாண வைபவ மாலையிலும் மகாவம்சம் என்ற சிங்கள சரித்திரத்திலும் கதிர்காமத்தைப் பற்றிப் பன்மைக் குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.

சீதாபிராட்டியாரைத் தேடி இலங்கைக்கு வந்த அநுமான் கதிர்காமப் பெருமானை வணங்கச் சென்றாளன்பது சில சரித்திராசிரியர் கொள்கை. கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டளவில் விஜயன் இலங்கைத்தில் கதிரையாண்டவருக்கு ஒரு கோயில் அமைத்தான் என யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறும். சிங்களவரின் சரித்திர நூலாகிய மகாவம்சத்தில், *தேவானம்பிய தீசன் ஆட்சிக்காலத்தில், அசோக மன்னனது அருந்தவப் புதல்வி சங்கமித்தை வெள்ளாரகடன் அநூரதபுரியையடைந்தபொழுது, இலங்கை அரசனுக்கு அடுத்தபடியாகக் கஜராகாமத்துப் பிரபு குறிப்பிடப்படுகின்றார். இவ்வரசின் கிளையொன்று இப் பிரபுவால் கதிர்காமத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு ஆலயத்தில் நாட்டப் பட்டதாகவும் அந்நாஸ் கூறும். இப்பொழுது கதிர்காமக் கோயில் வீதியிற் காணப்படும் வெள்ளாரக் இதனாடியிற்றோன்றியதெனக் கருதுவர். கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டளவில் மகாநாதன் என்னும் அரசனாற் கட்டப்பெற்ற கிரிவிகாரை என்னும் பொத்த விகாரம் ஒன்று கதிர்காமக் கோயிலுக்குச் சிறிது தூரத்திலிருக்கின்றது. இதனைச் சாதாரண மக்கள் குரங்கோட்டை என்று வழங்குவார்.

துட்டகெழுனு எனும் சிங்களவரசன் எல்லாளன் எனும் புகழ்பெற்ற தமிழரசனை வெல்லுதற்குரிய ஆற்றலைத் தமக்களிக்க வேண்டுமெனவும், அளிப்பிற் கதிரையாண்டவர் ஆலயத்தைக் கட்டுவிப்பதாகவும் விராதம் பூண்டு அக்கடவுள் அருள் பெற்றுத் தன் பகைவனைவென்றதால் தான் கூறியிடத்தே கி.மு. 101 ஆம் ஆண்டளவில் ஆலயத்தைக் கட்டியதாகவும் கந்தஉபாத எனுஞ் சிங்கள நூஸ் கூறுகின்றதெனச் சேர்.பொன். அருணாசலம் துரையவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள்.

இலங்கை சோழர் ஆட்சிக்குப்பட்டபொழுது சிங்கள அரசனாகிய ஐந்தாம் மகிந்தனும் அவன் மணைவிமாரும் சிறைப்படுத்தப்பட்டனர். இங்ஙனப் சிறைப்பட்ட அரசனின் வழித்தோன்றலாய மானவர்மன் எனுஞ்சிறந்த கல்வியாளன் முருகப்பெருமானின் அருள் பெற வேண்டிப் பல்லாண்டுகளாகத் தவஞ்செய்து தனது கண்மலரையே அர்ச்சித்து ஈற்றில் அவன் அருளைப் பெற்றுத் தனது சாதியினரை வருத்திய சோழரை இவ்வுரிமைன்றும் இந்த மானவர்மனின் சந்ததியார் தூரத்துழந்ததென மகாவம்சம் விரிவாகக் கூறுகின்றது. இவன் சிறந்த முருக பக்தன் என்பதையும் இந்நாஸ் கூறாமற் கூறிவிட்டது.

இப்பொழுது காணப்படும் கதிர்காம ஆலயம் கி.பி. 1581 ஆம் ஆண்டளவில் அரசபுரியத் தொடங்கிய முதலாம் இராசசிங்கனாற் கட்டப்பெற்றதென்பது திரு. வ. குமாரசவாமியவர்கள் கருத்து. இவன் பெளத்து சமயத்தை அலட்சியான் செய்து, சைவசமயத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகி 'பைவ ஆண்ட' கோயிலைக் கட்டுவித்தான் என மகாவம்சம் கூறுகின்றது. ஆனால் இப்பொழுது காணப்படும் ஆலயம் கி.பி. 1634 ஆம் ஆண்டளவில் அரசாண்ட இரண்டாம் இராசசிங்கனாற் கட்டப்பட்டதென்பதே சரித்திர ஆசிரியர் துணிவு.

கதிர்காம கோத்திரம்

ஸமுநாட்டின் தென்பாகத்தில் ஊவா மாகாணத்துப் புத்தல் பிரிவிலுள்ள தீயனகம எனும் காட்டில் மாணிக்க கங்கை அல்லது பரப்ப ஓயாவின் இடது கரையில் கதிர்காமக் கடவுள் கோயில் கொண்டுமென்று விரும்பியதனாற் கதிர்காமநாதர் இக்கோயிலின் கணை இங்ஙனம் அமைத்துக் கொண்டார் போலும்! இச் செயலைக் கண்ட தெய்வானையம்மையார் தமது கோயிலைக் கிழக்கு நோக்கியமைத்துக் கொண்டார். வள்ளியம்மையாருக்கு அடிமை பூண்ட முத்துவிங்கவாமி மாணிக்க கங்கையைக் கடந்துவரும் அடியார்களை அன்புடன் உபசரித்து முருகனிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் கருத்துடன் மேற்குத் திசையை நோக்கித் தமது கோயிற் சந்திதியை அமைத்துக்கொண்டார். கதிர்காம கோயில்களை நான்கு வகுப்பாக வகைப்படுத்தலாம்: முதலாவது வகுப்பில், (1) உருகுணை மகா கதிர்காம ஆலயம் அல்லது சுவாமி சந்திதி. (2) வள்ளியம்மன் கோயில். (3) பத்தினி கோயில்-கண்ணகியம்மன் கோயில்-இவை மூன்றும் அடங்கும். இம்மூன்று கோயில்களும் பெளத்தமத ஆலய பரிபாலனாச் சட்டத்தின்படி பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டாவது வகுப்பில் (1) மாணிக்கப் பிள்ளையார் கோயில். (2) தெய்வானை அம்மன் கோயில். (3) வயிரவர் கோயில். (4) முத்துவிங்க சுவாமி கோயில் (5) செல்வக் கதிர்காமம் அல்லது பழைய கதிர்காம. அது சுவாமி சந்திதியிலிருந்து மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ளது; இதன்கண் இப்பொழுது ஒரு பிள்ளையார் கோயிலுண்டு. (6) கதிரைமலை இவை ஆறும் அடங்கும். இவை பெரும்பாலும் பாபாக்களின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கின்றன. மூன்றாவது வகுப்பில் (1) கிரி விகாரையும். (2) பெருமாள் கோயிலும் அடங்கும். இவை பெளத்த குருமாரின் பரிபாலனத்தில் இருக்கின்றன. நான்காவது வகுப்பிற் சோனகருடைப் பள்ளிவாசல் அடங்கும். இவற்றை விட வேறு சில சிறு கோயில்களும் காலத்துக்குக் காலம் கட்டப்பெற்றுள்ளன.

கதிர்காமநாதன் தேவாலயத்திற் பெரிய கோபுரத்தையாவது விமானத்தையாவது யாம் காணமுடியாது. கர்ப்பக்கிரகமும் சிறு மண்டபமும் கொண்டதே கோயில் என்ப்படும். கர்ப்பக் கிரகத்தின் வாசலில் திரையிடப்பட்டிருக்கிறது. வெளி மண்டபத்தில் நின்றே மக்கள் வழிபாடு வேண்டும்.

கதிர்காம வேலரூக்குப் பூசை செய்பவர்களைக் கப்புராளையார் என்றழைப்பது வழக்கம். கப்புராளைமார் இக்கோயிலிற் பூசை நடத்தும் முறையும் இக்காலச் சைவமுறைக்கு வேறுபட்டதாகும். வள்ளி மணாளனுக்குப் பூசை நிகழும் பொழுது அவனை வரவேற்பதற்கு ஆலாத்திப் பெண்கள் நாடோறும் வந்து ஆலாத்திபெடுப்பார்கள். கோயிலுக்கு வெவ்வேறு தொழில் புரியும் மேளகாரர், ஜோதிடர் முதலிய பலருளார். இவர்களுக்கெல்லாம் மானியம் விடப்பட்டிருக்கிறது.

கப்புராளைமார் தம் வாயை மஞ்சள் துணியினாற் கட்டி அழுதினை உள்ளே காவிச் சென்று வைத்த பின்னர் வெளியே வந்து திரைச்சீலை முன்பாக நின்று ஒங்காரவுடவாகக் கைகளிரண்டையும் கூப்பி வழிபாடியற்றுகின்றனர். “இருவண்டான் வேறு எதைத்தான் செய்ய முடியாதிருந்தாலும், தன் இரு கைகளையும் சிரிசின்மேற் குவித்து வழிபடுவதால், அவனுடைய உருவம் வேலின் உருவத்தை ஒக்கும்; அப்பொழுது அவன் வேலாகி, வீரன் கை வேலாகிவிடுவான்” என்று, கதிர்காம தலத்தை விய வருடப்பிற்பன்று தரிசித்த திருப்புகழ்மணி டி.வி. கிருஷ்ணசாமி ஜயரவர்கள் கடறியதும் இவ்விடத்தில் நினைக்கத்தக்கது.

திருவிழாக் காலங்களிற் சந்தித்தான்த்துள் இருந்து ஏதோ ஒரு வஸ்துவைக் கப்புராணமார் பெரிய வஸ்திரத்தால் மூடி ஒருவருக்கும் அது இன்ன தென்த் தெரியாவண்ணம் கொணர்ந்து யானை மீதுள்ள பெட்டியினுள் வைத்து இறுகக் கட்டி விடுகின்றனர். கப்புராணமார் தமக்குள் ஒருவரைத் தெரிவு செய்து அவரைச் கவாமிக் கப்புராண யென்றழைப்பது வழக்கம். இந்தச் கவாமி கப்புராணமே யானைமீதுள்ள பெட்டியை மிகக் கவனமாகப் பிதித்துக் கொள்வார். இந்த மறைபொருளைக் கற்புராணமாரும் பயபக்தியடினே தான் ஏற்றி இறக்குகின்றனர். இப்பொருளே கவாமி சந்திதியிலிருந்து வள்ளியம்மன் சந்திதிக்கு யானைமீதமாற்று உலாப்போவது. அடியார்கள் தம் தலைமேல் அல்லது கைமேற்கொண்டு செல்லும் விழுதிச் சட்டியில் ஏற்றிய கர்ப்பூர வெளிச்சம் கதிர்காமத்தில் இரவினைப் பகலாக்க, ஊதுபத்திகளின் நறுமனம் பரவ, பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் அரோஹா³ என்று கதறிக் கண்ணீர் சொரியக் கதிர்காமக் கடவுள் உலாப்போகுங் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாரிக்கும். முத்துவிங்கவாமி அவர்கள் அமைத்த இயந்திரம் அடங்கிய பெட்டியே விழுதிக்காலத்திற் பவளி வரும்போது யானைமேல் ஏற்றிச் செல்லப்படுகின்றதெனக் கொள்வாருமளர். இதனை முத்துவிங்கசாமியவர்கள் சரித்திரத்தைக் கூறுமிடத்து விளக்குவாம்.

ஒரு பற்றுமற்று, அருவாய்த் தானே நிற்கும் தத்துவங் கடந்த பொருளை வழிபடும் முறையே, அஃதாவது, கந்தழி வழிபாடே கதிர்காமத்தில் உண்டென்பது ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் துணிபுக்கந்தழி வழிபாடெனிற் கோயிலமைத்தல் அவசியமின்றாகிவிடும். மேலும் வேட்டுவர் கந்தழி வழிபாடாற்றும் நூண்மதியுடையரோ வென்பதும் இங்கு ஆராயத்தக்கது. அனந் பிழும்புவடிவமே இங்குக் கர்ப்பூர தீபமாக இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றதெனக் கொள்ளற்கிட முண்டெனினும், துணிந்துகூற முடியாது.

அருண கிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ்ப் போக்கினை நோக்குமிடத்து, மாணிக்கத்தாற் செய்த விலைமதித்தற்கரிய திருவுருவம் ஓன்று இருந்திருத்தல் கூடும் எனக் கருத இடுமண்டு. அன்றியும் கதிர்காமத்தைச் சென்று தரிசித்த தொக்டர் டேவி அவர்கள், பெருங்கலகம் நிகழ்ந்த காலத்திற் கதிர்காமத்திலுள்ள திருவுருவம் மறைக்கப்பட்டு இன்னும் காட்டிற் கிடக்கின்றதெனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதனாலும் மூலஸ்தானத்தில் விக்கிரகம் ஒன்றிருந்ததென்பதும், அது மிகவும் விலையுயர்ந்ததென்பதும் பெறப்படும். திருக்கோயிலினுள்ளே தங்கத்தாற் செய்த ஆறுமுகவேலவர் திருவுரும் ஓன்று மாசுபடிந்து வஸ்திரத்தால் மறைக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றதெனச் சிலர் கருதுகின்றனர். இஃதுண்மையாயின் சிங்களவர் இக்கோயிலின் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற முன்னர், தமிழரே சைவ முறைப்படி திருவருவம் அமைந்து வழிபாடாற்றி வந்தனர் என்பதும், அந்திருவத்திற்கு வழிபாடாற்றும் முறை சிங்களவருக்குத் தெரியாமற் போகவே, இக்கோயிலின் வாயிலை மறைத்துத் திணைச்சீலையிட்டனர் என்பதும் வலியுறும். ஆறுமுகவேலவர் வள்ளி தெய்வயானையுடன் அடியார்க் கருள்புரியும் காட்சியே திரைச்சீலையில் ஓவியமாகத் தீட்டப்பெற்றுள்ளது. இத்திரைச்சீலை எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் ஒரு பொழுதும் அகற்றப்படுவதில்லை.

கோயில் திருவிழாக்கள்

கதிர்காமக் கோயிலில் வருடந்தோறும் நான்கு திருவிழாக்கள் நடைபெறும். முதற்றிருவிழா சித்திரை வருடப்பிறப்புத் தினத்தன்று நடைபெறும். இரண்டாவதாக ஆனி அல்லது ஆடியில் பந்தற்கால் நடைபெறும். திருவிழா நடைபெறும் அஃதாவது ஆடி அல்லது ஆவணியில் நடைபெறவிருக்கும் திருவிழாவுக்கு ஒரு மாதத்துக்கு முன்னரே கந்தகவாயியார் வள்ளிநாய்ச்சியாரை மனமுடித்தற்கு வேண்டிய பந்தல் அமைப்பதற்குக் கண்ணிக்கால் நடைபெறும். மூன்றாவது ஆடி அல்லது ஆவணியில் 15 அல்லது 16 நாட்களுக்குத் திருவிழாவும் தீர்த்தோற்சவமும் நடைபெறும். நான்காவதாக, கார்த்திகை மாதத்தில் திருக்கார்த்திகை விளக்கீட்டுத் திருவிழா நடைபெறும்.

கதிரை யாத்திரை

முற்காலத்தில் சைவர்கள் தாம் நினைத்தபொழுதெல்லாம் கதிர்காம யாத்திரை செய்யவில்லை. கதிரையாண்டவன் (கனவிற் றோன்றி) வருமாறு விடை கொடுத்தாலன்றிப் பக்தர்கள் கதிர்காம யாத்திரை செய்யத் துணியார்கள். அங்குளம் உத்தரவின்றிச் சென்றாற் பல இன்னல்களை அநுபவிக்க நேரிடும் என்பது அவர்களுடைய நம்பிக்கை. அன்றியும் மழுங்காலத்திற் பிரயாண வசதிகளும் மிகக் குறைவு. கதிர்காம யாத்திரை செய்வது இக்காலத்தில் அவ்வளவு துண்பமான தொன்றன்று. கதிர்காம ஷேத்திரம் வரை மோட்டார் வண்டியிற் செல்லக் கூடியதாகப் பாதை இப்பொழுது திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும் திருவிழாக் காலங்களில் அன்பர்கள் ஆங்காங்கு மடங்கள் அமைத்து யாத்திரை செய்யவாக்கட்டு வேண்டிய வசதிகளை அளிக்கின்றார்கள். கொழும்பு மருதாணையில் ஒரு மடமும், காலியிற் சிவன்கோயிலுக்கருகில் ஒரு மடமும், யாத்திரிகருக்கு வேண்டிய வசதியளிக்கின்றன. கொழும்பிலிருந்து மாதத்தறைவரை புகையிரத்திற் பிரயாணஞ் செய்யலாம்; பின்னர் மாதத்தறைமதத்தில் தங்கி அங்கிருந்து பஸ்வண்டி மூலம், திசமஹாராமவரை செல்லலாம்; திசமஹாராமவிலிருந்து கதிர்காமத்துக்கு ஏறக்குறைய பத்துப்பதினொரு மேல் தூரம் இருக்கும். இதற்கும் பஸ் வண்டியிற் செல்லலாம்; ஆனாற் பெரும்பாலோர் திசமஹாராவிலிருந்து கால்நடையாகவே கூட்டங் கூட்டமாகச் சேர்ந்து ஆடிப்பாடுக் கொண்டு செல்வர். எல்லோரும் கடவுளின் குழந்தைகள் என்ற எண்ணமே தாண்டவமாடுகின்றது. பிறர் துண்பத்தைத் தன் துண்பமாக ஒவ்வொருவனும் பாவிக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறான். எங்கே பார்த்தாலும் அரோஹா எனும் சத்தமே வானத்தையும் பின்து கொண்டு செல்லும். எந்தப் பொருளையும் அரோஹா மயமாகப் பாவிப்பார்கள், பக்தர்கள். அரோஹா எனும் வார்த்தையைச் சொல்லியறியாதவர்களும், நடந்து செல்லச் செல்ல, 'அரோஹா' எனும் நாமத்தை அடிக்கடி உச்சிக்கத் தொடங்கி, தம் மனத்தில் எழும் அச்சங் கலந்த பக்தியை வெளிக் காட்டுவார்கள்.

கதிர்காமத்துக்கு ஏறக்குறைய பத்துப்பதினொரு மேல் தூரம் கங்கையெனும் ஆற்றைக் கடத்தல் வேண்டும். யாத்திரை செய்து களைத்துவந்த அடியார்கள் தங்கள் தாகந்தீர் இக்கங்கையில் அள்ளி அள்ளிக் குடிக்கலாம். மாணிக்க கங்கையில் மூழ்கித் தம்மைச் சுத்தங்களை இடுத்து செய்து பின்னரே கதிர்காம ஷேத்திரத்தினுள் யாத்திரிகர் கால்வைக்க வேண்டுமென்ற முறையிற்போலும் இக்கங்கை அமைந்துள்ளது.

மாணிக்க கங்கையின் சிறப்பு யாதெனின், மாச பாந்த உள்ளத்தைக் கழுவி மாணிக்கமயமாக்கி இறைவன் திருவா

படிதற்குரிய தூய்மையுடையதாக்கி விடுகின்றது. எனவே இதற்கு மாணிக்க கங்கையெனும் பெயர் மிகப் பொருத்தமானதே. மேலும் இக் கங்கையினை ஒரு பிறவிக்கடலாகவும் வேறொருவகையிற் கொள்ளலாம். இதனை நீக்கிச் சென்றார் இறைவன் திருவுச்சைபச் சேர்ந்தாராகச் கருதப்படுவார். கதிர்காமத்தில் மாணிக்க கங்கை இல்லாதிருக்குமானால் அங்கே செல்லும் பஸ்லாமிருக்கணக்கான பக்தர்களின் நிலைமை என்னாகும் என நினைக்கும்பொழுது, கதிர்காமப் பெருமானின் திருவருட்டிறனை நினைந்து நினைந்து உருக நேரிடும். இந்தினபைக் கடந்தால், எல்லாரும் ஒரு தாய் வயிற்றிற் பிறந்த பிள்ளைகள் என்ற எண்ணமும் 'உற்றாரை யான் வேண்டேன்; ஊர் வேண்டேன்; பேர் வேண்டேன்.' என்ற ஞானமும் உதயமாகின்றது. கடவுட் கொள்கையில் நம்பிக்கையில்லாத கசதனுக்கும் 'தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண்டாகி' அவன் கண்ணோர் விடத் தொடங்கிவிடுகிறான். தன்னையறியாமலே “முருகா முருகா” திருமால் மருகா” என்று புலம்பத் தொடங்கிவிடுகிறான்.

மாணிக்க கங்கையைக் கடந்து கதிர்காமநாதன் சந்தியடைந்த அடியார்கள் சாதி, குலம், பதவி எனும் தடுமாற்றங் கடந்தவர்களாய், பிறப்பொக்கும் எல்லாவயிர்க்கும் என்னும் பேருண்மையைக் கடைப்பிழித்தவர்களாய் ஒருங்குநின்று கதிர்காமக் கடவுளை வழிபடுகிறார்கள். அரசனும், ஆண்டியும்; நீதிபதியும், வேலைக்காரனும்; உயர்ந்த சாதியிற் பிறந்தவனும், தாழ்ந்த சாதியிற் பிறந்தவனும்; எவ்வித வெறுப்பேனும், வேறுபாடேனும் காட்டாது சகோதர மனப்பான்மையுடன் வழிபடுவதை இன்றுங் காணலாம்.

“ஆடுவதும் படுவதும் ஆனந்த மாக்கின்னைத்

தேடுவதும் நின்னடியார் செய்கை பாபார்மே”

எனத் தாயுமான அடிகள் உணர்த்திய உண்மையினைனத் திருக்குதிர்காமத்திற் கூடும் அடியார்களிடத்துக் காணலாம். இந்தியாவில் மகாத்மா காந்தியாடிகளின் முயற்சியாலும் திருவாங்கூர் மகாராசாவின் கட்டளையாலும் சைவக் கோயில் களினுள்ளே தீண்டாச்சாதியார் சென்று வழிபட இப்பொழுதுதான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால், எவ்விதமான கட்டப்பாடு மின்றி இறைவனை வழிபடலாம் எனும் வழக்கம் திருக்குதிர்காமத்தில் நெடுங்காலமாக இருந்து வருவதை நோக்கு மிடத்து இத்திருக்கோயிலின் சிறப்புப் புலனாகின்றதல்லவா?

செல்லக் கதிர்காமம்

குனடியார், திரைமறைவிலிருக்கும் கதிர்காம நாதனை வழிபட்ட பின்னார், அத்தலத்திலிருந்து மூன்றுமை தூாத்திலிருக்கும் செல்லக் கதிர்காமத்திற்குச் செல்வார். இவ்விடத்திலும் மாணிக்க கங்கையானவள் தன் இருகாங் களினாலும் மணிகளையும் தரளங்களையும் வீசிக்கொண்டே செல்கின்றாள். செல்லக் கதிர்காமத்தைப்பழைப்பக்திர்காமம் எனக்கூறுவாருமார். மாணிக்கக் கங்கையில் தீர்த்தமாடி, கரையில் இருக்கும் மாணிக்கப்பிள்ளையாரை வணங்கி அஹிடம் விடை பெற்ற பின்னரே, சுவாமிமலையென்படும் திருமலையேறி வழிபாடு செய்வதற்கு அடியார்கள் ஆரம்பிப்பார்கள். செல்லக் கதிர்காமத்திலுள்ள மாணிக்கப்பிள்ளையாருக்குப் பாபாக்களே பூசை செய்து வருகிறார்கள்.

அருணகிரிநாதர் தாம் பாடிய திருப்புகழில்,

‘கதிர்காம வெற்பி லுறைவோனே

கனகமேரு வொத்த புயவீரா’

‘ஸமுத்தினிற் கதிர்கா மக்கிரிப் பெருமானே’

என்றும் கதிர்வேலன் விரும்பி யுறையுமிடம் கதிரைமலையெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குன்றுதோறும் ஆடும் குமரவேளை அவன் விரும்பி வீற்றிருக்கும் கதிரைக்குன்றினமேற் கண்டு மகிழ்தற்குச் செல்லும் அடியார்கள் சிறிது கஷ்டப்பட்டே மலையேற வேண்டும். பழனி, திருத்தணி முதலிய இடங்களிற்போல இம் மலையினுச்சியை யடைவதற்குப் படிகள் கட்டப்படவில்லை. முதலில் பிள்ளையார்மலை வரை பாதை அவ்வளவு கஷ்டமாக இல்லை. பிள்ளையார் மலைக்கேறி, அவரை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு கதிரைமலைக்கேற வேண்டும். பிள்ளையார் மலையிலிருந்து பாதை சிறிது செங்குத்தாகவே இருக்கின்றது. ஆகையால் அடியார்கள் முருகன் நாயத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு பயக்கதியுடன் ஏறினால், கஷ்டம் தெரியாது. மலையுச்சிக்கேறிவிட்டால் இயற்கையெயில் மூலம் முருகன் அழைகக் கண்டு மகிழ்வாம். இவ்விளையை எழிலினை முருகன் அருள்கொண்டறிபார் அறியுந்தாரோ?

திருமலைக்கேற குறுதற்கும் முருகனுடைய உத்தரவு வேண்டுமெனக் சொல்வதுண்டு. சிலவருடங்களுக்கு முன்புகூடச் சிலர் இம்மலைக்குச் செல்லப்படியாமல் அலைந்து திரிந்து மறுபடியும் மாணிக்க கங்கைக்கருகே வந்து சேர்ந்ததை மானறிவேன்.

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற் புகழேந்திப் புலவர் யாழ்ப்பான அரசனின் உதவியோடு இக் கோயிலைத் தரிசித்துள்ளார். இவர் கதிர்காமத்துக் கேவர் முன் பாம்பை மயில்விடப் பாடியதாக ஒரு செய்யுள் தமிழ் நாவலர் சரிதையிலுண்டு :

“தாயரவை முன்வருத்துஞ் சந்தரோ தயந்தனக்குன் வாயரவை விட்டுவிட மாட்டாயோ – தீயரவைச் சீறு மயிற்பெருமா டென்கதிர்கா மப்பெருமாள் ஏறு மயிற்பெரு மானோ!”

14 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலே வாழ்ந்தவரைக் கருதப்படும் அருணகிரிநாதரும் இத்தலத்தைத் தரிசித்து இருபத்தைந்திற்கு மேற்பட்ட திருப்புகழ் மாலைகள் சாற்றியுள்ளார். கதிர்காமம் எனுந் தலத்திற்குக் கதிருகாம, கதிர்காம, கதிருகாம, கதிருகாம அறியக் கிடக்கின்றது. இன்னும் மாணிக்க கங்கைக்கு வட்டை ஆறு எனும் பெயர் உண்டென்து,

“கலகவாரி போல்மோதி வட்டைவதூறு குழ்ச்சீத் கதிருகாம முதுரால் இளையோனே”

எனும் திருப்புகழியால் அறியலாம். மாணிக்க கங்கையெனும் கன்னிகை இளமுருகன் எழிலைக் கண்டதும் தன் கையிற் கொண்டந்த மணியையும் முத்தையும் இருமருங்கும் அள்ளினீசத் தொடங்கினாள் என்கின்றார் அருணகிரிநாதர் :

“மணிதராள் வீசி அணியருவி குழ மருவுகதிர் காமப் பெருமாள்கான்”

மேலும் கதிர்காமத்தில் உறைவனது வழியும் கனகமாணிக்கங்கள் என்று அருணகிரிநாதர் கூறுகின்றார் :

“கனகமா ணிக்க வழவனே மிக்க கதிர்கா மத்தில் உறைவோனே”

அருணகிரிநாதர் கதிர்காம தலத்தைப் பற்றிக் கூறியிலிருக்கும் சரித்திர உண்மைகளை நோக்கினார் அவர் கதிர்காமத்தைத் தரிசித்திருக்குதல் கூடும் என்ற கொள்கை வலியுறவதைக் காணலாம்.

ஷேத்திர மகிமை

எல்லாச் சமயத்தவர்க்கும் பொதுவான இறைவனை வழிபடுவதற்குப் பல சமயங்களும் பல படிகளாயமைந்திருப்பதைப் போல, பல சமயத்தவர்களும் வழிபடும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்து விளங்கும் திருத்தலம் திருக்கதிர்காமாகும்.

இலங்கையிலும் இந்தியாவிலுமிருந்து பெளத்தர்களும் இந்துக்களும் மஸ்லிம்களும் இந்த தலத்தைத் தரிசிக்கின்றனர். கதிர்காமக் கந்தனை வழிபடும் சைவர்கள் காட்டும் அன்பும் ஊக்கமும் அளவிடற்கரியன். புத்தர்ப்பகவான் யோகத்தமர்ந்த திருத்தலங்கள் பதினாறஞுட் கதிர்காமமும் ஒன்றாகக் கி.மு. 309க்கு முன்பே கருதப்பட்டு வந்தது. சிங்களவரசருட் பெரும் பாலர் கதிர்காமத் தெய்யோவையும் (கதிர்காமக் கடவுள்) பத்தினி தெய்யோவையும் (கண்ணகையிம்மன்) வணங்கி வந்தனர் என்பது சரித்திர நூல்களால் நன்கு பெறப்படும்.

திருக்கதிர்காமத்தில் முருகப்பெருமான் சிறியதொரு கோயிலில் திரைமறைவிற்றான் வீற்றிருக்கின்றார். திரைமறைவில் வீற்றிருந்தும் திசைபனைத்தும் ஆள்கின்றார் எனப் போற்றத் தொடங்கினார் முருகதாசர் ஒருவர். கதிர்காமத்திற்குச் செல்வோர் கோபுரத்தின் அழகைக் கண்டு களித்தற்கேனும், வீதியின் அமைப்பைக் கண்டு வியத்தற்கேனும், கர்ப்பூரதீபத்தின் ஓளியைக்

கண்டு மயங்குதற்கேனும், அங்குள்ள கடை வரிசையைக் கண்டு களித்தற்கேனும் போவதில்லை. அங்குள்ள வருடந்தோறும் பல்லாமிருக்கணக்கான பக்தர்கள் செல்வதற்குரிய காரணந்தான் என்ன? கலியுக வரதனாகிய கதிர்காமப்பெருமான் வர்ளி நாய்ச்சிபாருடன் வீற்றிருந்து கண்கண்ட கடவுளாக அடியார்க்குத் திருவருள் பொழிதலினால் எனக். எத்தனையாயிரம் ஆண்டுகள் சென்றபோதிலும், இத்தலத்திலுள்ள திருவருட் சக்தியானது காந்த சக்தி இரும்பை இழுப்பதை யொப்ப, அடியார்களைத் தன்னகத்தே இழுத்து உருக்கிவிடுகின்றது. இத்தலத்தின் சக்திப் பிரவாகத்தை உணர்தல் கூடுமென்றி, சொற்களால் விரித்தல் எம்போன்றார்க்கு எளிதன்று. அன்பர்களே! நீங்கள் ஒருமுறை போய்ப் பாருங்கள். மாணிக்கக் கங்கையிற் படிந்தாடுங்கள். பக்தி வெள்ளத்திற் பரவசமுற்று ஆனந்தக் கூத்தாடி ‘அரோ ஹரா’ எனும் நாமத்தைச் சொல்லிப் பாருங்கள்.

முருகன் குமரன் குகளென் றுமோழிந்
துருகும் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்
குருபுங் கவளன் குணபஞ் சாரே.

(நன்றி : இலங்கையின் புராதன சைவாலயங்கள் – கதிர்காமம்) (மேற்படி நூலிலிருந்து சில பகுதிகள் பெறப்பட்டன)

தருப்புகழ்

திருமக ஞாவு மிருபுய முராரி
திருமருக நாமப் பெருமாள்காண்
சைகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்
தெரிதிரு குமாரப் பெருமாள்காண்
மருவுழடி யார்கள் மனதில்விளை யாடு
மரகதம யூரப் பெருமாள்காண்
மண்ணிதரளம் வீசி யணியருவி சூழ
மருவுகதிர் காமப் பெருமாள்காண்
அருவரைகள் நீறு படஶ்சரர் மாள
அமர்பாருத வீரப் பெருமாள்காண்
அரவுபிழை வாரி விரவுசடை வேணி
அமலர்குஞ் நாதப் பெருமாள்காண்
திருவினையுரி நாத தருவினைவி டாத
இமையவர்கு லேசப் பெருமாள்காண்
கிளுகிலை வேடர் கொடியினதி பார
கிருதனவி நோதப் பெருமாளே!

அலகின் மாறு மாறாத கலதி பூத வேதாளி
அடைவில் ஞாளி கோமாளி அற்மீயா
அழிவு கோளி நாணாது புழு புசி வாழ்மாதர்
அருளி லாத தோடோய மருளாகிப்
பலக லாக ராமேரு மலைக ராச லாவீச
பருவ மேக மேதாரு வெனயாதும்
பரிவு றாத மாபாதர் வரிசை பாட யோயாத
பரிசில் தேநி மாயாத பழபாராய
இலகு வேலை நீள்வாடை யெரிகாள் வேலை மாசுரி
லெறியும் வேலை மாறாத திறல்வீரா
இமை மாது பாக்ரி திநதி பால காசார
விறைவி கான மால்வேர் சுதைபாகா
கலக வாரி போலமோதி வட்டவை யாறு சூழ்சீத
கதிர் காம மூதாரி விளையோனே
கனக நாடு வீடாய கடவுள் யானை வாழ்வான
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமாளோ!

கதிரைமலைக் குமரவேள் துதி

அரகரவென் றநுதினமுந் தொழுதே நின்றேன்
ஆருயிர்சென் றணைந்துமுகம் ஆறு ளாணைச்
சிரநடுவி லிருபதமும் திருந்த நாட்டச்
சிவாயல-யிரி ஓங்காரத் தீபம் ஏற்றிப்
பரவெளியில் ஒளிமதியோ மிரவி சூழப்
பங்கயப்பூர் கதிரைமலை யாளன் எங்கள்
குருபரவை அமர்ர் தொழுங் குமர வேளைக்
கும்பிட்டேன் என்பிறவி பின்விட டேனே.

சீரட்டுக் கெட்டாத கலைக்குள் ளாணைச்
சிற்பரணைச் சிற்பரத்தில் நடஞ்செய் வாணை
ஒரெட்டாம் நின்றகதிர் காமத் தாணை
ஒருமுகனை அறுமுகனை ஒளிக்குள் ளாணைப்
போரிட்ட குரனையையம் புலன்கள் தம்மைப்
பொடிபுத்தி நிலைநிறுத்தும் புகழி ளாணைக்
கூறிட்ட கதிரைமலைக் குமர வேளைக்
கும்பிட்டேன் என்பிறவி பின்விட டேனே.
-ஏட்டுப்பிரதி (சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.)

(நன்றி : இலங்கையின் புராதன சைவாலயங்கள் – கதிர்காமம்)

கருணை புரியும்

கதிர்காமக் கந்தனி

ஒந்தியாவில் முருகப்பெருமான் கோயில் கொண்டு எழுந் தருளியிருக்கும் ஆறுபடை வீடுகளைப் போல ஜெங்கையிலும் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கந்தகோட்டங்களுள் ஒன்றாக கதிர்காமம் சிறப்பு பெறுகிறது. முருகன் இங்கு கந்தப்பெருமானாக வீற்றிருந்து அடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்கு வருகிறார்.

இலங்கையில் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் கதிர்காமம் தொன்மையும் வரலாற்றுப் பெருமையும் கொண்டது. அருணகிரிநாதர் தனது திருப்புகழில் கதிர்காமத் திருத்தலத்தை சிறப்பித்துப் பாடியிருக்கிறார். ஆலயத்தின் பின்னனியில் பல வரலாற்றுச் சிறப்புகள் இணைந்திருப்பதை சிறப்பாக குறிப்பிடலாம்.

முருகப்பெருமான் சூரபத்மனை சங்காரம் செய்வதற்காக எழுந்தருளிய போது கதிர்காமத்தை வந்தடைந்து மாணிக்க கங்கைக்கு அருகே பாசறை வகுக்கு வீற்றிருந்தார் என்றும் பின்னர் சூரபத்மனுடன் போர்ட்டு வெற்றிவாகை சூழ்மீண்டபோது இங்கு தரித்துச் சென்றதாகவும் இங்கு தான் முருகன் வள்ளி நாயகியாரை காதலித்து மணம்புரிந்தார் என்றும் பூராண வரலாறு சொல்கிறது.

கந்தப்பெருமானுக்கும் தெய் வயானை அம் மன் வள்ளி அம்மன் ஆகிய தேவியர்களுக்கும் தனித்தனியான கோயில்கள் ஓரே இடத்தில் அமைந்திருக்கும் சிறப்பையும் கதிர்காமத்தில் தான் காணமுடிகின்றது. இலங்கையில் இருபெரும் சமூகத்தவர்களான தமிழ் சிங்கள மக்களின் வழிபாட்டுக்குரிய திருத்தலம் என்பதனாலும் கதிர்காமம் மேலும் சிறப்பையும் பெருமையும் பெறுகின்றது. இதன் காரணமாக உற்சவ காலத்தில் மட்டுமல்ல ஏனைய நாட்களில் கதிர்காமம் சென்று வழிபடும் பக்தர்களின் தொகை மிக மிக அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது.

கதிர்காமக் கந்தப்பெருமானின் கோயிலுடன் சேர்ந்தமைந்திருக்கும் மாணிக்க கங்கைக்கு ஒரு தனித்துவச் சிறப்பும் புனிதத் தன்மையும் உண்டு. இங்கு நீராடுவதால் மாசுபட்டிருந்த உள்ளத்தைக் கழுவி மாணிக்க மயமாக்கி கந்தனின் திருவுடி பழவதற்குரிய தூய்மை ஏற்படுகின்றது என்பதில் அடியார்களுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. மணிதரளம் வீசி அணியிருவி சூழ மருவு கதிர்காமப் பெருமானே ” என்று அருணகிரிநாதர் தனது திருப்புகழில் சிறப்பித்துக் குறிப்பிட்டிருக்கும் அருவி மாணிக்க கங்கை என்றே சொல்லப்படுகின்றது.

கதிர்காமத்திலுள்ள இன்னொரு அற்புதமான விடயமாக விபூதி மலையைக் குறிப்பிடலாம். இங்கு இயற்கையாகவே திருநீறு விளைவின்றது. சுத்த வெண்மையான இத்திருநீறு மகத்துவமுள்ளதாக விளங்குகின்றது. இங்கு அர்ச்சனை செய்து கொள்ளும் பக்தர்களுக்கு இந்தத்திருநீறே பிரசாதமாக வழங்கப்படுகின்றது.

கதிர்காமத் தில் புசை செய்வவர்கள் “கப்புராணமார்” என

அழைக் கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் தமது வாயை துணியொன்றினால் கட்டியே புசை செய்கின்றார்கள். ஏனைய கோயில்களில் நடக்கும் புசை முறைகளுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட வகையில் கதிர்காம புசை வழிபாடுகள் அமைந்துள்ளன. கர்ப்பக்கிரகத்தின் வாசலில் போடப்பட்டிருக்கும் திரைக்கு முன்பாக வெளி மண்டபத்தில் நின்றே பக்தர்கள் வழிபாடு செய்ய வேண்டும்.

கதிர்காமக் கந்தப் பெருமானினுக்கு வருடந்தோறும் ஆடி மாதத்தில் வருடாந்த உற்சவப்பெருவிழா நடைபெறுவது வழக்கம்.

செல்வச் சந்திஷு-கதிர்காமம் தெய்வீக்கு நூட்பர்பு

இலங்கையின் வடபகுதியிலுள்ள தொண்டமானாறு செல்வச் சந்திஷு முருகன் ஆலயத்திற்கும் தென்பகுதியிலுள்ள கதிர்காமக் கந்தன் ஆலயத்திற்கும் கிடையில் நெருங்கிய தொட்புகள் இருந்து வருவதை வரலாற்று நிகழ்வுகளின் ஊடாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இரு ஆலயங்களினதும் பாரம்பரிய வழிபாட்டு புஜை முறைகளும், மரபு ரீதியான சடங்குகளும், ஆலய நடைமுறைகளும் அவற்றை எடுத்துச் சொல்கின்றன.

இத் தகைய நெருங்கிய உறவு நிலை பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முனியிருந்தே வடக்கும் தெற்கும் முருக வழிபாட்டுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் காட்டுகிறது. செல்வச் சந்திதியைச் சின்னங்க் கதிர்காமம் என்று அழைகின்ற வழக்கமும் உண்டு.

செல்வச் சந்திதியிலும் கதிர்காமத்திலும் முருகனுக்கு கோபாங்களோ ஸ்தூபிகளோ இல்லை. இரு ஆலயங்களிலும் அந்தனர் பரம்பரையில் வந்த சிவாச்சாரியார்கள் அல்லாதவர்களோ புசை செய்து வருகிறார்கள். மந்திர உச்சாடனங்கள் இன்றி வாய் கட்டி மௌன புசை ஆராதனைகளையே மேற்கொள்கின்றனர்.

இரு ஆலயங்களிலும் மூலஸுரத்தியாக வேல் வைத்தே வழிபடப்பட்டு வருகின்றது இரு ஆலயங்களும் ஆறுகளுடன் மருவிக் காணப்படுகின்றன. செல்வச் சந்திதி முருகன் தொண்டமானாறு ஆற்றங்கரையிலும், கதிர்காமக் கந்தன் மாணிக்க கங்கைக் கரையிலும் எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். பூராண வரலாற்றில் முருகனுக்கு வள்ளி வழங்கியதாகச் சொல்லப்படும் தேனும் தினைமாவும் கலந்து செய்யப்படும் மாவிளக்கு இரு ஆலயங்களிலும் முக்கிய புசைப்பொருளாகப் படைக்கப்படுகிறது.

- அ.கனகசூரியர்.

கதிர்காம யாத்திரிகர் தொண்டர் சபை

வரலாறும் செயற்பாடுகளும்

கொழும்பு 10, கப்பிதாவத்தை, கோயில் வீதியில் அமைந்துள்ள கதிர்காம யாத்திரிகர் தொண்டர் சபை 1925ஆம் ஆண்டு தோற்றம் பெற்றது. கடந்த ஒன்பது தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக தனது முனைப்புகள், முயற்சிகளைப் பயன்படுத்திவரும் இந்த சபையின் ஆரம்ப காலத்தையும் அதன் வளர்ச்சியையும் சுற்றுப் பின்னோக்கிப் பார்ப்பது பொருத்தமாகவிருக்கும். கிட்டத்தட்ட ஒரு நூற்றாண்டு காலத்திற்கு முன்னதாக இலங்கையின் சூழலையும் அதன் புவியியல் அமைப்பையும் சுற்றே கவனத்தில் கொண்டோமாக இருந்தால் இச்சபையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ஓர் மைல்கல்லாக விளங்கும். அக்காலத்தில் இலங்கையின் பெரும்பகுதி அடர்ந்த காடுகளும், சதுப்பு நிலங்களாகவுமே காணப்பட்டது. இலங்கையின் தலைநகர் கொழும்பும் இதற்கு விதிவிலக்களிக்கவில்லை. (எமது சபையின் கருப்பொருளான அன்றைய கதிர்காம ஆலயமும் அதன் சுற்றுப்புறங்களும் இன்று இருக்கும் கதிர்காமத்துக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை கணிக்கக்கூடியதாக இருக்கும்).

இன்றைய சமுதாயத்தை பொறுத்தவரையில் நூறு ஆண்டுகள் என்பது பெரிய கால இடைவெளி என்றே சொல்லலாம். கதிர்காமம், இலங்கையின் தென்பகுதி ஊவா மாகாணத்தில் மாணிக்க கங்கையின் அருகில் அமையப் பெற்றதாகும். இந்த மாணிக்க கங்கை என்னும் ஆறு முன்னர் 'பறப்ப ஓயா' என்று அழைக்கப்பட்டது. கொழும்பு விளங்குகள் உள்ளும் அடர்ந்த காட்டுப் பிரதேசமாகும். ஆனால் குமரக்கடவுள் மனம் விரும்பி குடிகொண்டதும் இந்தப்புனித இடமான கதிர்காமமே. அங்கு பல யோகிகள், சித்தர்கள் வாசம் செய்ததாக எமது முதல் தலைமுறையினர் கூறுவதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலம் தொட்டு இலங்கையின் பல பாகங்களிலிருந்தும், இந்தியாவிலிருந்தும் கூட பெரும் தொகையான முருக பக்தர்கள். அடியார்கள் இத்திருத்தலத்திற்கு வழிபாட்டுக்கு வந்து சென்றதாக வரலாறு கூறுகின்றது. போக்குவரத்துக்களும் அதற்கான பாதைகளும் செப்பனிப்படாமலோ அல்லது இல்லாத காரணங்களினாலோ அடியார்கள், மக்கள் நடமாட்டமற்ற காட்டுப் பகுதியூடாகக் கூட்டம் கூட்டமாக பாதயாத்திரியாக செல்ல கதிர்காமக் கந்தனை தரிசித்து வந்தார்கள் என்பது உண்மையிலேயே வியப்புக்குரியதாகும். கால் நடையாகப் போகும் அடியார்கள் இரவு வேலைகளில் கொழிய வன விளங்குகளுக்கு மத்தியில் நாட்கணக்காக, மாதக்கணக்காக சென்று கதிர்காமம் அடைந்தார்கள் என்பதெல்லாம் பெரும் தெய்வபாக்கியம் என்றே கருதவேண்டியுள்ளது. அவர்களுடைய மனவலிமையும் முருகன்பால் கொண்ட அசையாத பக்கியும் பற்றுதலுமே இந்த நடையண்டதை மேற்கொள்வதற்கு ஏதுவாயிற்று.

கதிர்காமம் கொழும்பிலிருந்து ஏறத்தாழ 275 கி.மீ தொலைவில் உள்ளது அம் பாந் தோட்டையிலிருந்து ஏறக்குறைய 100 கி.மீரும், திசைமாராகமவிலிருந்து 16 கி.மீ தொலைவிலும் இத்திருத்தலம் அமைந்துள்ளது. இலங்கையில் பௌத்தர்களாலும் சைவ மக்களாலும் நேசித்துப்போற்றப்படும் இத்திருக்கோவிலுக்கு சரித்திரத்தைத் தாண்டிய வரலாறு உண்டு. இந்நாட்களில் கதிர்காம ஆலயத்தில் பின்பற்றப்படும் சில சடங்குகள் இன்றும் வேடுவர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்தவை என்பது இதனை உணர்த்துகின்றது. அடியார்கள் இத்திருத்தலத்திற்கு கொழும்பின் ஊடாகவே தமது யாத்திரைகளை அக்காலத்தில் மேற்கொண்டு வந்தார்கள். ஆனாலும் பண்டைக்காலம் தொட்டு வடக்குப் பகுதியிலிருந்தும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் வரும் பாதயாத்திரை அடியார்கள் மூல்லைத்தீவு, திருக்கோணமலை, மட்டக்களபு, பொத்துவில், உக்கண்டியூடாகவும் கதிர்காமத்தை வந்தடைவார்கள். இந்த பாதயாத்திரை இந்நாட்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வேறுவதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

பிறகாலகட்டங்களில் புகையிரதலூம் செல்லும் யாத்திரிகர்கள் கொழும்பு வந்து மாத்துறை (இப்பொழுது இது மாத்தறை என்று அழைக்கப்படுகின்றது) வரை சென்று அங்கிருந்து பேரூந்து மூலம் திசைமாராகமவுக்கு செல்வார்கள். திசைமாராகமையிலிருந்து கதிர்காமத்துக்கு கால்நடையாகவே செல்வார்கள் அல்லது மாட்டு வண்டிகள் மூலமும் செல்லக்கூடிய வசதிகள்

பிறகாலத்தில் ஏற்பட்டிருந்தது. கால் நடையாகவோ மாட்டுவண்டிமூலமோ செல்லும் அடியார்கள் கூட்டம் கூட்டமாக ஆடிப் பாடி “அரோகரா முருகா, முருகா” என்னும் கோஷங்களுடனும் செல்வது அந்த அடர்ந்த காடுகளை அதிரவைக்கும். அவர்கள் மனதில் முருகன் மட்டுமே குடியிருப்பார். வேறு எந்த எண்ணமும் இருப்பது இல்லை. ஆடி அல்லது ஆவணி மாதத்திலேயே கதிர்காம கொழியேற்ற தினத்திற்கு அண்டிய காலத்தில் இவ் யாத்திரை அமையும். இந்திலையில் கொழும்பு வந்து கதிர்காமம் செல்லும் அடியார்களுக்கு எத்தனையோ கல்டங்கள், தடைகள் அக்காலத்தில் இருந்தன. மொழிப் பிரச்சனை, தங்குமிட வசதி, போஷனம் ஆகிய பல பிரச்சனைகளை சந்தித்து வந்தார்கள். யாத்திரிகர்களின் இந்த அவை நிலையே கதிர்காம யாத்திரிகர் தொண்டர் சபை ஆரம்பமாவதற்கு பின்னோடு சொய்யார் சுழியாக அமைந்தது, இக்காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தலைநகரில் அரசு உத்திரைக்குக்காகவும், வர்த்தக நோக்குடன் வந்த சில தரம் சிந்தனையும், சமய நாட்டமும் கொண்ட பெரிய மனது படைத்தவர்கள் இந்த யாத்திரிகர்களின் அவை நிலை கண்டு அவர்களை தங்கள் பிரத்தியேக வீடுகளில் தங்கவைத்து புகையிரத ஒழுங்குகளைச் செய்து கொடுப்பதில்

எடுபோடு காட்டிவந்தார்கள். அதன் விளைவாக நல்லவர்களான என்று குறிப்பிட்டவர்களின் ஒருவராக இருந்த “பொரணைப் பெரியோர்” என்று அழைக்கப்படும் திரு. நா.கா. நாகலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் மற்றைய நல்லவர்களில் திருவாளர்கள் சோ. சிவபாதசந்தரம், முதலியார் குல. சபாநாதன், சோ. நடராசா, சோ. சுரவணபவன், அருள். தியாகராசா, தென்பலோலியூர் மு. கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் இப்பணியில் எடுபோடு காட்டியதுடன் 1925ஆம் ஆண்டளவில் திரு. சி. வேலுப்பிள்ளை தலைமையில் திருவாளர்கள் நா.கா. நாகலிங்கம், கா. கணபதிப்பிள்ளை, ஆ. சின்னத்தம்பி ஆகியோர் கதிர்காம யாத்திரிகர் தொண்டர் சபையினை அமைத்து மருதானை டென்ஸ் வீதியில் இல. 108ஆம் இலக்கத்திலுள்ள திரு. சி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் இல்லத்தின் ஒரு பகுதியில் செயற்பட்டுவந்தார்கள். பின்பு இல. 64/1. பொபர்ஸ் வீதியில் அமைந்த இல்லத்தில் தனிப்பட்ட ஒரு மடுவெத்தினை அமைத்து யாத்திரிகர்களை போசிக்கும் தொண்டுகள் தொடர்க்கப்பட்டன. பின்பு போபர்ஸ் வீதியில் இல. 60இல் அமைந்த இல்லத்தை வாடகைக்கு எடுத்து சபைக்கான அலுவலகமாக பயன்படுத்தப்பட்டன. சபைக்கான ஒழுங்கு விதிகளும் வகுத்தமைக்கப்பட்டன. இச்சபையின் உத்தியோகபூர்வ தலைவராகச் சேர். அருணாசலம் மகாதேவா தெரிவு செய்யப்பட்டதுடன் திருவாளர்கள் சி. வேலுப்பிள்ளை, தா.கா. நாகலிங்கம், க.சி. சந்திரசேகரம் பிள்ளை, க. ஞானச்செல்வம், த. சுப்பையா, க. மயில்வாகனம், முத்துத்தம்பி, சி. செல்லப்பா, நா. அமிர்தவிங்கம். வை. பொன்னுச்சாமி, வை. சின்னத்துரை.தா. வல்லிபுரம், கா. கணபதிப்பிள்ளை, நா. சோமசுந்தரம், சி. துரையப்பா, மு. சுப்பையா, நா. அருணாசலம், வே. கிளையதம்பி ஆகியோர் அடங்கிய ஆட்சிக்குழுவும் நியமனம் செய்யப்பட்டது, 1952ஆம் அண்டு வரை இந்தக்கட்டிலேயே சபையின் அலுவலகமும் இயங்கி வந்ததுடன் யாத்திரிகர்கள், அடியார்களும் உபரிக்கப்பட்டு வந்ததுடன் கொழும்பில் சைவ சமய அன்பர்கள் ஒன்றுகூடுமிடமாகவும், தங்குமிடமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

1939ஆம் ஆண்டில் சபையின் பதின் மூன்றாவது ஆண்டுவிழாக் கூட்டத்திலே சபையின் ஒழுங்கு விதிமுறைகளில் திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1940ஆம் அண்டு கதிர்காம யாத்திரிகர் தொண்டர் சபை அரசாங்க கட்டளைச் சட்டங்களுக்கமைய ஓர் அங்கீரிக்கப்பட்ட சபையாக பதிவு செய்யப்பட்டது. 1952 ஒக்டோபர் மாதம் 18ஆம் திகதி நடைபெற்ற சிறப்புப் பேரவைக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றிய தீர்மானமானது சபைக்கு ஓர் நிரந்தர உரிமை பாராட்டக்கூடிய கட்டிடம் தேவை என்றும் விரைவில் ஓர் காணியை விலைக்குப் பெற்று அதில் சபைக் கட்டிடம் அமைய வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் சபையினரிடையே ஓர் புதுவேகத்தினை ஏற்படுத்தியது. இத்தீர்மானத்தை முன் மொழிந்த பிரம் மஹீ கி. இராமநாதக் குருக் கள் கப்பிதாவத்தையில் இருந்த திரு. மாட்டின் அப்புசாமி அவர்களின் காணியின் ஒரு பகுதியினை அக்கால இல. 1/102க் கொண்ட காணியையும் கட்டிடத்தையும் கொள்விலைக்கு பெற்று சபைக்கு கொடுத்தார். இது சபையினரிடையே புது ஊக்கத்தையும் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தி யாத்திரிகர்களின் கவனிப்புக்களை மேம்படுத்தியதுடன் சைவத்தை வளர்ப்பதிலும் மேஜும் மேஜும்

எடுப்பார்கள். கதிர்காமத்துக்குச் செல்லும் யாத்திரிகர்கள் மன நிறைவுடன் எந்த கிலேசமும் இல்லாத சபையின் புது மண்டபத்தில் தங்கி நீராடி. உணவு உண்டு கிளைப்பாறி மறுநாள் தமது யாத்திரையினை தொடர்வார்கள். இந்த மண்டபத்திலேயே கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, கந்தபுராண வள்ளி திருமணப்படனம் ஆகியவை புலவர் சிவ கருணாலய பாஸ் டியனார் அவர்களின் தலைமையில் யாழ்ப்பான முறைப்படி பாராயணம் செய்யப்பட்டன என்று குறிப்புக்கள் கூறுகின்றன. அத்துடன் இப்புண்ணிய திருவிழா காலத்தில் மீண்டும் பால செல்வவிநாயகர் ஆலயத்தில் விசேட பூசைகள். சொற்பொழுவுகள் சபையின் ஆதாரவில் நடாத்தப்பட்டு வந்தன என்றும் இக் குறிப்புக்கள் மூலமாக அறியக்கிடைக்கின்றது. மேலும் இப்புண்ணிய நாட்களில் தற் பொழுதும் எமது மடாலயத்தில் யாழ்ப்பான முறைப்படி கந்தபுராண வள்ளி திருமணங்படனம் பாடல்கள் பாடியும் அதற்கு பயன் சொல்லும் வழக்கமும் இருந்து வருகின்றது.

புராதன காலத்தில் இந்த கப்பிதாவத்தை ஒரு தீவாக இருந்தது என்று வரலாறு கூறுகின்றது. நான்கு புறமும் பேரை ஆற்றினால் குழப்பட்டிருந்தது. அதனாலேதான் கின்றும் இக்கோவிலை தீவுக்கோவில் என்று அழைப்பவர்கள் கிருக்கின்றார்கள். இக்காலகட்டத்தில் கப்பிதாவத்தையிலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் வாழ்ந்த சைவ மக்களுக்கு பள்ளிக்கூட வசதிகள் இருக்கவில்லை. இதனை உணர்ந்த சபை உறுப்பினர்களின் சிந்தனையின் பலனாக 1954ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 25ஆம் நாளன்று சைவப் பாடசாலை ஒன்றினை உருவாக்கியுள்ளார்கள். அக்காலத்தில் கொழும்பு மாநகரசபை மேற்றாக இருந்த மதிப்புக்குரிய த. உருத்திரா அவர்களால் இப்பாடசாலைக்கு தொண்டர் வித்தியாலயம் என பெயர் சூட்டப்பட்டு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. பாடசாலைக்கான தளபாடம் மற்றும் உபகரணங்கள் யாவும் சபை உறுப்பினர்களே தேடித் தந்தார்கள். குறிப்பாக திரு. ஆ. சின்னத்தம்பி அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகள் பாராட்டுவதுக்குரியது. ஒர் ஆண் டே நிறைவேற்ற காலத்தில் அதன் வளர்ச்சியை கண்ணுற்ற அரசு தொண்டர் வித்தியாலயத்திற்கு உதவிகள் அளித்து ஊக்குவிக்கத் தொடர்க்கியது. அரசின் உதவிகள் முழுமையாகக் கிடைக்கும்வரை தொண்டர் சபையே தனது ஆதரவினையும் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தையும் கொடுத்துக்கவி வந்தது. கல்வித் தலைணக்களத்தின் அனுமதியுடன் அவைப்போது பாடசாலை மண்டபம் சபையின் தொண்டுகளுக்காகவும் யென்படுத்தப்பட்டு வந்தது. 1963ஆம் அண்டு இப்பாடசாலை அரசினால் முழுமையாக கையேற்கப்பட்டது.

இப்பொழுது சபையின் தலைமைகமும், மடாலயமும் கோவில் வீதி, கப்பிதாவத்தையில் அமைந்திருக்கின்றது. 1956ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் பால செல்வவிநாயகர் ஆலயத்துக்குரிய 50 பேர்ச் காணியினை குத்தகைக்கு எடுத்து சபையின் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டு சமய நிகழ்வுகள் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது.

தென் மாகாணத்திலும் யாத்திரிகர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கும் பல நற்கருமங்கள் தொண்டர் சபையினால் எடுக்கப்பட்டது. 1936ஆம் ஆண்டளவில் திருமணாலயத்தில் கதிர்காமத்துக்குமிடையில் உள்ள “பொகப் பலாசை” என்னும் இடத்தில் யாத்திரிகர்களுக்காக தண்ணீர்ப் பந்தல் ஒன்று திரு. ச.வே. அப்பாக்குட்டி அவர்களுடன் சேர்ந்து அமைத்து

சேவைகள் பல செய்ததுமின்றி, 1938இநும் ஆண்டு ஒுகஸ்ட் மாதம் 21இநும் திகதி சபை எடுத்த விடாமுயற்சியால் அரை ஏக்கர் அரசு காணியொன்றைக் கொள்வனவு செய்து இத்தன்னீர்ப் பந்தவினை இக்காணியிலேயே நடாத்தி வரவும் முடிந்தது. யாத்திரிகர் போக்குவரத்தில் படும் இன்னல்களைக் களையுமுகமாக அரசாங்கத்துக்கு மீண்டும், மீண்டும் அமுத்தங்களைக் கொடுத்ததன் பயனாக 1936இநும் ஆண்டளவில் திணமூராகமவுக்கும் திற்காமத்துக்குமிடையில் வீதி ஒன்று செப்பனிடப்பட்டு மோட்டார் வாகனங்கள் செல்லக்கூடிய பாதையாகவும் அமைக்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில் மேலும் புனருத்தாரண செய்யப்பட்ட காரணத்தினால் யாத்திரிகர்கள் கால் நடையாகவோ அன்றி மாட்டுவேண்டிகள் மூலமாகவோ போக்குவரத்து செய்வது அரிதாகிய காரணமாக இத்தன்னீர்ப் பந்தவின் பயன்பாடு குன்றி நாளைவில் இச் சேவை கைவிடப்பட்டது. அது மட்டுமின்றி மாத்தறை புகையிரத நிலையத்துக்கு அருகாமையில் ஓர் மடத்தினைப் பராமரித்து அடியார்களுக்கு அன்னதானமும் திருவிழா நாட்களில் வழங்கப்பட்டு வந்தது. இன்றும் இக்காட்டகை இருக்கின்றது.

இது இவ் வாரிருக்கையில் சபைக் கும் மன்னார் திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்துக்கும் நீண்டநாள் தொடர்புகளைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. ஆலயத்தில் வருடாவருடம் நடைபெறும் சிவராத்திரி விழாவிலும் அங்கு வருகைத்தரும் ஆயிரக் கணக் கிளான் பக்தர் களுக்கும் அன்னதானம் வழங்கும் பெரும் பணியில் எமது சபை பல தசாப்தங்களாக ஈடுபட்டுவேந்துமின்றி, 1980 இநும் ஆண்டளவில் அடியார்கள் தங்குவதற்காகவும் அன்னதானம் செய்வதற்கும் வசதியாக மண்டபத்துடன் கூடிய மடாலயம் ஒன்றினை நிர்மாணித்து தொண்டுகள் பல செய்த வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கின்றது. யுத்த சூழ்நிலை மற்றும் கிரானுவ ஆக்கிரமிப்பு காரணமாக சீர்க்கெட்ட நிலையில் இருந்த இவ் ஆலயமும் அதன் வளாகமும் இப்பொழுது இந்திய அரசின் உதவியுடன் ஆலயத் திருப்பணிகளும் கோவிலின் சுற்றுப்பு வளாகமும் புனரமைப்பு வேலைகள் துறிதாக நடைபெற்று வருகின்ற இக்காலக்ட்டத்தில் எமது மடாலயம் திரும் பவும் நிர்மாணிக்க வேண்டிய தேவை எங்களுக்குள்து. போர் சூழ்நிலையினால் முற்றாக அழிவுகளை சந்தித்த எமது மடாலயத்தினை சமாதான கூழல் ஏற்பட்டவுடன் கொழும்பிலிருந்து நில அளவையாளர்களையும் பணியாட்களையும் கொண்டு சென்று எமது காணியை உறுதி செய்து நாலுபுறமும் வேலிகள் போட்டு மடாலய வேலைகளைத் தொடர்க் கிருந்த வேளையில், இப்பொழுது எமது மடாலயத்தை அமைப்பதற்குரிய காணியினை எமக்கு வழங்குவதில் இழுபறிநிலை காணப்படுகின்றது. இது எமக்கு வேதனையைத் தருகின்றது. திருக்கேதீஸ்வரத்தில் நிறுவப்பட்டிருந்த சிவானந்த குருகுலத்திலே நடாத்தப்பட்டுவேந்த குருக்கள் பயிற்சி வகுப்புக்களில் பயின்ற மாணவர்களுக்கும் எமது சபை செலவுகளின் ஒரு பகுதியினை நல்கிவந்தது. இப்படி பல சமய சமூகப் பணிகள் எமது சபையினால் பல தசாப்தங்களாக முன்னெடுத்து வரப்படுகின்றன.

ஏறக்குறைய 90 ஆண்டுகளாக நடாத்தப்படும் சமய சமூகப் பணிகளை ஆரம்பக்காலம் தொட்டு பணியாற்றி வரும் சபையின் தலைவர்கள், செயலாளர்கள், பொருளாளர்கள், ஆட்சிக்குழு மற்றும் உறுப்பினர்களின் சேவை மெச்சத்தக்கு. அத்துடன்

இங்கு அவர்களில் சிலரின் சேவைகளைக் கோட்டுக் காட்டுவது அவசியமும், தேவையுமாகும். ஆரம்பக் காலத்தில் எமது சபையின் தலைவராக இருந்து அரும்பணியாற்றியவர் அமரர் சேர். அருணாசலம் மகாதேவா அவர்கள், இவரது சேவை அளப்பியது. இவருடைய ஊக்கமும் சேவை மனப்பான்மையுமே எமது இந்த பல தசாப்த சாதனைகளுக்கு வித்திட்டது. மாத்தறையிலிருந்து அக்காலக்ட்டத்தில் பேருந்து சேவையை ஆரம்பித்து யாத்திரிகர்களுக்கு சிறந்த தொண்டினையும் அவர்களின் உணவு, தரிப்பிடம் என்பவற்றைக் கவனிப்பதிலும் கண்ணும் கருத்துமாக உழைத்தவர். எமது சபையின் மற்றைய தலைவர்களாக அதிகாரி. ஆ. செல்லமுத்து, முன்னெந்நாள் கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு. க. கனகரத்தினம் ஜயா, கொடைவள்ளுல் க. மதியாபரணம், பிற்காலத்தில் நீண்டகாலமாக சபையின் தலைவராகவிருந்த திரு. ஆ. சின்னத்தம்பி, டாக்டர். சி. சரவணமுத்து, க. நாகேந்திரா, கேணால் பாநாயகம் ஆகியோர் அடங்குவர். இவர்களின் சேவை அக்காலத்தில் எமது சபைக்கு கிடைத்திருக்காதிருந்தால் நாம் இந்த பல தசாப்த வரலாற்றினை மேற்கொள்ள முடியாதிருந்திருக்கும். அன்மைக்காலம் வரை தலைவர் திரு. ஆ. சின்னத்தம்பியின் பங்களிப்பும் முக்கியமானது. எமது மடாலயம் கப்பித்தாவத்தையில் நிர்மாணிப்பதிலும் தொண்டர் வித்தியாலயம் தொடங்குவதற்கும் மற்றும் பல வகைகளில் பெரும் பாடுபட்ட இவர் அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற ஸ்தாபகர்களில் ஒருவராகவும் பின்பு அதன் தலைவராகவும் இருந்து பணியாற்றியவர். சபையின் செயலாளர்களாக காலத்துக்குக்காலம் அமரர்களான திருவாளர்கள் க. ஞானசெல்வம், த. சுப்பையா, வி. நல்லசேகரம், சி. இராமநாதன், வே. மயில்வாகனம், ஐ. சிராமநாதன், க. ஏரம்பலூர்த்தி, க. சுசுப்ரபாதம், ஆ. விமலச்சந்திரா, வே. வல்லிபுரம் அகியோரின் சேவை பாராட்டப்படவேண்டியது. திரு. வே. வல்லிபுரம் அவர்கள் சபையின் ஆடிட்கால உறுப்பினராக இருந்து இச்சபையின் பொதுச் செயலாளராக 1982இல் பொறுப்பேற்று பல சேவைகளை 2001 வரை செய்து வந்தார். அவரின் காலக்ட்டத்தில் சபைக்கு எதிராக நீதிமன்றத்தில் தொடர்பட்ட வழக்குகளை எதிர்கொண்டு நடாத்துவதில் மிகவும் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டார். தன்னுடைய சேவையுடன் தனது பாரியார் திருமதி. எஸ். வல்லிபுரம் அவர்களையும் முகாமைப்பேரவை உறுப்பினராக சேர்த்து சபைக்கு நன்மைகள் பல தேடித்தந்தவர். இவர் திருக்கேதீஸ்வர மடாலயத்திலும் அன்னதானத்திலும் காட்சிய ஊக்கப்பாடு மெச்சதுவுக்குரியது. இவரின் மறைவுக்குப் பின் திருமதி. வல்லிபுரம் அவர்கள் கொழும் பில் இருந்த னனது எல்லா சொத்துக்களையும் விற்று அந்த நிதியினைக்கொண்டு திருக்கேதீஸ்வரத்தில் ஓர் மடம் அமைத்து அறப்பணியாற்றிவருகின்றார். இவர் ஒரு கல்வி அறிவாளி. எத்தனையோ டாக்டர்களுக்குப் பாடம் புக்கிய ஆசிரியை. எல்லா சுகபோகங்களையும் விடுத்து இன்று திருக்கேதீஸ்வரத்தில் மடமமைத்து சேவை செய்வது வியப்புக்குரியது.

சபையின் உப. தலைவர்களாக அமரர்கள் திருவாளர்கள் ச. வேலுப்பிள்ளை, க.சி. சந்திரசேகரம், பிரம்மழுஷ் சீ. செல்லையாக்குருக்கள், க. இராசநாயகம், கா. நாகவிளங்கம், வி. விசுவலிங்கம், வி.ஏ. கந்தையா முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்) வே.தா.சி. சிவநாதன். எஸ். சோமசுந்தரம், டாக்டர் மு.க. திருவிளங்கம், வே.தி. சுப்பையாபிள்ளை,

டாக்டர். சி. சுரவணமுத்து, கே.ரீ. சிற்றம்பலம், உம்பிமுத்து, பேராசிரியர் ஆர். சின்னத்தம்பி, நீதியரசர் வி. சிவசுப்பிரமணியம், வெ. சங் கரலிங் கம், “சிந்தனைச் சிற்பச் செல்வர்” ச.த. சின்னத்துரை (தற்போதய தலைவரின் தந்தையார்) மு. சிற்காந்தா. வை. பொன்னுச்சாமி ஆகியோரடங்குவர். திரு. ச. வேலுப்பிள் ஸள அவர்களே சபையின் முதலாவது உப தலைவராக இருந்தவர். டாக்டர். திருவிளங்கம் அவர்கள் பல காலமாக உப தலைவராக இருந்தவந்தார். கொழும்பிலே கூட்டுப்பிரார்த்தனை என்று சொன்னால் திருவிளங்கம் அவர்களே காணப்படுவார். இவர் இலங்கை அரசு திறைசேரியில் உதவிக் கட்டுப்பாட்டிகாரியாக கடமை புரிந்தவர். ஸ்லா முதலாளி என்று அழைக்கப்படும் “சிந்தனைச் சிற்பச் செல்வர்” ச.த. சின்னத்துரை அவர்கள் எமது இன்றைய தலைவர் திரு. ச.த.சி. அருளானந்தன் அவர்களின் தந்தையாவார். இவர் இலைமறைகாயாக இருந்து தொண்டர் சபைக்கும், ஸ்ரீ பால் செல்வவிநாயகர் ஆலயத்துக்கும், மற்றும் தமிழ்சைவப்பணிகளுக்கும் அயராது உழழுத்து வருகிறார். திருக்கேதீல்வர ஆலயப்பணிகளில் மிகவும் ஆர்வமாக செயற்பட்டு அங்கு எமது சபை மடாலயத்தில் ஒரு தொகுதியினை கட்ட அன்பளிப்பும் செய்தவர். சிலர், இந்து மாமன்ற ஆரம்ப நாட்களில் அதன் வளர்ச்சிக்காக சின்னத்தம்பி ஜயாவுடன் சேர்ந்து பாடுபட்டவர்கள். எமது சபையின் காப்பாளராகவிருந்த அமரர் திரு. சி. சுந்தரலிங்கம் அவர்களும் இந்த சபையின் முன்னேற்றத்துக்கு பெரும்பாடுபட்டவர். அவரின் மறைவுக்குப்பின்பு திரு. சுரவணமுத்து அவர்கள் இருந்துவந்தார்.

சபையின் அத்திவாரம் எனக் கருதப்படும் பொருளாளர் பதவியில் பல பெரியார்கள் நிர்வகித்து சபையைக் கட்டி எழுப்புவதில் அரும்பாடுபட்டவர்களாவர். சபையின் முதல் பொருளாளராக திரு. கா. நாகலிங்கம் அவர்கள் 1926முதல் 1930 வரையும் பணியாற்றியவர். மறைந்தவர்களில் இறுதியாக பொருளாளர் பதவி 1963 தொடக்கம் 2003ஆம் ஆண்டு வரை நான்கு சுகாப்தங்களாக சபையின் நிதி வளத்தை கட்டிக்காத்தவர் அமரர். தி.த. நடேஸ்வரன் அவர்கள். இவருடைய பதவிக் காலத்திலேயே எமது கொழும்பு மடாலயம் நிர்மாணம் பெற்றது. இவருடைய நேரமையும் கடமை உணர்வும் தனித்துவமானது. தொழிலில் ஓர் சிற்று கணக்காளரான இவர் மேஜும் பல சமய தொண்டு நிறுவனங்களின் பொருளாளராகவும் இருந்து பொதுச் சேவை பல செய்தார். இவருடைய தந்தையார் இவருடைய பெயரிலேயே கல்வி நிறுவனமான்றை வடமாகாணம் காங்கேசந்துறையிலே உண்டாக்கி அதற்கு நடேஸ்வராக் கல்லூரி என்று பெயரிட்டவர். இதற்கு இன்று இது வடக்கில் பிரபல்யமான கல்லூரியாக விளங்குகின்றது. இவ்விடத்தில் ஸ்ரீ பால் செல்வவிநாயகர் ஆலய பிரதமகுருவாகவும் எமது சபையின் மூத்த கௌரவ உறுப்பினருமான அமரர் பிரம்மார்ஜி சண்மகரத்தினா சர்மா அவர்களுடைய சேவையைக் குறிப்பிடவேண்டும்.

தற்போதய சுழிநிலையில் சபையின் சேவைகள் பரவலாக செறிந்து நடைபெற்று வருகின்றன. கொழும்பில் தனது சேவைகளை சிறப்புன் செய்து வருகின்றது. யாத்திரிகர்களுக்கு செய்யும் தொண்டுகள் தொடர்ந்து வருகின்றன. அந்த நாட்கள் தொடக்கம் அன்னதான நிகழ்வுகள் சிறப்பாகத் தொடர்கின்றன. கதிர்காமம் தெய்வயானை அம்மன் மடத்தில் நித்திய அன்னதானம் குறிப்பாக திருவிழா நாட்களில் 24 மணி சேவை

நடைபெற்று வருகின்றது. எமது தலைவர் திரு. அருளானந்தன் அவர்கள் தலைமையில் கொழும்பிலும் பிற மாவட்டங்களிலும் அன்னதானத்துக்கான உணவுப் பொருட்கள் சேகரிக்கப்பட்டு. கதிர்காமம் வந்து அங்கும் தலைவர் அவர்கள் திருவிழா முடியும் வரை மடத்தில் தங்கி அன்னதான நிகழ்வுகளை செவ்வனே செய்து வருகின்றார். தந்தையின் வழியில் தனயனும் இப்பணிகளைச் செவ்வனே செய்து வருவதுடன் சபையின் பணிகளுக்கெல்லாம் தேவைப்படும்போது தனது பணத்தை செலவு செய்தும், பாரிய நிதிச் செலவுகள் வரும்போது அவற்றிற்கு முற்பண்மாக நிதியுதவியும் செய்து வருகின்றார். கொழும்பு மடாலயத்தில் முன்னர் நடைபெற்றுவந்த நிகழ்ச்சிகள் யாவும், வள்ளித்திருமணப்படனம் பாடி யன் சொல்வது உட்பட. எல்லாம் திருவிழாக்காலங்களிலும் ஏனைய நாட்களில் ஆழ அமாவாசை, சித்திரா பெளர்ணமி ஆகிய விரத அனுட்டானங்களும் வெகு விமரிசையாக அனுட்டிக்கப்படுகின்றன. மேலும் ஸ்ரீ பால் செல்வவிநாயகர் ஆலயத்தில் நடைபெறும் சபையின் பூசைகளும் சிறப்பாக கௌரவ பொதுச் செயலாளரின் வழிகாட்டில் நடைபெற்று வருகின்றன. தலைநகர் கொழும்புக்கு வருகைத்தரும் பிற மாவட்ட தமிழ்மக்கள், வடக்கு, கிழக்கு மலையகம் ஆகிய பகுதி தொண்டர் நிறுவனங்கள், மாணவ, மாணவிகள், ஆசிரியர்கள் இருப்ப பொழுதைக் கழிப்பதற்கு எமது சபை மண்டபம் இடம் கொடுத்து உதவி வருகின்றது. இதேபோல் இந்து கலாசாரத் திணைக்களம் மற்றும் அமைச்சின் தேவைகளுக்காகவும் அகில இலாங்கை இந்து மாமன்றத்து தேவைக்காகவும் வருகை தரும் மக்களுக்கும் தங்குமிட உதவிகளைச் செய்து கொடுத்து வருகின்றது. குறிப்பாக யுத்த சூழ்நிலை நிலவிய காலங்களில் சபையினரால் செய்து கொடுக்கப்பட்ட தங்குமிட வசதிகள் தமிழ்மக்களுக்கு பெரும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது என்று எல்லோராலும் போற்றப்பட்டது. போர் நடைபெற்ற காலத்தில் மயிலந்தனையில் படுகொலை செய்யப்பட்ட 68 தமிழ்மக்கள் தொடர்பான வழக்கு விசாரணை கொழும்பு நீதிமன்றில் நடைபெற்றபோது பாதுகாப்பு கெடுபிடிகள் அதிகரித்திருந்தவேளையில் அவ்வழக்கிற்கு சாத்தியமளிக்க வந்த 34 தமிழ்மக்கள் தங்குவதற்கு அஞ்சிய காலத்தில் அவர்களை எமது சபை மண்டபத்தில் தங்கவைவத்து சாத்தியம் சொல்ல ஏதுவாக எமது சபை உதவியிருந்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. தொண்டர் வித்தியாலயத்திற்கும் தொடர்ந்தும் எமது சேவைகள் கிடைத்து வருகின்றன. அன்மையில் பாடசாலை விளையாட்டு மௌதானம் அமைப்பதற்காக எமது தலைவரின் அனுசரணையுடன் அமைச்சர் எ.எச்.எம். பெளசி மூலமாக ஒரு ஏக்கர் அரசு நிலத்தை பாடசாலைக்கு அருகில் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. இக்கைக்காரியங்களை செவ்வனே நடைபெற எங்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் எமது அறங்காவலர் திரு. சின்னத்துரை தனபாலா, உப தலைவர் திரு. ச. பக்ரெதன் உட்பட மற்றவர்களின் பங்களிப்பும் எமக்கு வழு சேர்க்கின்றது.

இந்த நேரத்தில் எமது சபையின் பிரதான நிர்வாகிகளை இங்கே குறிப்பிடுவது காலத்தின் தேவை எனக் கருதுகின்றேன். சபையின் தலைவராக திரு. ச.த.சி. அருளானந்தன், உப தலைவர் களாக திருவாளர்கள் திரு. ச. பக்ரெதன், க.கி. மதியப்ரஸைம், இரா. விசாகப்பெருமாள், ச. ஆறுமுகம், பொ. தங்கமயில், பா. அரிச்சந்திரா அவர்களும், பொதுச் செயலாளராக திரு. சின்னத்தம்பி சீவஞானம், பொருளாளராக திரு. தி.

லோகநாதன் அவர்களும், அறங்காவலர் சபை உறுப்பினர்களாக திருவாளர்கள் த.நி. சிதம்பரநாதன், சின்னத்துரை தனபாலா, த. மாணிக்கவாசகர், த. விஜயரத்தினம், க. நவரத்தினம் ஆகியோருடன் 19 நிர்வாக சபை உறுப்பினர் அடங்கலாக சபையின் முகாமைப் பேரவை விளங்குகின்றது.

மேலும் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்திற்கும் கதிர்காம யாத்திரிகர் தொண்டர் சபைக்கும் நெருங்கிய நீண்டகால தொடர்பும், இருந்து வருகின்றது. எமது சபையின் முன்னென்றாள் தலைவர் திரு. ஆ. சின்னத்தம் பி ஐயா மாமன்றத்தில் தொடக்க காலங்களில் தலைவராகவும், எமது சபை உபதலைவர் திரு. ச.த. சின்னத்துரை ஆரம்பகால நிர்வாக சபையிலும் இருந்திருக்கின்றார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் எமது சபைத் தலைவர் திரு. அருளானந்தம்

கத்தீகாம வேவவர் பத்கம்

ஏர்புத்த மெய்யன்ப் ருள்ளச் சிலம்பிலைமு
மிரவிநிக் ராறுமுகமும்
இருவினைக் காடெரித் தருளமுத மழைமொழியு
மீராறு கமலவிழியுங்
கார்புத்த பாசவிருள் கழியுளொ முறுவலுங்
கனகுண் டலநிரைகளுங்
கதிர்வெயி லெறிக்குநவ ரத்நமணி மகுடமுங்
கலனிலகு மகலமார்புந்
தார்புத்த பன்னிருபு யாசலமு மிடர்நீக்கு
சத்திவழி வேவுமணனமார்
சாருமிகு பாகமும் பாததா மரையுமாய்ச்
சண்டப்ர சண்டமயின்மேற்
சீபுத்த கருணையிரு வங்காட்டி விழிமாச்
தீாத்தெனக் கருள்செங்குவாய்
தென்கதிரை மலைவேல வன்பர்மகி முனுகல
செந்தியம ருமைபாலனே!

மன்னுயிரின் நீவைத்த வெல்லைக் கடங்காத
வான்கருணை யாறுபெருகி
மாணிக்க கங்கையாய் வினைமர முரித்துவெம்
மாயைமுத லறவரித்து
முன்னுயிர்க் ஸிருண்மலங் கழுவிக் கருக்குழியை
ழுஷிக் களைப்பகற்றி
முத்திகக் ரைக்கணே விடுமென்ப ரந்நதியின்
ழழ்கியிரு விழிசிறக்க
என்னுயிர்க் குயிரேத விட்டாத வின்பமே
யின்பத்தி லெய்துக்கமே
என்றென்று பாடியுன் னருள்வடிவு கண்டுள
மினிக்கின்ற நாளென்தநாள்
சின்மயசொ ரூபனே குன்றுதோ றாடல்புரி
தெய்வமே யுனைநம்பினேன்
தென்கதிரை மலைவேல வன்பர்மகி முனுகல
செந்தியம ருமைபாலனே!
-நவாவியூர், க.சோமசுந்தரப்புலவர்.

(நன்றி: இலங்கையின் புராதன யசை ஆலயாங்கள் - கத்தீகாமம்)

அவர்கள் மாமன்றத்தின் உப தலைவராகவும், கட்டடக்குமுத் தலைவராகவும், எமது அறங்காவலர் சபை உறுப்பினர் திரு. சி. தனபாலா அவர்கள் மாமன்ற உப தலைவராகவும், சமூகநலன் குமுத்தலைவராகவும் இருக்கின்றார்கள். எமது சபை பொதுச் செயலாளர் திரு. சி. சிவஞானம் மாமன்றக் கட்டடக் குழுவின் செயலாளராக இருக்கின்றார். நீண்ட வரலாற்றினைக்கொண்ட கதிர்காம யாத்திரிகர் தொண்டர் சபை தனது சமய, சமூக தொண்டுகளை மேலும் செவ்வனே முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு ஸ்ரீ பாலசெல்வ விநாயகர், கதிர்காமக் கந்தன் திருவருளை வேண்டிப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

- சி. சிவஞானம்
பொதுச் செயலாளர்
கதிர்காம யாத்திரிகர் தொண்டர் சபை

கத்தீகாமசுவாம் பேரல் மாலை

மெய்யான போதந் தனையறி
யாமல் விழுங்கியுணப்
பொய்யான தேகத்தை யானென்று
கெட்ட புலையற்குமுத்
தய்யா கமலத் திருசே
வடியை யளித்திடுவாய்
கையா நிரங்குடை யானே
கதிரக டாசலனே!

சீர்கொண்ட சொங்க மலவல்லி
பங்கனுஞ் செம்பொற்பணி
வார்கொண்ட கொங்கை மலைவல்லி
பங்கனும் வானவரும்
தார்கொண் டணிந்து தொழும்பாத
னேநறுந் தா ரளகக்
கார்கொண்ட வள்ளிதன் பங்கா
கதிரக டாசலனே!

மட்டழ கான கருங்கூந்த
லாள்கொண்ட மையலுக்காய்
நெட்டழ கான தொடை கேட்க
வந்திடு நேரிழையென்
பட்டழ கான மொழிபக
ராமல் பதைக்கச் சொன்னாய்
கட்டழ காகதிர் வேலா
கதிரக டாசலனே!
-தஞ்சாவூர் நூல்நிலையத்திலுள்ள
ஏட்டுப்பிரதியிலிருந்து.

Kataragama 'Pada Yatras' Then and Now

by Patrick Harrigan

A well-worn Sinhala saying cautions would-be pilgrims that:

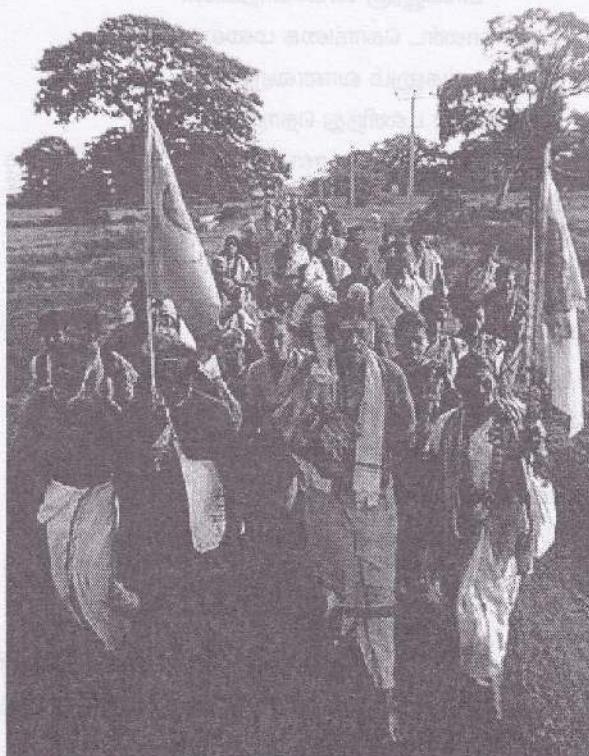
Dānagana giyot Kataragama Nodäna giyot ataramaga

"If you know the way, you come to Kataragama. If you don't know the way, you get completely lost."

Those who are well acquainted with Kataragama agree that it is a place of sacred power governed by an ever-youthful Spirit that defies human comprehension. Even today most Sri Lankans would agree that the baffling 'unseen hand' of a Higher Power still prevails at the age-old jungle shrine, even behind an often crassly commercial facade. Astute politicians have also taken notice.

Recognizing what they regard as the shrine's socio-political potential, some NGOs have jumped on the bandwagon by organizing a mass march from Okanda to Kataragama, which they have styled as a pada yatra or traditional foot pilgrimage.

The ostensible purpose of the march, they say, is to honour traditions of Kataragama Pada Yatra and pass them on to younger generations.

Pada Yatra pilgrims en route to Kataragama 2007

Veteran foot pilgrims still know and practice the inherited traditions of Pada Yatra, but they are fewer and fewer, while parties of imitators multiply, confusing novice pilgrims and obscuring Kataragama's already threatened traditions. July 2009 photo by K. Vinayagamoorthy

The Pada Yatra's popularity in recent years has been mirrored by a steady decline—indeed, the virtual disappearance—of veteran swamis who had preserved Kataragama's vanishing songs, legends and age old wisdom traditions.

As recently as the 1990's, there were still a few poets, minstrels, musicians, dancers, clowns, and ecstasies in pilgrim's garb, among the barefoot faithful, often separated from each other and appearing to walk alone across the awe-inspiring landscapes of eastern Sri Lanka.

Now the old swamis have either passed away or no longer walk. Fewer and fewer pilgrims sing as they walk, fewer still go barefoot, and hardly any have any inherited wisdom to share. These swamis and swami ammas had been the very pilgrims over whom villages once vied with each other to fete with food and hospitality.

Today, the swamis of yore have been replaced by whole families with children in tow who trudge in silence, clad in 'bata' sandals and wearing outlandish garments readymade garments that they would not

even consider wearing at home. Villagers along the route may offer dana to them but once, and then hasten them to continue on their way. Indeed, most do not even walk if they can avoid it, but ride the full distance by bus or tractor up to Okanda or even into the national park itself unless prevented from doing so by park officials.

Baila

A yet more recent innovation has been Pada Yatra youth societies and NGOs with their tractors, luxury vehicles, tents, electrical generators, and all the signs of wealth that traditional pilgrims shun. Society members and employees march single-file dressed in uniform-like attire, except that each wears fashionable footgear or headwear of his or her fancy.

Ostensibly fielded as 'service volunteers' to assist elderly pilgrims, in practice the youths seldom serve anyone except themselves. During the day they rush ahead of older pilgrims, leaving them to shoulder heavy burdens. At night they prefer to hear not wisdom songs, but loud baila music sung to the tune of drums and radios.

What many pilgrims, including this one, found most dismaying has been the unjust treatment accorded to foot pilgrims as they emerge from the jungle and encounter security check points. There the ragtag poor and elderly pilgrims are roughly ordered to halt and wait under the scorching sun, while uniformed members of well-heeled NGOs and other societies are courteously whisked through with only minimal delay. In July 2007, I sat with the poor pilgrims at Varahana bridge for hours witnessing this mockery of Pada Yatra traditions.

The decline of the Pada Yatra did not occur overnight in a social vacuum, but in the context of a national decline affecting every village and town across the island, as reflected in the general pell-mell scramble to seize land, loot and power at the expense of one's neighbors and generations yet unborn.

Great friends of Lanka's authentic traditions, such as Rene Guenon and Ananda Coomaraswamy, have warned that the forces of anti-tradition typically advance a counterfeit tradition as a substitute for the real thing in order to dislodge it before replacing it with

an anti-tradition diametrically opposed to spirituality altogether.

In terms of culture and religion, the process is deadly, as evidenced by the decline of Kandyan dance from a deep mystical tradition into the shallow entertainment of 'dancing for dollars'. The same process now threatens to subvert and ultimately to destroy the entire island's cultural and religious identity.

This larger disintegrative process is representative of an alien mentality that has taken root in the hearts and minds of people everywhere, starting from the Western-influenced urban centres and reaching down to the village level through alien institutions that regard local traditions (such as rajakariya) to be 'obstacles to progress'.

Alien values and institutions may have swamped Lankan society, but they have not succeeded in uprooting its citizens' sense of cultural and religious identity. Nor have modern mass-media succeeded in prompting more than a fraction of the population to reject their roots in traditional village culture.

The experience of authentic pada yatra and submission to an ordering principle transcending our own personal likes and dislikes are priceless national treasures that deserve to be recognized and appreciated by more scholars and public servants as well as by rank-and-file devotees motivated enough to stand up and combat anti-traditional imitations.

Or, instead, will petty politicians and marketeers now become the new intermediaries and middlemen, mass-media priests and pilgrim contractors who will orchestrate Sri Lanka's religious and cultural life? Surely self-serving cynics abound who would seize every opportunity, wherever they find one. But what if there really is a higher power or divinity operating out of Kataragama as so many stories and legends maintain, one that makes sport of human vanity and reveals itself every so often in surprising new ways? That is also a terrifying prospect. For cynics, that is.

In either case, Sri Lankans had better re-assess their ancestral traditions if they wish to recover their authentic self-identities, and fast.

Source: http://padayatra.org/2009_pada.yatra.htm

கதிர்காமத் தாண்டகம்

கற்றவர்தாங் கருத்தெழுந்து கருணை பூக்குங்
கற்பகமே செழுங்களியே சுவையே மோனம்
பெற்றவருள் ஞனர்ந்துனர்ந்தும் பேசா வின்ப்ப
பெருவாழ்வே கருவாழ்வே பெரிதென் றுன்னி
நற்றவத்தோர் பாலனுகா நமீ லேன்றன்
நவைதீங்க வருவதென்றோ நாதா வாதக்
கற்றலமுட் டோன்றாத கதிர்கா மத்தின்
கடவுளா யகம்புறமுங் கருதாய் ஸந்து.

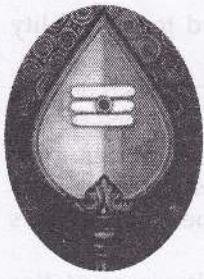
- சன்முகாணந்து சுவாயிகள்.

கந்தகுருமண்ச் சந்தவருத்தம்

மண்ணாள்வார் வாழ்வுமவர் மகிழ்ச்சியொடு புகமும்
மறிதிரைக்கு நிகரெனவே மதித்துமுளாப் கருதேன்
விண்ணாள்வா ருலகுடலும் சுகபோக வாழ்வும்
வேதனையுங் கேட்டதனை வெறுத்தொழித்தே ணந்தோ
அண்ணாறின் பொன்னருளா ளங்குமிங்கு மொங்கும்
அடைவதென்றா ளமீயனுக் காருளாம் பொருளோக்
கண்ணாலுங் கடைக்கணித்தா லுய்ந்துவே ணெந்தாய்
கதிர்காமப் பதிவிளாங்குங் கந்தகுரு மண்டியே.

- சன்முகாணந்து சுவாயிகள்.

කතරගම දෙවියන්ගේ මහිමය

ආචාර්ය දෙමුල පත්‍රිය
මධ්‍යාලැංජිලයේ විපෝළුත්න.

“නින්ද ඔලු සහයට” සෑම දෙමුසකට වර්ත්ම සමස්ථ ලංකා නින්ද කොන්ග්‍රසය මතින් ප්‍රකාශයට පත් කෙරේ. මෙවිට විශේෂ කතාපය ප්‍රවීත්තේ කතරගම දෙවාලයේ උත්සවය නිසාය. මේ නිසා මෙම උත්සවය නිමිත් කරගෙන මෙම විශේෂ උපිය සිංහල බසින් සැකැස්”

කතරගම දෙවියන් වැදු පුදා ගත්තේ දෙමුල නින්ද පමණක් නොව සිංහල ජනයා එම දෙවියන්ට පුදු පුදු පවත්වනු ලබනි. මෙම දෙවියන් පිළිබඳ පුරාවින බොහෝ ගණනක් “කන්ද පුරාණයයේ” දැක්වේ. කන්ද පුරාණයයේ එසේ දැක්වෙනෙන් මෙම දෙවියන්ගේ උත්සවයේ පිළිබඳ කතාව වන්නේ නින්දන්ගේ පුදින දෙවියා වහ ගිවිට සහ ඔහුගේ භාර්යාව වහ පාර්වති දෙවියනට උපත් දේව ඉමරුවෙකු බවය. දකුණු ඉන්දියාවේ තිරුප්පදී කොට්ඨ මුරුගන් කොට්ඨ නම්තින් හඳුන්වනු ලබන අතර කතරගම දෙවියන්ට පුදු පුදු පැවත්වීමට ලංකාවෙන් දකුණු ඉන්දියාවෙන් වෙන වෙනම කොට්ඨේ ඇත.

මෙම දෙවියන් ඉපදි ඇත්තේ බුද්ධ්‍යන්සේ ගේ උත්සවත්තිය, බුද්ධිම, පිරින්වාන සිද්ධා වෙශක් පොහොරුය දිනයේදීය. එම නිසා වෙවාක මංගලය බොඳීයන්ට මෙන්ම නින්දන්ට වැදුගත්ය. නිංදන්ට වෙශක් දිනයේදී උපවාස කරනු ලබනු ලබන්නේ උත්සවයේය. මේ නිසාම කතරගම දෙවියන් නොහාත් මුරුගන් දෙවියාට කතරගම කිරී වෙශනෙර හා සඛැදියාවක් පවති.

මුරුගන් දෙවියාට හාර්යාවන් දෙදෙනෙකි. එක් හාර්යාවන් වන්න් තෙයිවානේය. අනෙක් හාර්යාව කතරගම පුදේශයේය. පොලොන්හරු යුගයයේදී සොලින් කතරගම දක්වා බලය අල්ලා ගෙන සිරි නිසා එම පුදේශයයේ සිටිය. රැවැටි කාන්තාවන් මුරුගන් නොහාත් කතරගම දෙවියන් සරණ පවා ගත්ව පුරාණ ගුන්විව දැක්වේ.

කතරගම පුදේශයට දකුණු ඉන්දියාවේ සිට පැමිණාන කතරගම දෙවියන්ට. දෙමුල බසින් “රිහෙසි” සියන දාහා වර්ගය ගොයම් පැරා වහ සඳහන්ගෙන් ආරුණා කරමින් සිටි “ව්ල්ල්” ව මුතා ගැසී ඇත. මෙහිදී මුරුගන් දෙවියන් නොහාත් කතරගම දෙවියන් මෙම

ව්ල්ල් යන කාන්තාවට ආදාරය පා සරණ පාවා ගත් බවත් සරණාලාවාගේ සේවා ගැන කතරගම ගැනුවෙන් හඳුන්වන බවත් සඳහන්ය. ව්ල්ල් දෙවාලය පිහිටුවන්නේ මේ අනුවයි.

තවද මෙම සේවානයේ මුරුගන් දෙවියන් නම්න්ද ඇද පවතින කතරගම දෙවාලය එය යයි විශ්වාස කෙරේ. එම දෙවාලයේ වැදුම් පිළිම කිරීමට දෙමුල නින්ද ජනයා පුරුදු වූ බව දෙමුල නින්ද ජනයා නියුතු ලැබේ. සාමාන්‍යයන් නින්ද ජනයාගේ පුදින දේව පවුල ගැන මෙහිදී සඳහන් කිරීම වටහේය.

නින්දන්ගේ පුදින දෙවියා වන්නේ “ඡිවිය”. ඔහුගේ බිරුද් “පාරිවති” දෙවියන් නොහාත් “උමයන්ගාවයි”. මේ දෙදෙනාට දැව සන දෙවියෝ (පුල්ලයාර දෙවියන්) සහ කතරගම දෙවියන් ඉපදි ඇත. මේ වැයිමලා සන දෙවියෝය. තුවනාට අධිපති දෙවියන් සන දෙවියෝය යයි. සිංහල දෙමුල ජනවරිග දෙකම සුකති.

මෙසිරිලක වැට් බැඳු රාජ්‍යයන් ඉහළ කොටසේ පුල්ලයාර පිදිල්ල. පුල්ලයාර වැඩිල්ල සිංහල මෙන්ම දෙමුල ජනයා බැහුලව කරනු ලබන වැඩිල්ලකි. මෙහිදී අස්වින්න නොලා පුරුමයන් පුදුනු ලබන්නේ පුල්ලයාර දෙවියන්ටය. මෙය සිංහල මෙන්ම දෙමුල ජනයාද සිද කරනු ලබති.

මෙසිරිලක උතුරේ වැසියන් පුල්ලයාර දෙවියනට වන්දනා කරනාවා සේ දකුණ් වැසියන් කතරගම දෙවියන්ට වන්දනා මාන කරනු ලැබේ. මෙය විරාත් කාලයක සිට සිංහල දෙමුල වැසියන් දැක් විශ්වාසයකින් දුනුව කතරගම දෙවියන් පුදුනු ලබන පිදිල්ලකි.

වර්ක් බලන්ගොඩ ප්‍රාන්තයේ මෙම්ට්‍රිය භාෂා භාමුදුරුවෙන් වහන්සේ කතරගම දෙවියන් තමන් වහන්සේට දකින්නට ලැබුණු බව උත්ත්වහන්සේගේ “ඇපට නොපෙනෙන ලේඛය” කාන්තාගේ සඳහන් කර ඇත. මෙහින් පෙනීයන්නේ උත්ත්වහන්සේ පැවා සඳහන් කතරගම දෙවියන් විකාවස කළ බවය.

සිංහල බොද්ධියන්ට දේව සංක්ල්පය බැහැර කළ නොහැක. එය බුද්ධරාණා වහන්සේ පැවා තම බුදු දෙශනාවලදී දේවලුණු හයක් (6) ක් ගැන සඳහන් කර ඇත. මෙය

විගුහ කරන්නේ ව්‍යාත්‍යීමනා රාජිකය, තාවතිංසය, යාමය, තුදිනය, නිර්මාණතිය, පරිනීමිත වසවර්තිය යනුවති. මෙය පුනුපිටිකයේ විමාන වන්තී කාන්ඩයේ බොහෝවේට විගුහ වන්නෙයි. එම නිසා කතරගම දෙවියන් ගැන සැකයක් අති නොකර එම දෙවියන්ට පුද පුජා පැවත්වීම සිංහල බොද්ධයාගේ සිරිතයි.

දෙමළ නින්දන් කතරගම දෙවියන්ට වෙනමම කොට්ඨාස තනා පුද පුජා, ප්‍රෘත්පහාර පවත්වනු බෙති. ඇය නින්දන් හැකිකයන් “මුරුගා, මුරුගා” වශයෙන් කියනු බවන්නේ කතරගම දෙවියන්ගේ මහිමය නිසාය.

උතුරේ යාපනයේ වැසියන් කතරගම දෙවියන්ට වැඳුමට, පිළිමට යාපනයේ සිට කතරගමට පාද යාතා කරනි. මෙය සිද කරනු බවන්නේ යාපනයේ ‘නොඟ්චිමන්නාර’ ‘සෙල්ව සන්නිද්’ මුරුගන් කේටිලේ සිට කතරගමටය. මෙම පාද යාතාව පුරුමයෙන් මධිකලපුවට පාද යාතා කොට ඉන් අනතුරුව වෙරළ බඩි නිරිය ඔස්සේ වනුදුරුග. ගිරුදුරු පසුකොට ඉන් අනතුරුව කතරගමට ලැබේ.

මෙම පාද යාතාව ආරම්භකරන්නේ පුලු මාසයේ ‘අමාවක’ දිනයේදීය. මෙය එම මාසයේ පසලාස්වක පොහොය දිනයට පුරුම අවසන් කළ යුතුය.

දෙමළ නින්දන් වැසියන් වැසියන්ට වෙනමම සිද සහ තම පිටිතයට ඉසුර ලබා ගැනීම සඳහාය. මෙම විශ්වාසයන් සිද කිරීම ඔවුන්ගේ සිරිතයි. උතුරේ වැසියන් සහ දෙවියන්ට පොලු ගැසීම සිද කරනු බවන්නේ මතු කියවු පාර්ටනාවන් සිද සිරීම් පාර්ටනාවන් සිරීම් වැසියන්ද රටමද වැසියන්ද (සිංහල) කතරගම දෙවියන්ට පුජා පවත්වනු බවන්නේ ඉහත සඳහන් අඩහයින් යුතුවය. මේ නිසා ඔවුන්ට ඉසුර, සම්බන්ධ, සම්ඳේශය, ලැබෙන බව එම වැසියන්ගේ විශ්වාසයයි. නොයයක් දේව් සංකල්ප ව්‍යුත් එලුබගෙන සිරින සිංහල බොද්ධයින්, නින්දන්ගේ ප්‍රධාන දෙවියන් වන්දනා මාන කිරීම තුළින් පෙනීයන්නේ සිංහල බොද්ධයන්ට කෙරෙරුම පිනිවික් මහිමයක් කතරගම දෙවියන්ගෙන් ලැබෙන වාද යන්නයි.

මේ නිසා මෙම පොය දිනයත් එහාම් ඇසුල මාසයේ එන පොය දිනයත් සිංහල බොද්ධයාට සහ පැවැද්දන්ට වැඳගත් වන්නේ වස්සාහ සමය අරූපින නිසාය. එ මෙන්ම නින්දන්ට වැඳගත් වන්නේ කතරගම වාර්ය ඇරූපින නිසාය. දෙමළ නින්දන් සහ සිංහල බොද්ධයන්ගේ එකමුත්ව මේ තුළින් සාක් සාත් කරගත හැකිව පෙනේ.

කත්‍රිකාම බෛජ්‍යම්

ක්‍රි.වා.සුන්දරාන්

සාමියෙන්රුයා යුතුවියන්රුයා සාරුරුව් ත්‍යුගාරුව් යුතුවියෙන්රුව් සාරුරුව් සාමියෙන්රුව් ආරම්භකරන්නේ පුදලු මාසයේ ‘අමාවක’ දිනයේදීය. මෙය එම මාසයේ පසලාස්වක පොහොය දිනයට පුරුම අවසන් කළ යුතුය.

සංජ්‍යන් නුත්තුව කුඩායාව් කිනිපොල්ලුහාන් බේංඡන් නුත්තුවෝයාර් වෙතුවනායා නීක්සුම්පිරාන් පාච්‍යන් නුත්තුව පරුවයෝයා පොණ්‍රිනියාන් කාමියෙන්කාන් නායුම කත්‍රිකාම බෛජ්‍යම් වෛජවැනී.

තුන්සම් ප්‍රතිචාරයාර් තාරකමා ගණ්නාන්රුයා අන්තර් ගණවරුන්ම ඖයන් මුරුකේසන් ගිකාන්සම් කුර්ඩලාන් ගැන්නාන් ප්‍රතිචාරයාර් තාරකමා ගැන්නාන් ප්‍රතිචාරයාර් වෛජවැනී.

පාල්කාඩ්ස් සේයින් පශිපොක්තුම් තායිපොල නුර්ඩ්කාඩ් නුඡාම් නුවලුව්ම් මුරුපොල වෛජකාඩ් මැන්සන් ගැන්නාන් ප්‍රතිචාරයාර් තාරකමා ගැන්නාන් ප්‍රතිචාරයාර් වෛජවැනී.

න්‍යෙෂයාල් මෝඩ්වරුම් නිත්තන් තිරුණ්පොක සුළමිග්‍රාන් කොඩී මෝඩ්තු ගිකාඩ්කුම්පාන් සේලයනය ගණවල්ලාන් තෙශ්ංගික්ක මැන්ඩ්ප්‍රිරාන් කාලපයාය ප්‍රොක්තුම් කත්‍රිකාම බෛජ්‍යම් වෛජවැනී.

(1) සුළමියුත්මේ යැණුහැනුයියන මැරුන්ත්තුනුම් ප්‍රස්න්සොත් ආයවත්තෙහෙත තිල්ලායාර් රුජාසුත්තා ණරක්කායාන් රේරුන්තිංං යිංග්‍රෙනුම් නිත්තම් තාතිත්තුරුකින් කාමුරුරුම් පොක්තුම් කත්‍රිකාම බෛජ්‍යම් වෛජවැනී. (5)

(2) එස්ථ්‍ය එෂකකියාන් රුණියෙවත්තුම් එස්ටාරියාන් එත්ම් යෙක්කුම් නිරුය්වෙෂ්ලාන් වෙතුයිනුම් ගිකාඩ් මුදුක්කිමුනුම් සැරුරාගිත්ත් රෞරාස්කුකාන් කුමුඩ්යාන් නැංශ්ංගාන් කත්‍රිකාම බෛජ්‍යම් වෛජවැනී. (7)

(3) එස්ථ්‍ය එෂකකියාන් රුණියෙවත්තුම් එස්ටාරියාන් එත්ම් යෙක්කුම් නිරුය්වෙෂ්ලාන් වෙතුයිනුම් ගිකාඩ් මුදුක්කිමුනුම් සැරුරාගිත්ත් රෞරාස්කුකාන් කුමුඩ්යාන් නැංශ්ංගාන් කත්‍රිකාම බෛජ්‍යම් වෛජවැනී. (8)

(4) එස්ථ්‍ය එෂකකියාන් රුණියෙවත්තුම් එස්ටාරියාන් එත්ම් යෙක්කුම් නිරුය්වෙෂ්ලාන් වෙතුයිනුම් ගිකාඩ් මුදුක්කිමුනුම් සැරුරාගිත්ත් රෞරාස්කුකාන් කුමුඩ්යාන් නැංශ්ංගාන් කත්‍රිකාම බෛජ්‍යම් වෛජවැනී. (9)

(5) ඩුල්මියනුම් තුන්සර්තින් ප්‍රොක්කින්ලේ පොකාම් නුලුමුනායි තුන්සර්තාස් නුට්තිංං යුතුයාර් ඩුල්මියනුම් තුන්සර්තින් ප්‍රොක්කිමුනුම් සැරුරාගිත්ත් කුමුඩ්යාන් නැංශ්ංගාන් නිර්පාන් කත්‍රිකාම බෛජ්‍යම් වෛජවැනී. (10)

(නුණ්‍රි : කත්‍රිකාම යාත්තිරේ)

விபுலானந்த அம்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

அருள் செல்வாயகம்

மட்டக்களப்பிளிருந்து தென்திக்கிலே இருபத்துநான்குகல் தொலைவினுக்கு அப்பால் கல்முனை என்ற சிறுநகரம் இருக்கிறது. இங்கிருந்து தெற்குத் திக்குநோக்கி மூன்றுகல் தொலைவில் காரைதீவுண்ணும் ஊன்கிருக்கிறது. இங்குள்ள பழங்குடி வேளாள மரபில் வந்த சாமித்தம்பியார்க்கும் கண்ணகி வழிபாட்டில் சிறந்து விளங்கிய கண்ணம் மையார்க்கும் சுபநாளானநில் திருமணம் நடைபெற்றது.

கர ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் 16ஆம் நாள் (27-03-1892) வைகறைப் பொழுதில் கண்ணம் மையார் ஆண் குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றெடுத்தார். குழந்தையைத் தூக்கி உச்சி மோந்த சாமித்தம்பியார், மயில்வாகனன் என்னும் அழகிய பெயரை அதற்கு வழங்கி மகிழ்ந்தார்.

பாலன் மயில் வாகனனார் வளர்ந்து பள் எஃப் பருவத்தையடைந்தார். ஆகவே தந்தையார் நல்லரத்தினாம் அவர்களிடம் கூட்டிச் சென்று வித்தியாரம்பம் செய்து வைத்தார். அத்துடன் குஞ்சித்தம்பி ஆசிரியர் அவர்களிடமும் கல்வி கற்கச் செய்தார்.

மயில் வாகனனார் குஞ்சித்தம்பி ஆசிரியரிடம் கல்விகற்றதுடன் நிற்காது. தந்தையாரிடமும் சுந்தராசப்பிள்ளை அவர்களிடமும் பாடங் கேட்டுப் பழக்கு வந்தார். காரைதீவு சைவப் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராகவும், விநாயகர் கோயில் அரச்சக்ராகவும் பணியாற்றிவந்த வைத்தியலிங்க தேசிகர் அவர்களிடம் நன்னூல், சூடாமணி, நிகண்டு முதலியலைகளையும் வடமொழியையும் இனிது கற்றார்.

மயில் வாகனனார் பத்து வயது வரையும் தமிழ்ப் பாடசாலையில் தமிழ் கற்றதுடன், வீட்டிலே ஆங்கிலமொழியையும் கற்றுவரலானார். பிறகு தந்தையார் மயில் வாகனனாரை கல்முனை மெதொடிஸ்த மிழன் பாடசாலையில் ஆங்கிலம் கற்கும்பொருட்டு 1903ஆம் ஆண்டிற் சேர்த்தார்.

மயில்வாகனனார் நான்காண்டுகள் வரை கல்முனையில் கல்வி கற்றார். மேற்கொண்டு தொடர்ந்து கல்விகற்க அங்கு வகுப்புகள் இல்லாமையினால் மட்டக்களப்பிலுள்ள அரசு மிக்கேல் கல்லூரியில் சேர்ந்து கற்கலானார்.

மயில்வாகனனாரின் கல்வித் திறமையைக் கண்ணுற்ற ஆசிரியர்கள். அவரைப் பாராட்டினார்கள். ஆதலினால் அவர் ஆசிரியர்களது தனி அண்புக்கு உரியவரானார். அதன் பெறுபேறாக ஓய்வான வேளாகளில் ஆசிரியர்களிடம் சென்று தெரியாதவற்றைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வார்.

மயில்வாகனனார் தமது பதினாறாவது வயதில் 'கேம்பிரிட்ச்' பல்கலைக்கழகத்தினரால் நடத்தப்பட்ட தேர்விலே முதன்மையாகத் தேறினார். ஆதலினால் படித்த கல்லூரியிலேயே ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். பிறகு கல்முனை கத்தோலிக்க மிழன் பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டு வந்த மயில்வாகனனார், பயிற்சி பெற்ற ஓர் ஆசிரியராக வர விரும்பினார். ஆகவே, ஆங்கில ஆசிரியர் கலாசாலை உட்புகு தேர்வினுக்காகப் படித்து வெற்றியும் பெற்றார். அதன் பயனாக இரண்டாண்டுகள் ஆசிரியர் பயிற்சி பெறும் பொருட்டுக் கொழும்பு மாநகரம் வந்தடைந்தார்.

மயில்வாகனனார், பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயின்றதுடன் நிற்காது கொழும்பில் வாழ்ந்து வந்து தமிழ் அறிஞர்களிடம் தமிழும் கற்றுவரலானார். அந்த வகையிலே, பண்டிதர் கந்தையா, வித்துவான் சி.தாமோதரம்பிள்ளை, வித்துவான் கைலாயபிள்ளை ஆகியவர் களிடம் சங்க இலக்கியங்களை முறையாகப் பயின்றார்.

1912ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர் பயிற்சியினை முடித்துக் கொண்டு வெளியேறிய மயில்வாகனனாரை. அரசு மிக்கேல் கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியராக அமர்த்தினார். இரண்டு ஆண்டுகள் அரசு மிக்கேல் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் 1915ஆம் ஆண்டு பொறியியற் கல்லூரியில் சேர்ந்து மேற்கல்வி கற்கலானார். மயில்வாகனனார் பொறியியல் கல்வியில் முதன்மையாகத் தேறி 'ழப்ளோமா' என்னும் பட்டத்தையும் பெற்றார். அத்துடன் 1916-ஆம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் நடத்திய பண்டிதர் தேர்விலும் தேறினார். ஈழநாட்டிலே முதன் முதலாகப் பண்டிதர் தேர்வில் தேறிய பெருமை மயில்வாகனனாரையே சாரும். இவர் 1916ஆம் ஆண்டு அரசினர் பொறியியல் கல்லூரியில் உதவி இரசாயன ஆசிரியராகப் பதவி ஏற்றார்.

தமக்கென் வாழாது பிறகுக்காகவே உழைக்கும் பரந்த மனப்பான்மை கொண்ட மயில்வாகனனார் சிறந்த போதனா முறைகளைக் கையாண்டு ஆய்வுக் கூடத்தில் பரிசோதனைகள் நடத்திப் போதித்தமையால் மாணவர்களது நல்லபிமானத்தைப் பெற்றார். ஆதலினால் மயில்வாகனனாரது புகழ் ஈழ நாடைக்கும் பரவலாயிற்று.

அதன் பயனாக 1917ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்து அரசு சம்பத்திரீசியார் கல்லூரியின் தலைவர் வேண்டிக் கொண்டமைக்கு இணங்க அக்கல்லூரியின் விஞ்ஞான பீத்தை அழகு செய்தார்.

இவ்வேளையில் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடாலயத்தைச் சேர்ந்த சர்வாநந்தர் இலங்கைக்கு வந்தார். அன்னாருடன்

கலந்து உரையாடும் வாய்ப்பு மயில்வாகனனாருக்கு கிடைத்தது. அதன் பயனாகத் துறவறந்ததைப் பற்றி எண்ணலானார். தம் எண்ணாகத்தினை நிறைவு செய்வதற்காகத் தம்மையே ஆயத்தம் செய்யலானார். கல்லூரியில் மாணவர்களுக்குப் புதுப் புதுப் பாடங்களைப் போதிப்பதுடன் புதிய புதிய நூல்களையும் தாம் கற்கலானார். இரண்டு ஆண்டுகளாக மாணவர்களை வளர்த்துடன் தம்மையும் புதிய தேர்வினுள் புதுதுவதற்குத் தயார் செய்துகொண்டார். பிறர்துணையின்றித் தாமாகவே படித்து இலண்டன் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய பி.எஸ்.ஐ தேர்வில் தேரினார்.

மயில்வாகனனாரின் இருமொழிப் புலமையை அறிந்த மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் நிர்வாகத்தினர் இந்துக் கல்லூரியின் தலைமை ஆசிரியர் பதவியினை ஏற்கும்படி வேண்டினார்கள். அதற்கிணையந்த மயில்வாகனனார் 1920ஆம் ஆண்டு இந்துக் கல்லூரியின் தலைமைப் பதவியினைக் கையேற்றார். இங்கு மயில்வாகனனார் ஆய்வுக்கூடம் ஒன்றினை நிறுவி விஞ்ஞானக் கல்வியினைப் போதித்தார்.

இலங்கையில் தமிழ் மொழியை வளர்க்கவோ, தமிழ் மொழியைப் போற்றிப் புகழுவோ சிறந்த சாதனங்கள் இல்லாமையைக் கண்ட மயில்வாகனனார் மொழியை வளர்க்கும்பொருட்டு ஒரு கழகம் நிறுவ முயன்றார். பல அறிஞர்களின் துணைகொண்டு தமது தனிமுயற்சியின் பயனாக, யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத் தைக் கட்டி எழுப்பினார்.

மயில்வாகனனார் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்க வாயிலாக, பிரவேச பண்டிதர், பால பண்டிதர் என்ற முத்தரங் கொண்ட மூன்று தேர்வுகளை ஏற்படுத்தினார். மேற்படி தேர்வுகள் இனிது நடைபெறுவதற்காக மயில்வாகனனார் தேர்வு முதல்வராகவும் முதன்மையான உறுப்பினராகவும் விளங்கினார். அன்று மயில்வாகனனார் தொடர்க்கிவிவத்து சங்கம் இன்றுவரை எத்தனையோ பண்டிதமணிகளை ஈழநாட்டினுக்கு அளித்துவிட்டது. இனியும் அளித்துக் கொண்டே வரும்.

நாட்டு மக்களுக்காகவும் தமிழ் மொழிக்காகவும் பணி செய்ய மயில்வாகனனார் விரும்பினார். ஆகவே 1922ஆம் ஆண்டு துறவியராகித் தூய்மையான வாழ்வைக் கடைப்பிடித்துப் பணி செய்யும் பொருட்டுச் சென்னை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடாலயத்திற்குச் சென்றார். அவருக்கு மடாலயத்தார் பிரபோத சைத்தன்யர் என்னும் பிரமசிரியப் பெயரை வழங்கினார்.

இவ்வேளையில் மடாலய வாயிலாக வெளிவரும் திங்கள் இதழ்களான ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண விஜயம் என்னும் தமிழ்ச் சுஞ்சிகைக்கும் வேதாந்த கேசரி என்னும் ஆங்கில சுஞ்சிகைக்கும் ஆசிரியராகப் பணிபுரியலானார்.

1924ஆம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் பூரண முழுமதியன்று சுவாமி சிவாநந்தா அவர்கள் பிரபோத சைத்தன்யருக்கு ஞான உபதேசம் செய்து துறவறப் பெயரான சுவாமி விபுலாநந்தாவாக அடிகளார் வெளியுலகை நோக்கியபோது திருப்பாதிரிப்புவியுரின் ஞானியார் மடாலயத்தார் ஆண்டு நிறைவு விழாவின் தலைமையினைத் தாங்கும்படி வேண்டினார்கள். அடிகளாரும் அதற்கிணையந்து மகாநாட்டினுக்குத் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தார்.

சுவாமி விபுலாநந்தாவாக அடிகளார் வெளியுலகை நோக்கியபோது திருப்பாதிரிப்புவியுரின் ஞானியார் மடாலயத்தார் ஆண்டு நிறைவு விழாவின் தலைமையினைத் தாங்கும்படி வேண்டினார்கள். அடிகளாரும் அதற்கிணையந்து மகாநாட்டினுக்குத் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தார்.

அடிகளார் துறவியாகத் தம் மை ஆயத்தம் செய்துகொண்டிருந்தபோது பல நூல்களையெல்லாம் நன்றாகக் கற்கத் தருணம் கிடைத்தது.

சித்தாந்த நூல்களுடன், காவியங்களையும் படித்தார். ஆங்கிலக் கவிதைகளையும் படித்து இன்புற்றார். இந்நுகர்ச்சியினைத் தாமே வைத்துக்கொள்ளாமல் தமிழக அன்பர்களுக்கும் வழங்க முன்வந்தார். அதன் பயனாகத்தான் ஆங்கில வானி, பூஞ்சோலைக் காவலன் என்னும் இலக்கிய இன்ப ஓவியங்கள் வெளிவர்ந்தன.

ஆங்கிலப் பெரும்புலவரான செகப்பிரியரின் நாடகங்களை அடிகளார் விரும்பிப் படித்தார். அத்தகைய ஓர் சூழ்நிலையைத் தமிழ் மொழியிலும் ஏற்படுத்துவதற்கு எண்ணாக கொண்டார். 1924ஆம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆண்டு நிறைவு விழாவிற் கலந்துகொள்ளவும் நாடகத் தமிழ் என்னும் பொருள் பற்றிச் சொற்பொழுவாற்றவும் அடிகளார்க்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயலாளரான திரு. டி. சி. சீனிவாச ஜயங்கார் அவர்கள் அடிகளாரின் விரிவுரையினை ஓர் சிறந்த நூலாகக்குத் தரும்படி கோரினார். அதற்கிணையந்த அடிகளார் செகப்பிரியரின் நாடகங்களையும் தனசூசயரின் தசரூபத்தையும் மூலக் கருவாகக் கொண்டு சீலப்பதிகாரத்திலுள்ள நாடக நூள் முடிவுகளை ஓரளவுக்கு விளக்கிக் காட்டுவதற்கு ஏற்றதாக மதங்களுமானின் என்னும் நூலினை எழுதினார்.

பண்டிதர் மயில்வாகனனாராகத் தமிழுகம் சென்றவர் 1925ஆம் ஆண்டு சுவாமி விபுலாநந்தராக ஈழும் திரும்பினார். ஆதலினால் ஈழுத்து மக்கள் எத்தனையோ இடங்களில் வரவேற்பு வழங்கிக் கொடுமைப்படுத்தினார்கள். இந்த நாட்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற மகாநாட்டினுக்கு அடிகளார் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தார்.

ஈழநாடு மேண்ட அடிகளாருக்கு ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடாலயத்தார் கிழக்கு இலங்கையிலுள்ள தம் பாடசாலைகளைப் பராமரிக்கும் முகாமையாளர் பதவியினைக் கொடுத்தார்கள். அடிகளார் முகாமையாளர் பதவியினைக் கையேற்றுப் பல பாடசாலைகளை நிறுவியதுடன், சைவநூறி தழழுத்தோங்கவும் வழி செய்தார்.

அடிகளார் தமது பிறப்பிடமான காரைத்தீவில் பெண்களுக்கென ஒரு பாடசாலையை நிறுவி, சாரதா வித்தியாலயம் எனப் பெயர் கொடுத்தார். மட்டக்களப்பினுக்கு அணித்தாயுள்ள கல்லறி உப்போடை என்னும் ஊரில் ஓர் ஆங்கிலக் கல்லூரியினை நிறுவிச் சிவாநந்த வித்தியாலயம் எனப் பெயர் கொடுத்தார். தம் குருநாதரை என்றென்றும் நினைவுத் திறையில் வைத்திருக்கும் பொருட்டே அன்னவரது பெயரினை வித்தியாலயத்தினுக்கு வழங்கினார். சிவாநந்த வித்தியாலயத்தைச் சிறந்த முறையில் வளர்க்கும்பொருட்டுத் தலைமை ஆசிரியர் பதவியினையும் தாமே மேற்கொண்டார்.

அடிகளார் திருகோணமலையில் திகழ்ந்த சைவப் பாடசாலையைப் பெருகச் செய்ததுடன், கல்லூரியாகவும் மாற்றி அமைத்தார். திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியினை வளர்க்கும் பொருட்டு அளிக்கும் பொருட்டு ஓர் விழாவினை நடத்தினார்.

1925ஆம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் மகா மகோபாத்தியாய சாமிநாதையர் அவர்களுக்குப் பொற்கிழி அளிக்கும் பொருட்டு ஓர் விழாவினை நடத்தினார்.

விவவிழாவில் ஈழநாட்டு வித்துவான்களின் பிரதிநிதியாக அடிகளார் கலந்துகொண்டு உரை நிகழ்த்தினார். 1926ஆம் ஆண்டு வேலுவாரிலே நடைபெற்ற மீண்டும் இராமகிருஷ்ண மடாலய மகாநாட்டில் இலங்கைப் பிரதிநிதியாக அடிகளார் கலந்துகொண்டு சொற்பொழிவாற்றினார். இலங்கை அரசாங்கம் கிழக்கு இலங்கையின் கல்வி நிலையினை ஆராய்ந்து அறிக்கை தயாரிக்கும் படி ஓர் குழுவினை நிறுவினார். இக்குழுவின் தலைமைப் பதவி அடிகளாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

1927ஆம் ஆண்டு சிதம்பரத்திலே ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவும்பொருட்டு இராமநாதபுரத்து அரசர் தலைமையில் ஓர் விசாரணைக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இக்குழுவின் முன்னர் பல்கலைக்கழகம் அவசியம் நிறுவப்படவேண்டுமென்று சான்றுபகரும்படி அடிகளாரைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தார் வேண்டினார். அதற்கிணையந்த அடிகளார், சிதம்பரத்திலே ஓர் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்படவேண்டும் என்று விசாரணைக் குழுவில் முதன் முதலாகச் சான்று பகன்றனர்.

1927ஆம் ஆண்டு அடிகளார் கண்டிச் சைவ மகாசபையின் ஆண்டு விழாவினுக்குத் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தார். இக்காலையில் மகாத்மா காந்தியிடகள் இலங்கைக்கு எழுந்தருள, மாணவர் மகாநாட்டுத் தலைவர் என்ற வகையில் அடிகளார் மகாத்மா காந்தியை வரவேற்றார்.

சிதம் பரத் திலே பல்கலைக்கழகம் அவசியமாக வேண்டுமென்று விசாரணைக் குழு சிபார்சு செய்தமையினால், உடனடியாகப் பல் கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியினை ஏற்கும்பொருட்டு அடிகளாரை, அண்ணாமலை செட்டியார் வேண்டினார். ஆகவே அடிகளாரும் பேராசிரியர் பதவியினை ஏற்றுக்கொண்டார்.

பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிய அடிகளார் ஓய்வான வேளைகளில் பழந்தமிழர்கள் கையாண்ட யாழ்களைப் பற்றி ஆராயலானார். மறைந்தொழிந்த யாழ்களைத் திரும் பவும் மீட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று உறுதி பூண்டார். இப்பணியினைப் பூரணமாகக் கூட்டுயோகம் கிடையாக இருந்தது. ஆகவே அடிகளார் யாழ் ஆராய்ச்சியில் இரண்குவதற்காக 1933ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் பதவியினைத் துறந்தார்.

அடிகளார் முத்தமிழில் திறமையடைந்து ஆங்கில மொழியில் பட்டம் பெற்று வடமொழியில் பாண்டித்தியமடைந்ததுடன் நில்லாது. இலத்தீன், யவனம், வங்கம், சிங்களம், பாலி, அரபு ஆகிய மொழிகளிலும் திறமை பெற்றிருந்தார். ஆதலினால் மொழிபெயர்த்தல் என்பது அடிகளாருக்கு ஒரு பொழுதுபோக்காகவே இருந்தது.

விவேகானந்த ஞானத்பம், கர்மயோகம் ஞானயோகம் நம்மவர் நாட்டு ஞானவாழ்க்கை, விவேகானந்த சம்பாஷ ஸைகள் ஆகிய நூல்த்தைகளைச் சென்னை மீண்டும் இராமகிருஷ்ண மடாலய வாயிலாக அடிகளார் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

1933ஆம் ஆண்டு அடிகளார் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வேண்டுகோளினுக்கு இணங்கிக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்து ஆண்டு விழாவினுக்குத் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தார். 1935ஆம் ஆண்டு அடிகளார் சைவசித்தாந்த மகா சமாசத்தாரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி திருவன்னாமலையில் நடைபெற்ற மகாசமாசத்தின் மகாநாட்டினுக்குத் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்தார். 1936ஆம் ஆண்டு சென்னை பச்சையப்பன்

கல்லூரியில் நடைபெற்ற கலைச்சொல்லாக்க மகாநாட்டினுக்கு அடிகளார் தலைமை தாங்கியதுடன், கலைச்சொற்களை ஆக்குவதினும் ஈடுபட்டார். 1937ஆம் ஆண்டு அடிகளார் கைலையம் வரை சென்றதுடன் திபத் நாட்டினுக்கும் விஜயம் செய்தார்.

1939ஆம் ஆண்டு அடிகளார் கல்முனையில் நடைபெற்ற ஆசிரியர் விழுமேற்க கழகத்தினுக்குத் தலைமை தாங்கியதுடன், இலக்கியச் சார்பான் நீண்டதோர் அறிவுரையும் நிகழ்த்தினார்.

சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் தேர்வாளராக அடிகளார் திகழ்ந்ததுடன் பற்பல இடங்களுக்கும் சென்று சமயத் தொண்டுகளும் செய்து வந்தார்.

இமயமலைச் சாரலிலுள்ள மாயாவதி ஆச்சிரமத்திலிருந்து வெளிவந்த 'பிரபுத் பாரதா' என்னும் ஆங்கிலத் திங்கள் திழினுக்கு ஆசிரியராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதனால் 1939ஆம் ஆண்டு இமாலயத்தினுக்குச் சென்றார். இமாலயத்தில் அடிகளார் வாழ்ந்த வேளையில்தான் யாழ் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சியில் பூரணமாக ஈடுபட்டார். இவ்வாராய்ச்சியின் பயணாக அடிகளார் பல் வேறு இடங்களுக்கும் செல்லவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகவே அவர் தீழ் ஆசிரியர் பணியினைத் துறந்து தமிழகம் மீண்டார். தமிழகத்தின் பல இடங்களுக்கும் அடிகளார் சென்று யாழ் சம்பந்தமான தகவல்களைச் சேகரித்தார்.

அடிகளார் தமிழகம் மீண்டதைக் கண்ட ஈழத் து அன்பர்கள், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியினை ஏற்கும்படி வேண்டினார்கள். பிறந்தநாட்டின் நலத்தின் பொருட்டு அடிகளார் பேராசிரியர் பதவியினை மேற்கொண்டார். பேராசிரியர் பதவியுடன் கல்விப் பகுதிப் பாடநூற்சபை, தேர்வுச் சபை, கல்வி ஆராய்ச்சி சபை ஆகியவற்றின் பெருமைக்குரிய உறுப்பினராகவும் திகழ்ந்தார்.

இலங்கை அரசாங்கம் இலங்கைப் பாடசாலைகளுக்கான ஓர் திட்டத்தை வகுத்தபோது, அடிகளார் சங்கீத பாடத்தினுக்கான திட்டத்தை ஒவ்வொரு வகுப்பினுக்கும் வகுத்துக் கொடுத்தார்.

பாடசாலைகளில் சைவ சமயமும் பழப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நியதி ஏற்பட்டபோது சமயத்தினுக்கான ஓர் பாத்திட்டத்தையும் அடிகளார் வகுத்துக் கொடுத்தார். இலங்கை ஆட்சியாளரின் தேர்வுகளில் அடிகளார் ஓர் தேர்வாளராக இருந்து பணியாற்றினார்.

அடிகளார் பத்தாண்டுகளாக ஆராய்ந்து கண்டுணர்ந்த தீச நூலான யாழ் நூலினைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்து ஆதரவில் திருக்கொள்ளம்புதூர்த் திருக்கோயிலில் 1947 ஜூன் மாதத்தில் அரங்கேற்றினார்.

யாழ் நூல் அரங்கேற்று விழாவில் கலந்துகொள்ளப் பற்படும் முன்னரே, அடிகளாரின் உடல் சோர்வற்றிருந்தது. அதனைப் பொருப்படுத்தாது பயணம் செய்து மீண்ட அடிகளாரை நோய் பற்றிக் கொண்டது. ஆகவே அவர் கொழும்பு மருத்துவ விடுதியொன்றில் சிகிச்சை பெறலானார்.

அடிகளாரைப் பரிசோதித் தவத்தியர் பூரண ஓய்வும் அமைதியான கூழ்நிலையும் வேண்டுமெனக் கூறினார். ஆகவே மீண்டும் இராமகிருஷ்ண மடாலய வாயிலாக அடிகளார் மொழிபெயர்த்துள்ளார். 1947 ஜூன் திங்கள் 19ஆம் நாள் (19.7.1947) சனிக்கிழமை இரவு அடிகளார் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தார்.

(நன்றி:-விபுலானந்த செல்வம்)

அறிஞர்கள் பார்வையில் சுவாமி விபுலாந்தர்

தமக்காகவன்றிம்

மிர்ர பொருட்டு வனிய முயற்சிகள்

மேற்கொண்டவர் சுவாமி விபுலாந்தர். அவரது சிந்தனைகளும் செயல்களும் விரர்நலம்

நாழியனவயாக அமைந்தன. உண்ணமையும் அழகும் செம்மையும் மனித வாழ்விலே துலங்கவேண்டுமென்று அவர் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தினார். உலகத்தோடோட்டு ஒழுகும் கீயன்பு, சுகம்புத்தன்மை, உற்சாகம், பரந்த பார்வை, சேவையானம்யான்மை, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மறுக்க வேண்டியவற்றை மறுத்தும் பாராட்ட வேண்டியவற்றை பாராட்டும் பணிய வேண்டியவற்றைப் பணியும் அசாதாரண தன்னமிக்கை ஆகியவை சுவாமி விபுலாந்தரிடம் துலாம்பரமாகக் காணப்பட்டன. அந்த வாழ்வு சமுதாய முக்கியத்துவம் பொருந்தியதாக அமைந்ததால் அன்னார் நினைவையே போற்றுகிறோம்.

-பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன்

சுவாமி விபுலாந்தரின் முத்தமிழ்ப் பணிகள், சமயம் பணிகள், கல்விய பணிகள் யாவுமே மனித பேம்பாட்டை அழியடையாகக் கொண்டிருப்பதை தீவிரவாக அறிந்து கொள்ளலாம். 1952ஆம் ஆண்டில் கீரியலையில் நடைபெற்ற மாணவர் காங்கிரஸ், மாநாட்டில் தேசிய விடுதலை, மொநூளாதார விடுதலை, சாதிப்பேத ஒழியு, தாப்சியாழி மூலக்கல்வி, வெகுஜனக் கல்வி முதலான விடயங்கள் குறித்து அவர் பேசினார். அன்றைய காலகட்டத்தில் அவை எத்தகைய உண்டுமான தீவட்சியங்களாக திருந்திருக்கலாமென்பதை எண்ணிம் பார்க்குமிடத்துச் சுவாமி விபுலாந்தருடைய ஆஞ்சை, பெருமானங்கள் ஆகியவற்றின் சிறப்பு விளங்கும்.

அவர் தேசிய விடுதலையில் ஆர்வம் கொண்டவர் என்பதும், பாரதியின் புகணமைப் பரமியவர் என்பதும் 1933ஆம் ஆண்டு அன்னாமாணவையில் நடைபெற்ற பட்டாளியிப் பிழாவுக்கு மேன்மை தாப்கிய கவர்னர் சேர் ஜோர்ஜ் பிடிரடரிக் ஸ்டான்லி வந்து வேண்டியில் தீந்திய தேசியக்கொழியினைத் தன் வீட்டிலே பரக்கவிட்ட ஒரே பேராசிரியர் அவர் என்பதும் விதிந்து குறிப்பிடப்படவேண்டிய விடயங்களாகும். அவற்றை நோக்குமிடத்து, உறுதியும் துணிவும் அஞ்சாலையும் மானிடப்பிரவும் அவரிடம் காணப்பட்டையை விளங்கும். மகாகவி பாரதியின் பார்த்துதகளிற் கூறுவதானால், 'அச்சமும் பேஷனமையும் அதையச் சிறுமதியும்' அவரால் வெறுக்கப்பட்டன: 'ஊக்கமும் உள்வளியும் உண்மையிற் பற்றும்' அவரார் போற்றப்பட்டன.

-பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன்

சுவாமி விபுலாந்தர் தமிழோடு வடிமாழி, ஆங்கிலம், தீவித்துன் முதலான மொழிகளையும் கற்றவர். கீழ்த்தினசச் செல்வத்தோடு மேற்றினசச் செல்வத்தையும் எட்டியவர். கீயல், தீவை, நாடகம் ஆகிய முத்துமரகளினும் முழுக்கியவர். யழங்கையோடு புதுமையையும் போற்றியவர். சமயத் தோரு விஞ்ஞானத் தினுயை தினைத் தவர். சிறந்த கல்விமாணகவும் ஆராய்ச்சியில் பேராசிரியராகவும் மட்டுமன்றியிப் பத்திரிகாசிரியராகவும் சமயத் திதாண்டராகவும் கவிஞராகவும் மினிர்ந்தவர். அந்தவகையிலே பரந்தாழிந்த நிதான நோக்கும், பணிவும் கருத்துக்களைத் தெளிவாக மக்களுக்கு எடுத்துக்கொள்கூடும் மாங்கும், குழந்தையுள்ளமும் அவர்பார் பொருந்து விளங்கின.

-பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன்

சுவாமி விபுலாந்தர் சமகாலத்தில் ஈழநாட்டிலே வாழ்ந்த தமிழரினர்களிலே, மற வழிகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க கல்வித்துறைகளையும் ஆய்வும் யயிர்சியும் பெற்றிருந்தார். தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி முதலிய மன்றமொழித் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். தீவர் சூர விஞ்ஞானம்பட்டதாரி. பிரபல கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், ராமகிருஷ்ண ஸ்தாபனங்கள் சிலவர்களே மிகப்பொறுப்பு வாய்ந்த பதவிகளும் யயிர்சிகளும் பெற்றிருந்தார். சமகால தீவைகளையிலும் தீந்தியாவிலும் வெளிவந்த பிரபல தமிழ், ஆங்கிலச் சஞ்சிகைகளிலும், வேறு சலவிரசுவுகளிலும் பல்வேறு வகைகளான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதிவந்தார். யாழ் நூல் போன்ற தனியிட்ட பெரிய ஆய்வுகளும் எழுதினார். சமகால, தமக்கு மூற்பட்டகால ஈழந்துறிஞர் ஏவரும் பெற்றிராது வகையில் தென்னிந்தியத் தமிழரினர் மத்தியில் அழகாரின் பெருமியூ நிலவியது. தமிழிமாழி, தீவக்கணம் தமிழர் நாகரிகம் ஆகியவற்றிலே மிகக் கடுபாஞ்சாவராயிலங்கினார். உலகப் பற்றாறு தற்கியாகத் திகழ்ந்தாலும் தீவாப்கோ அழகன்போலத் தமிழ்மயற்று அவனை விட்டு நீங்கவில்லை. தமிழ்ப் பேராசிரியராகவே உயிர் நீத்தார்.

-வி.சுப்சாமி

ஈழத்துமிழி பெரியார்களுள் நாம் பெருவையுடனும் நன்றியணர்வட்டஞம் நினைவுகளர் வேண்டியவர் முத்துமிழி வித்தகர் விபுலாநந்தர் அழகளார் ஆவார். வினாக்களைப் பொறியியர் பட்டதாரியாகத் தன் கல்வி வாழ்வைத் தொடங்கிய அழகளார் அக்கல்வி அழியடையிலேயே ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டார். முந்துமிழி தீலசுபிளை அழியடை அறிவியர் கோபாநூக்களுடைய சூராய்ந்தார். தீத்துக்கைய ஆய்வின் விளைவே அழகளாருடைய யாழி நூல் ஆகும். துமிழி மொழியினையும் தீவ்வறிவியல் அழியடையிலேயே நோக்கினார். துமிழி தீலக்கியர் கணல்கள் ஆகியனவற்றை அறிவியல் அழியடையிலேயும், ஆழகியல் அழியடையிலேயும், ஆன்மீக அழியடையிலேயும் அழகளார் அனுகியுள்ளவையை அவருடைய ஆக்கங்களிலிருந்து

இணரஸாம். முந்துமிழி தீலக்கியங்களின் கணவயினாத் தன் மாணவர்க்கு உடற்னார். அதேவேண்டும் புதுமைக் கல்வுன் பாரதியினுடைய பாடல்கள் பாராட்டப்படாத காலத்திலே, அவை சிறந்த கவிஞர்களின் ஒண்பகண்டு பாராட்டு அவர்களை அம்மாணவர்க்கும் அறிமுகங்களையும் வைத்தார். துமிழி தீலக்கியங்களை மட்டும் அறிமுகங்களையும் வேண்டுமென்றே தீலக்கியங்களுட் சிறந்தனவர்களை துமிழி மக்களுக்கு பொழுது பெயர்ப்புகள் ஸுஷமாகவும் அறிமுகமய்ருத்தினார். அவரே ஆகக் தீலக்கியகாரராகவும் திகழ்ந்தார். சிறந்த கவிஞர்கள், நாடகங்கள் எழுதியினார். அழகளாருடைய பணிகள் பண்முகமய்டன.

-பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்

மனுக்குள் உயர்விர்காகம் மாநூட்ட உலகின் அருந்தவை புதல்வர்களுள் ஒருவராகவும், ஆசிரியராகவும், பேராசிரியராகவும், கல்வி நிறுவனங்களின் முகாமையாளராகவும், வினாக்களின் முயற்சியாளராகவும், வீரங்குநாளியாகவும், வினாக்களியாகவும், முத்துமிழி முனிவணாகவும், பத்திரிகையாளராகவும், மக்கள் தொண்டனாகவும், முற்போக்காளனாகவும் விளங்கிய சுவாமி விபுலாநந்தரின் சிறந்தனாள் சமயம், சமூகம், கணல், தீலக்கியம், வாழ்வியல், கல்வியியல் என்பல் துறைகளையும் இருக்கியின்னாலே அவரது ஆக்கங்களும் சிசார்பியாழிவுகளும் நிறைவேற்றியுள்ள மணிகளும் உறுதிமுழுத்துகின்றன.

தனக்கின வாழும் பிறர்க்குரியாளனாக வாழ்ந்து பெருஞ் சாதனங்களை நிகழ்த்தி கீறந்தும் தீரவாது வாழ்கின்ற உலகம் பெரியோர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்வர் சுவாமி விபுலாநந்தர். அவரது துறவு வாழ்க்கைகளையும் பெருஞ் சாதனங்களையும் பணிகளையும் மற்றும் விரிந்துமன்ற மாவிலக்கையும் சமயம் மொது நோக்கையும் என்னும் போதில்லாம் எமது மனக் கண்ணில் அக்தீயர், தொங்காப்பியர், வன்றுவர், தோங்கோ முதலிடியர் முதல் சுவாமி நூண்மிரகாசர், போம், நாவலர், காங்கரிவெல், யுகபியுநாப் கவிஞர்களான தாசர், தீக்கால், பாரு, திரு. வி. க. முநிக்ராமகிருஷ்ண பராமர்சர், சுவாமி விவேகானந்தர், கம்பீர் தாசர், மகாத்மா காந்தி, தனிநாயக அழகள் முதலிடோர் வரை தோன்றி மறைந்திரனர்.

விபுலாநந்தர் பெயரளவிலே துறவியாக விளங்கிய போதும் செயல்ளவில் மக்களைவிட்டு விலகி தீராயகிருஷ்ண மட்டே தஞ்சமி எனக் கடந்துவரல்ளர்: வெறுமைனே 'மாயா வாதம் பேசிச் சமயம் மிரசாரம் செய்து கொண்டிருந்துவரும் மல்லர்: மாராகத் துறவு முண்பதற்கு முன்பும் துறவு முண்டதன் மின்பும் மானுட்டேயம் மிகக் குவர்களும் மக்களாக வாழ்ந்து அவர்களது கீண்டுஞ்சாவிகளிர் மங்கேரரு அவர்களது நல்வாழ்வின் பொருட்டு கீறுதிவரை அயராது உண்டுதார்: போதுவனங்களைக் குறைத்துச் சாதனங்களைப் பரிந்தார்.

விபுலாநந்தர் ஆக்கங்களையும் அவரது பண்முகமய்ட்ட மணிகளையும் சிறந்தனங்களையும் கூரிந்து நோக்குவையில் எமது வசதிக்காகச் சமயம் மணிகள் என்றும் சமயச் சிறந்தனங்கள் என்றும் வகுக்கு நோக்கின்றோடே தவிர, உன்னமயின் அவரது சமயம் பணிகள் வெறுமைனே சமயம் பணிகளாகவன்றி அவை சமூகம் பணிகளாக, மக்களுக்கான பணிகளாக அமைவதுமும். அதேபோன்று அவரது சமயச் சிறந்தனங்களும் வெறுமைனே சமயங்களைப் பற்றிய சிறந்தனங்களவன்றி தீவ்வுகளில் மக்களைப் பற்றிய சிறந்தனங்களாகவன்றி மணித்துக்களாக வாழ்வாங்கு வாழ வைக்கும் சிறந்தனங்களாக அமைவதுமும் அவதானிக்கலாம்.

-பேராசிரியர் க. அருணாசலம்

பெருங்கல் வியாணாகத் திகழ்ந்த விபுலாநந்தர் சமயத்தை அழியடையாகக் கொண்ட நவீன கல்வி விருது தியிர் பேரார்வம் கொண்டிருந்தார். தமது சுய முயர் சியினாலேயே உயர் வினாக்களுக்கு பொழுது பெருஞ் சூராயியல் தீலக்கியம், தீலக்கணம், துத்துவம் முதலியவற்றையும் கற்று தீரியலர். அத்துவைய கல்வி விருத்தி தமிழோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் எல்லோரும் கற்று முன்னேற வேண்டும்: அதிலும் குறிப்பாக ஏழைச் சிறார்கள் கற்று முன்னேற வேண்டும் என்ற பெருநோக்குடன் தீலங்கையிலே பல கல்வி நினையங்களை நிறுவியும் கல்வி நினையங்கள் மாலையங்களை நிறுவியும் கல்வி நினையங்கள் பெற்றுக்கும் பொறுப்பாளராகவிருந்தும் தமது உடல், மொருள், ஆவி அத்தனையும் அர்ப்பணித்து அருமையாக சிரினார். பல்வேறு உயர்மதுவிகளை வகுத்துபோது பெற்ற வேதனத்தில் மிகப்பெரும் மகுதினைய தாம் நிறுவிய கல்வி நினையங்களின் அமிலிருத்திக்கே சௌலவிடார்.

விபுலாநந்தரின் சமயப்பணிகளுள் ஒமியற்று அவர் மேற்கொண்ட சமயத்தை அழியடையாகக் கொண்ட நவீன கல்வி விருத்திக்கான மணிகளே எனலாம்.

அன்ன சுத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல் ஆலயம் தனினாயிரம் நாட்டல் அன்ன யாவினுள் புண்ணியம் கோழ ஆவிகோர் ஏழைக்கு எழுத்துறி வித்தல். என யுகபியுநாப் கவிஞருள் பாரதி அறிவுறை புண்ணரார். அவரது வேண்டுகோலைச் சிரிமேர் கொண்டதுபோல் விபுலாநந்தரின் கல்வியிப் பணிகள் அமையந்தனர்.

-பேராசிரியர் க. அருணாசலம்

சாதியது பேதங்களையும் போலித்தனாப்கண்ணாயும் வெறுது எதாதுக்கீடு விழவாரந்தர் தமது சொந்த வாழ்விலும் சீரிய சிறு முறைகளைக் கண்டப் பிழத்து ஒழுகினார். ஒடைவிடாது பணிகள் பல செய்தார். ஷசவசமயத்தையும், பதிதொன்பதாம் நூற்றாண்டிற் ஷசவசமயத்துக்கும் புத்துயின்டிய நாவல்ஸரயும் அவரது அரும் பணிகளையும் போற்றி வாழ்ந்தவர் விழவாரந்தர். தறவு முன்பதற்கு முன்பே யாழியானம் சென்ற பற்றிக் கண்வராயின் தூசிரியராகக் கடமையாற்றியபோது சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கண்டது அவர், குருநகர் முதலிய தோப்களுக்குச் சென்று சமூக நிதியாகவும் பொருளாதார நிதியாகவும் மின்துள்ளமிட்டிருந்த தாழ்த்தமிட்ட மக்களுக்குச் சேலவயாற்றினார்; அவர்களது குறை நிவேந்தனைக் கேட்டிருந்தார். தாழ்த்தமிட்ட மக்களால் பீரியடோயில் வாத்தியார் என்பி புகழுவுமிட்டார்.

தமிழகத்தில் நீண்டகாலம் தங்கிப் பணியாற்றியபோது ஏவழகள் வாழ்ந்த சேரிகளுக்குச் சென்று, தமியால் தீயன்ர உதவிகளைச் செய்தார். அண்ணாயலைம் பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் தமிழப் பேராசிரியராகக் கடவுய்யாற்றிய போதும்கூட, ஓய்வ் நேராவிகளில் திருவேட்களம் முதலிய தீட்கிளுக்குச் சென்று தாழ்த்தமிட்ட ஏழைகளின் சேரிப்புறாப்களில் தாம் மட்டுமல்லது பல்கலைக்கழகத்திற் யின்று கொண்டிருந்த தமது மாணவர்களையும் அணுத்துச் சென்று, உதவிகள் புரியத் தயங்கியதில்லை.

-பேராசிரியர் க. அருணாசலம்

சாதியமும், ஏழை— பணக்காரர் என்ற ஏற்றத்தாழ்வுகளும் உயர் கல்விக்குத் தடைக்கற்களாக குருந்தவையை கவாயி விழவாரந்தர் நன்குணர்ந்தார். அத்தகைய சூழலில், எல்லோரும் விரும்பும் பொதுக் கோட்டாருடையதும், சமய சமரசமி பேசுவதும், சமயப்பாஸர் கொண்டதுமான கூராமகிழுவுண் சாங்கத்தின் கொள்வக்களை தனது எதிர்காலச் செயற்பாருகளுக்கு மிகப் பொருத்தமானது என்ற முடிக்கு வந்து, அம்யாத்தில் சேர்ந்து, தறவியாகி, தமிழ்த்தேசிய நலன்களுடைய கல்விப் பணியில் ஈடுபாரானார்.

இலாங்கயின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் மணலைக்கப் பகுதிகளிலும் பாடசாலைகள் நிறுவப் பணியில் முன்னின்று பாட்டார். தான் நிறுவிய பாடசாலைகளில் தேசியக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார். தாயிமாழிக் கல்வி யிக்கும் தீஞ்சியமையாதது என்பதை உணர்ந்த கவாயிகள் அதனால் தாம் நிறுவிய பாடசாலைகளில் முதன்மையிட்டதுனார். தாயிமாழிக் கல்வியினுடாக மாணவர்களிடம் தேசிய உணர்வு வளர் வழிவகுத்தார்.

தேசிய ஒருங்குமையாட்டினாக் செயல்வழவும் பெரச் செய்வதற்குச் சிவானந்தா வித்தியாலயம் கவாயிகளுக்குப் பரிசோதனைக் களமாக அணுமந்து. 1933 இல் சிவானந்தா வித்தியாலயத்தில் அன்றது மாணவர்களுக்கும் தமிழ், சிங்களம், தீவர்லாம், பெளத்தம் முதலான பாடாக கள் புகட்டியட்டன. இன், மது, பேதமற்ற சமய சமரச நோக்குமடை எதிர்கால சமூகமே தேசிய ஒருங்குமையைக்கும், இன் மேற்பாட்டிற்கும் வழியாக அணுமயம் எனச் கவாயிகள் சிற்றித்துச் செய்யர்யாட்டார். இச்செய்யர்யாடானது, கோயகிழுவுண் சாங்கத்தின் சர்வ சமய சமரசக் கோட்டாருக்கு ஏற்படுத்தியது மட்டுமன்றித், தேசிய இன் ஒருங்குமையைக்கும் அழுத்தமாகவும் அணுமந்து.

-பேராசிரியர் ஜி. பாலசுந்தரம்

ஷசவைப் பாரம்பரியம் மிகக் குழுமபத்திலே மிரந்து ஷசவையற்று மிகக்கவராக வளர்ந்த கவாயி விழவாரந்தர் தமது கிருபத்து மூன்றாம் வயதிலேயே (1915இன்) ஷசவசமயச் சார்பான பாடல்களை தீயற்றி விவரியிட்டார். இளவையி பருவத்திலேயே ஷசவசமய சால்திர நூல்களையும், தேவாரம் திருவாசகத்தையும் நன்கு கர்று தூயிந்து புலவை பெற்றிருந்தார். ஷசவசமயத்திலும் ஷசவ சித்தாந்தத்திலும் அவர் பெற்றிருந்த புலவை காரணமாகவே 1924 ஆம் தூண்டு திரும்பாதிரியுலியூர் ஞானியார் மட தூண்டு விழா, 1935ஆம் தூண்டு திருவண்ணாமலையில் நடைபெற்ற ஷசவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் மாநாடு முதலியவர்களுக்குத் தலையை தாங்க அழைக்கமிட்டார்.

துறவு புண் பதற் கு முன் னார், மட்டக் களம் புயாவட்டத்தின் கீராமங்கள் தோறும் ஷசவைப் பிரசங்காவிகளை நிகழ்த்தினார். துறவியான மின்பும், கோமகிழுவுண் சாப்கப் பாடசாலைகளின் முகாவையாளராகப் பணியாற்றிய போது தமது நீர்வாகத்திலிருந்த பாடசாலைகளிலும் கல்லூரிகளிலும் ஷசவசமயக் கல்விக்கேக் முக்கியத்துவமளித்தார். தேவார திருவாசகம் முதலியவர்ரில் தீவிர தூர்வம்காட்டனார்: சிவானந்த வித்தியாலயத்தின் அணயக்கமிட்ட துறவிகள் மடத்துக்கும் ‘சிவபுரி’ எனவே சியரிட்டார். அணவைச் சிறுவர் களைச் சிவானந்த குருகுலத்திற் சேர்த்து, உணவும் உணடும் தாப்குடிதழும் அளித்து கல்வி புகட்ட அச்சிறுவர்களுக்கும் ‘சிவஞாழியார்’ எனச் சிறுமியும் பெயரிட்டு மகிழ்ந்தார். அவர் எழுதிய ‘நடராஜவழவுமி’, தில்லைத் திருநடைம் முதலிய நூல்களும் ‘யானும் என் தலைவனுமி’ முதலிய கட்டுரைகளும், கவிதைப் பகுதிகள் சிலவும் சிவன் மீது அவர் கொண்டிருந்த எல்லையர்ர பகுதியைப் புலபிடுத்துவதாக அணுமந்துள்ளன. தேவை, அழையுடையில் பிறப்பு முதல் கிறுவையை ஷசவராக விழவாரந்தர் வாழ்ந்து வந்தலையைப் புனியமுத்தும்.

-பேராசிரியர் க. அருணாசலம்

தமிழியல் ஒழுவு வரலாற்றில் கவாயி விழவாரந்தருக்கு நினையான ஓர் ஜிடமுன்று. அவ்கூடப் போர் ஆப்ரிய கிருபீயரும் புலவையும் பணிகள் காரணமாக அவற்குக்குரித்தாகின்றது. கைசத் துமித் பர்ரிய பேராயிசிஸ் நூலான ‘யாழ்நாலை’ எழுதியைம் (1947), தெர்கால உலகக் குரிவான அரிவியலைத் (விஞ்ஞானத்துவது) தமிழிலே எடுத்துக் கூறுவதற்கும், பயில் வதற்கும் அழுத்தளையாக அணுமயம் கலைச் சொல்லாக்கத்துவரை பற்றி அறிவியல் பூர்வமான புலையை முயற்சிகளை 1933 களிலே மேற்கொண்டனம். அவருடைய புலையையும் உணர்வு விழவாரந்தர் வாழ்ந்து வந்தலையைப் புனியமுத்தும்.

-பேராசிரியர் க. அருணாசலம்

ஆறுமுகநாவலரும் விபுலாநந்த அழகனும்

- ஓர் ஒப்புநோக்கு -

பேராசிரியர் சு.விந்தியானந்தன்

ஆறுமுகநாவலர் கல்வி கற்கும் பிள்ளைகளுக்கு கருவி நூல்களை அச்சிடுவதற்கு அச்சியந்திரத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு 1849ஆம் ஆண்டு ஆட மாதம் சென்னைப் பட்டணம் சென்றார். சென்றவர் திருவாவடுறை ஆதீனத்தை அடைந்தார். அங்கு சைவ சித்தாந்தப் பொருள் பற்றி அவர் செய்த பிரசங்கத்தைக் கேட்ட திருவாவடுறை ஆதீனத்து உடப்ப சந்திதானங்களும் மற்றைய வித்துவான்களும் அவரது வாக்கு வல்லபத்தைக் குறித்து ஆச்சியப்பட்டு 'நாவலர்' என்ற பட்டத்தை வழங்கினார். அச்சியந்திரம் வாங்கச் சென்றவர் ஆறுமுகநாவலராக யாழ்ப்பாணம் திரும்பினார். அன்றிலிருந்து நாவலர் என்பது ஆறுமுக நாவலரையே குறித்து வந்தது. நாவலரை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அவருடைய வாழ்வை அடியோற்றித் துறவு பூண்டு தமிழுக்கும் இந்து சமயத்துக்கும் தொண்டாற்றியவர் விபுலாநந்த அழகன். இதனால் இவரைக் கிழக்கிலாஸ்கையின் ஆறுமுகநாவலர் என்பர். இவரை ஆறுமுகநாவலரின் மறுபிறவியாகக் கொண்டு விபுலாநந்த நாவலர் என்று அழைப்பதுமண்டு.

ஆறுமுகநாவலரிடத்து விபுலாநந்த அழகனாருக்கிருந்த மதிப்பினை நாவலர் மீது அவர் பாடிய நாவலர் மெய்க்கத்தி மாலை என்னும் நூலில் இருந்து அறியலாம். அந்நூலில் 'தமிழ் நாட்டின் இணையில்லாப் பெருநிதியனையார்' என்றும், 'முருகனே என்ன அலர்ந்தவர்க்குதவி நினைத்து முடிக்கும் ஆற்றலும் பெற்றுயர்வடைந்தான்' என்றும், இன்னும் பலவாறும் நாவலரின் பெருமையினைச் சிறப்பாகப் பாடியுள்ளார். பருத்தித்துறை அத்தியாச் சைவ வாபிப் சமாஜத்து ஆண்டுக் கொண்டாட்டத்தில் யாழ்ப்பாணம் புலவர் சரித்திரம் என்னும் பொருள் பற்றி உறையாற்றியபோது பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

"நல்லூர்த் தமிழ் மன்னர் மதித்தலத்திலிருந்து விளையாடித் தவத்தின் பிக்க முனிவுரைத்த ஞானமொழி கேட்டு மகிழ்ச்செய்தி வரகவிவாண ரோடு உடனுறைந்து கழிமகிழ்ச்செய்தி ய தமிழ் யாழ்ப்பாணம் என்னும் நாடக மேடையில் தனது பூரண வனப்புத் தோன்ற நடித்த காலம் ஆறுமுக நாவலர் காலமாகும்."

(விவேகானந்தன் -1926 மார்கழி இதழ்)

விவ்வாறு விபுலாநந்த அழகன், ஆறுமுகநாவலர் மீது பெருமதிப்புக் கொண்டதாலேயே அவரைப் பின்பற்றிப் பல தொண்டுகள் செய்தார்.

இருவர் பெயரும் அறிவுத் தெய்வமாகிய முருகன் பெயராகவே அமைந்துள்ளன. நாவலரின் இயற் பெயர்

மயில்வாகனன். ஆறுமுகநாவலர் சைவமும் தமிழும் வளரத் தில்லையிலும் தொண்டாற்றியவர். சிதம்பரத்தில் அவரால் நிறுவப்பட்ட சைவவித்தியாசாலையிலே தில்லைவாழ் அந்தணர்கள், மற்றைப் பிராமணர்கள், சைவாசாரியர்கள் முதலியோரின் பிள்ளைகள் கற்று வந்தனர். தில்லையின் எல்லையிலுள் திருவேட்களத்தில் அமைந்திருக்கும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழ்ப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றித் தமிழழையும் சைவத்தையும் வளர்த்தவர் அழகளார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்க் கல்லூரி மண்பத்தை ஆறுமுகநாவலரதும் விபுலாநந்த அழகளாரினாதும் திருவருவும் படங்கள் அலங்கரிக்கின்றன.

ஆறுமுகநாவலர் பன்னிரண்டாம் வயதுவரை ஆத்திகழி முதலிய நீதிநூல்களும், நிகண்டு முதலான இலக்கண நூல்களும், பிரபந்தங்களும் புராணங்களும் பயின்றார். அதன்பின் யாழ். மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கிலம் கற்றார். ஆங்கிலம் கற்கும் காலத்திலே தமிழாசிரியரிடம் உயர் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுக் கொண்டார். அதன் பின்னர் ஏழ ஆண்டுகள் பார்சிவலுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் பண்டிதரானார். அக்காலத்திலேயே பைபிளைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்க உதவினார். மத்திய கல்லூரியில் கல்வி பயின்ற காலத்திலும், பின்னர் தமிழ்ப் பண்டிதராக கடமையாற்றிய காலத்திலும் கிறிஸ்தவர் தமது சமயத்தை வளர்க்கும் முயற்சிகளை அறிந்து மனம் வெந்து தமது சமயத்தை வளர்க்க வேண்டிய ஆவார்த் தமிழ்ப் பொங்கியெழுந்தது. இதே சூழலிலேதான் விபுலாநந்த அழகனையும் நாம் காணுகின்றோம். அவர் இளமையிலே திருக்குறள், நன்னூல், சூடாமணி முதலிய நூல்களைப் பயின்றதோடு புராணங்களையும் கற்றார். பின்னர் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கல்முனை மெதில்த பாடசாலையிலும், மட்டக்களப்பு மைக்கேல் கல்லூரியிலும் பயின்றார். பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரான பின் மைக்கேல் கல்லூரியிலும் யாழ்ப்பாணம் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

இங்கு கவனிக் க வேண் டியது யாதெனில் ஆறுமுகநாவலரும், விபுலாநந்த அழகனாரும் கிறிஸ்தவக் கல்லூரிகளில் ஆங்கிலக் கல்வி பயின்றவர்கள். விபுலாநந்த அழகளார் அக்கல்லூரிகளில் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியவர். இந்தச் சூழல்தான் அவர்களைச் சைவ சமயப் பணியில் ஈடுபடத் துாண் தேலாயிருந்தது. பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 'நாவலர்' என்ற நூலில் ஆறாம் பக்கத்திற் கூறியிருப்பது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

"பெயரளவில் திருவாவடுறை ஆதீனம் ஆறுமுகநாவலரைத் தந்ததேயாயினும், உண்மையை நோக்குமிடத்துப் பதினான்கு

வருடக் கிறிஸ்தவ கூழலே நாவலரை நமக்குத் தந்தது. ஆபிரிக்க தேசமே காந்தியை மகாத்மா ஆக்கியது. பதினான்கு வருடக் கிறிஸ்தவ கூழல் அமையாதிருந்தால் ஆறுமுகநாவலர் என் ஹாருவர் யாழ் பாணத்தில் “இல்லை” என் கிறார் பண்டிதமணி.

இது விபுலாநந்த அடிகளுக்கும் பொருந்தும். சுவாமி சர்வானந்தின் துசினாமே விபுலாநந்த அடிகளை எமக்குத் தந்தாயினும் கிறிஸ்தவக் கல்லூரிகளில் அவர் பயின்றமையும் ஆசிரியராகக் கடமையாற் றியமையுமே அவரைக் கிழக்கிளங்கையின் ஆறுமுகநாவலராகவும் விஞ்ஞான அறிஞராகவும் எமக்குத் தந்தன.

இவ்விடத்து இருவருக்குமுள்ள வேற்றுமை ஒன்றினைக் குறிப்பிட வேண்டும். விபுலாநந்த அடிகள் இலண்டன் கேம்பிரிஜ் சீனியர் தேர்விலேதேர்ஸ்சி பெற்றார். பின்னர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிற் சேர்ந்து பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரானார். சம்பத்திரியர் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரியராக இருந்த காலத்திலே இலண்டன் பி.எஸ்.சி தேர்விலே இவ்வாறு பெற்ற விஞ்ஞான தமிழ்ப்பேருகளே அவர் பிற்காலத்திற் பலதுறைப்பட்ட ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதற்கு வழிகோலிக் கொடுத்தது.

ஆறுமுகநாவலருக்குச் சமயம் உயிர், மொழி உடல். உயிர் நிலைபெறுவதற்கு உடலை நல்லமுறையிற் பேண வேண்டும். எனவேதான் சமயத்தை வளர்ப்பதற்கு மொழி வளர்ச்சி அவசியமாயிற்று. மொழியைப் பேணுவதற்குக் கல்லியை விருத்தி செய்தல் இன்றியமையாததாகும். தமிழ்க் கல்லியும் சைவசமயமும் அபிவிருத்தியாவதற்குக் கருவிகள் முக்கிய தலந்தோறும் வித்தியாசாலை நிறுவுதலும் சைவப்பிரசாரஞ் செய்தலுமே எனக் கண்டார். கல்லி நிலையங்களிலே நல்லொழுக்கமும் விவேகமும் கல்லியில் விருப்பமும் இடையொழு முயற்சியும் உடையவர்களே ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென நாவலர் வற்புறுத்தினார். எனவே தமிழ்க் கல்லிக்கு நாவலர் செய்த முதற்றொண்டு குருகுல வகையிற் பாடசாலைகளை நிறுவியதாகும். கல்லித்துறையில் அவர் செய்த இன்னொரு தொண்டு பாடத் திட்டத்தினைச் சூழலுக்கு ஏற்ப மாணவருக்குப் பயன்படும்படி அமைத்தமையேயாகும். அக்காலத்திற் பாடசாலைகளிற் படிப்பிக்கப்பட்ட நூல்கள் ஆத்திகூடி, கொள்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி முதலிய நீதி நூல்களும், சேதன் திவாகரம், எண்சுவடி முதலிய கருவி நூல்களுமேயாகும். சைவ சமய நூல்கள் அங்கு கற்பிக்கப்படுவதில்லை. எனவே பாடசாலைகளில் இலக்கண இலக்கியங்களையும், சைவசாத்திரங்களையும் கற்பித்தல் வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். பாடத்திட்டத்தில் நிலநூல், மருத்துவம், சோநிடம், வேளாண்மை நூல், வணிகநூல், அரசநீதி, சிற்ப நூல் முதலிய அறிவியற் கலைகளைப் புகுத்தியது அவர் செய்த பெருந்தொண்டாகும்.

ஆறுமுகநாவலரின் இத்திட்டங்கள் விபுலாநந்த அடிகளைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. அவரே கூறுகின்றார்.

“கல்லிச் சாலைகள் பல நமது நாட்டிலிருக்கின்றன. விவற்றுட் பெரும்பாலானவை புறமத்தாரால் நடத்தப்படுவன். பழ மதத்தாருடைய முதல் நோக்கம் தமது மதத்தைப் பரப்புவது.

அதற்குக் கல்லிச்சாலைகள் கருவியாகவும் நிலைக்களமாகவும் இருக்கின்றன. ஆதலால் நமது சிறுவரை நமது சமய நெறியிற் பயிற்றுவதற்கு நமக்கென்று கல்லிச்சாலைகள் வேண்டுமென்பதை முதன் முதல் எடுத்துக் கூறியவரும் அதற்காக வேண்டுவனவற்றைச் செய்தவரும் காவலரும் பாவலரும் புகழும் பெருந்தகைமையும் வாய்ந்த ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரேயாவார். அவர் காட்டிய நன்முன்மாதிரியைக் கடைப்பிடிய்படுதே நமது நாட்டிற் சைவத்துமிழ் வித்தியாலயங்களும் ஆங்கில வித்தியாலயங்களும் எழுந்தன. சமயக் கல்லிக்குத் தமிழ்க்கல்வி இன்றியமையாதது. ஆதலாலே தமிழை வளர்ப்பவர் சைவத்தை வளர்த்தவராவார். இம்முயற்சி ஒருவராலாவதன்று. ஆயினும் ஒவ்வொருவரும் தம் மால் அவமதிப் பையும் இழிப்புரையையும் பொருப்படுத்தலாகாது. உலகு புகழ்ந்தேத்தும் நாவலர் அவர்களுக்கே அவரது காலத்திலிருந்து சைவசமயிகள் செய்த இடையூருக்கு அளவுண்டோ?

நாவலர், பார்சிவலுக்கும் தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்து கொண்டே 1846கில் இருந்து மாணவருக்கு இரவிலும் காலையிலும் இலவசமாகக் கல்லி கற்பித்து வந்தார். அதன் பின் 1848கில் வண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்தார். இருபது ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக அரசாங்கப் பண்டிதவி கிடைக்காமலே பாடசாலையை நடத்தி வந்தார். தொடர்ந்து கொழும்புத்துறை, கோப்பாய், பருத்தித்துறை, ஏழாலை முதலிய இடங்களில் வித்தியாசாலைகள் நிறுவப்பட்டன.

நாவலரின் வழியிலேயே விபுலாநந்த அடிகள் கிழக்கிளங்கையிற் பல பாடசாலைகளை நிறுவினார். திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியிலும் கல்லடி உப்போடை சிவானந்த வித்தியாலயமும் இவரது முயற்சியாற் சிறந்த கல்லி நிலையங்களாகத் திகழ்ந்தன. காரைதீவு, கல்முனை, ஆரையம்பதி, கொக்கட்டிச்சோலை முதலிய இடங்களிலும் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

இங்கு கவனிக் க வேண்டியது யாதெனில் ஆறுமுகநாவலரின் அடிக்கவுட்டில் விபுலாநந்த அடிகள் கல்லிப் பணி ஆற்றிய போதும், அவரது கல்லிப் பணிக்கும் இராமகிருஷ்ண மிசனின் பண உதவியும் நிறுவனப் பலமும் இருந்தன. அவர் பணி இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் ஊடாகவே செயற்பட்டது. அரசாங்கத்தின் உதவியும் கிடைத்தது. ஆனால் ஆறுமுகநாவலரின் பணி தனிப்பட்ட ஒருவரின் பணியாகும். அவரது பாடசாலையிற் கற்பித்த ஆசிரியர்கள் இலவசமாகவே கல்லி புகட்டினர். இலவசக் கல்லியின் தந்தையாகிய ஆறுமுகநாவலர் இருபது ஆண்டுகள் அரசாங்க அங்கோரம் இன்றியே எந்த நிறுவனத்தினதும் உதவியினரித் தனித்துச் செயலாற்றினார். அதனாலேயே அவரது கல்லிப் பணி யாழ்ப்பாணத்துடனும் சிதம்பரத்துடனும் நின்றுவிட்டது. விபுலாநந்த அடிகள் துறவியாக முன் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் தலைமையாசிரியராக 1920ஆம் ஆண்டிலிருந்து கடமையேற்று வடபகுதி மக்களின் சமயக் கல்லிக்காகப் பெறிதும் உழைத்தார். அத்துடன் யாழ்ப்பாண ஆரிய திராவிடப் பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தை சீரான முறையில் அமைத்தார். அதன் பின்னர் திருகோணமலையிற் கல்லிப் பணியாற்றிய பின் மத்திய மாகாணத்தில் ஒரு சைவ மகாசபையை நிறுவி அங்கும்

சைவசமயக் கல்வியைப் பரப்பிய பெருமை அடிகளாருக்குரியது. இச்சபையின் முதலாவது ஆண்டுவீழா 1927இும் ஆண்டு கொண்டாடப்பட்டபோது அடிகளாரே அவ்விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கினார்.

1943இும் ஆண்டில் லைங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைக்கு முதன்முதலாகப் பேராசிரியர் பதவியை அமைத்தபோது அதனை ஏற்கும் படி விடுவிக் கப்பட்ட அழைப்பினை ஏற்றுக் கொழும்பிலிருந்து அடிகளார் தமிழ்ப்பணி செய்து வந்தார். இவ்வாறு விபுலாநந்த அடிகளாரின் கல்விப்பணி யாழிப்பாணம், திருக்கோணமலை, கண்டி, கொழும்பு, மட்டக்களப்பு ஆகிய பிரதேசங்களிற் செறிந்து ஈழம் முழுவதிலும் பரந்திருந்தது.

ஆறுமுகநாவலர் தமது காலத்துச் சூழலுக்கு ஏற்பத் தமது மாணவர் சிலருக்குக் கல்வி புகட்டி யாழிப்பாணத்திலும் சிதம்பரத்திலும் கல்விப்பணி புரிந்தார். விபுலாநந்த நாவலருக்குப் பரந்த அடிப்படையிலே பல துறைகளிலே தொண்டாற்ற அவர் பெற்ற பலதிறப்பட்ட கல்வியும் இராமகிருஷ்ண மிசனின் வாய்ப்புகும் துணையாயிருந்தன. பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகவும், மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிதராகவும், பி.எஸ்.எலி பட்டதாரியாகவும் இவர் பெற்ற கல்வி அறிவும், மயிலாப்புரில் 'இராமகிருஷ்ண விஜயம்' என்னும் தமிழ்ச் சஞ்சிகைக்கும் 'வேதாந்த கேசரி' க்கும் ஆசிரியராய் இருந்தமையும், 1939இும் ஆண்டில் மீமயமலைச் சாரலிற் 'பிரபுத் பாரதம்' என்னும் சஞ்சிகைக்கான ஆசிரியராக நியமிக்கப்பெற்றமையும், அண்ணாமலையிலும் லைங்கையிலுமிருந்து முதல் தமிழ்ப்

பேராசிரியராகக் கடமையாற்றியமையும் கல்வி பற்றிய அவர் சிந்தனையை விசாலமாக்கின. ஆறுமுகநாவலரும் விபுலாநந்த அடிகளும் பெற்றிருந்த கல்வித் தகைமைகளும் அவர்கள் காலத்துச் சூழல்களும் தேவைகளும் இருவரது கட்டுரைகளிலும், நூல்களிலும், சொற்பொழிவுகளிலும், கவிதைகளிலும் காணப்படும் வேறுபாட்டை விளக்கவல்லன. ஆறுமுகநாவலருக்குச் சமயப் பணிக்குத் தமிழ் ஒரு கருவி. பாதிரிமாரைப் பின்பற்றி மாணவர் தகுதிக்கு ஏற்ப அவர் நூல்களை எழுதினார். பாலபாடம், சைவவினாவிடை, பெரியபுராண வசனம், கந்தபுராண வசனம், லைக்கணச் சுருக்கம் முதலியன சாதாரண மாணவருக்கென வெளியிடப்பட்டவை. நன்னூல்விருத்தியுரை, திருமுருகாற்றுப்படையுரை, திருக்குருஞரை, திருக்கோவையாருரை, தருக்கங்கிரகம் போன்றவை உயர்கல்வி மாணவருக்கெனப் பதிக்கப்பட்டவை. திருக்கோவையார்ப் பதிப்பிலே தாம் அசிறிபதிக்கவிருக்கும் நூல்களின் பெயர்களை குறிப்பிடுகின்றார். அஹையாவன: இறையனார் அகப்பொருஞரை, தொல்காப்பியம், சேனாவரையருரை, அகப் பொருள் விளக் கவுரை, வீரசோழியவுரை, சீவகசிந்தாமணியுரை, சிலப்பதிகாரவுரை, மணிமேகலை, வளையாபதி, கலித்தொலைக்கடியுரை, புநாநூறு முதலியன. இதனை நோக்கும் போது பல்கலைக்கழகப் படிப்பிருக்கிய நூல்களையும் அவர் பதிப்பிக்கவிருந்தார் என்பதும், அவர் பின்னுஞ் சில ஆண்டுகள் உயிருடன் இருந்திருந்தால் சாமிநாதையர் பதிப்பித்த நூல்களை அவருக்கு முன்பே வெளியிட்டு இருந்திருப்பார் என்பதும் தெளிவாகின்றன.

(மாமன்ற வெளியீடு “சுவாமி விபுலாநந்தர் - பன்றுகப்பார்வை” நூல்களுக்கு)

அக்ல நீலங்கை நீந்து மாமன்றத்தின் வெரலீஸ்ரா மலர்

மாமன்றத்தின் வைரவிழா மலர்
இரு தொகுதிகளாக வெளிவிவந்துள்ளது.

முதலாவது தொகுதியில் மாயன்ர வரலாற்றும் பதிவுகள், நம்ராட்டு கீந்து சமய வரலாற்றில் உயர் நிலையில் வைத்துப் போற்றும்யுற மீலமுரீ ஆறுமுகநாவலர், சுவாமி விபுலாநந்தர், தவத்திரு யோகர் சுவாமிகள், சிவத்துமிழுச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி ஆக்ஷீயார் உட்ட கீந்து யத வரலாற்றில் தடப்பதித்த செம்மல்களைம் யற்றி அறிஞர் பெருமக்கள் எழுதிய வரலாற்றுக் குறியிகள் மற்றும் சிறப்புக் கட்டுரைகளும் அடங்கியிருக்கின்றன.

தீரண்டாவது தொகுதியில், மாமன்றம் யாழியாணத்தில் நடத்திய கீந்து ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் சர்வப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள், மாமன்றம் நடாத்திய சர்வதேச கீந்து சீகோதரத்துவ மாநாடு பற்றிய தொகுப்பு, தீர்மான கீந்து மத வளர்ச்சி தொடர்பான மிராந்திய ரீதியிலான நோக்கு போன்ற பல காத்திரமான விடயங்களுடன் மாமன்ர வரலாற்றில் நிகழ்வுகளின் நினைவாக ஏராளமான நிமுற்யாங்களையும் உள்ளடக்கியதாக வைரவிழாச் சிறப்பு மலர் மலர்ந்துள்ளது.

இரு தொகுதிகளாக, 1200 ற்கும் அதிகமான பக்கங்களுடன் வெளிவிவந்துள்ள இந்த சிறப்பு மலரின் விலை ரூபா 3000/- (கடதாசித் தோற் பெட்டகத்துடன்), ரூபா 2500/- (கடதாசித் தோற் பெட்டகம் இல்லாது)

**தொடர்புகளுக்கு: அக்ல நீலங்கை நீந்து மாமன்ற தலைமையகம் – கொழும்பு, தொலைபேசி - 011 2434990
மாமன்ற யாழ். பர்மனை, தொலைபேசி - 021 222 1075**

ஈழம் தந்து ஆறுமுகநாவலர்

பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம்

ஈழத்துத் தமிழ் இனம் தன் பாரம்பரியத்தை பண் பாட்டை பேணவேண் டியதும் பேராபத் துச் சூழ்ந்ததுமான காலகட்டத்தில் தோன்றியவர்தான் நல்லூர் ஸ்ரீலூர் ஆறுமுகநாவலர். அவர் தமிழர்களது சமய வாழ்க்கையிலே புகுந்துவிட்ட களைகளை நீக்க முயன்றும் புரச்சமய வெள்ளத்திலிருந்து அணைக்ட்டிக் காவல் செய்ய முயன்றும் பெருந்தொண்டாற்றினார். நாவலர் அவர்களின் பங்களிப்பு ஈழத்தினை மட்டும் தனித்து உள்ளடக்கியதாக இருக்கவில்லை. தமிழ் நாட்டு மன யும் உள்ளடக்கியதாகவே இருந்தது. ஆயினும் தமிழகம் அன்று அதனை உணர்ந்ததாக தெரியவில்லை.

நல்லூர் வை. திருஞானசம்பந்த பிள்ளை (தூர்க்குக்குடாரதாலுதாரி) ஜந்தாஞ் சைவசமய குரவர் என தம்மைப் போற்றிப் பாடப் பதிப்பித்ததைக் கேள்வியற்ற நாவலர் அதனை வேறு பிரகாரம் மாற்றிப் பதிப்பிக்கும்படி செய்தனர். ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு -2ஆம் பாகம் (1955)தொகுப்பு:- த.கைலாசபிள்ளை)

இதுநிகழ்ந்தது 1876க்கு முன்பாகும். பின்பு 1878ஆம் ஆண்டு வடக்கோவை சபாபதிநாவலருக்கு நாவலருக்கு எதிராக நல்லூர் வை. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை எழுதிய 'பத்திராத்திரப் பிரயோக ஏகவசனத்திலைக' யிலும் நாவலரை ஜந்தாம் குரவர் என்று போற்றியிருந்தார். அச் சமயம் நாவலர் திருஞானசம்பந்தபிள்ளை அவர்களை அழைப்பித்து கண்டித்தும் தண்டித்தும் எஞ்சியிருந்த பத்திரிகைகள் எல்லாவற்றையும் வாங்கிச் சுடுவித்தும் விட்டார். (யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீலூர் ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்- (1934.) மு.ரா.அருணாசலக் கவிராயர்)

குரு சிஷ்யக் கல்வி முறையின் அடித்தளமாக அமைந்திருந்த குரு மதிப்பின் சிறப்பினை உணர்ந்த நாவலர் அவர்கள் ஆசிரியர்களின் சமூக அந்தஸ்தினை உயர்த்த முன்னின்றார்.

"உபாத்தியாயருக்கு அமைந்து நட". (பாலபாடம் - முதற் புத்தகம்)

ஸ்ரீலூர் ஆறுமுகநாவலர் ஜந்தாம் குரவர் என்று துதிக்கப்பெற்றவர். பரசமயிகள் செய்யும் சிவதாஷணமும், பரசமய போதனையும் தலைப்படக்கண்டு, சைவசமயத்து உண்மையை பிரசங்கங்களாலும், பத்திரிகைகளாலும், புத்தகங்களாலும், வெளிப்படுத்தியருளியவரை ஜந்தாம் குரவர் எனத் துதிப்பதை மக்கள் செய் நன்றிக் கடனாகக் கொண்டனர்.

யாழ்ப்பாண மக்கள் 1870 ஆம் ஆண்டு பெய்ரவரி மாதம் 24ஆம் திகதி வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித தியாசாலையில் அளித்த வரவேற் பின் போது தம்மைச் சமய குரவர்க்கட்டு ஒப்பிட்டமை சிறிதும் பொருந்தாது என்றும், அவர்களுக்குள் எ மகத்துவத்தில் ஆயிரத்திலான்று தானும் தமக்கு கில்லை என்றும் நாவலர் அவர்கள் கூறியுள் எதை 'கிலங் காபிமானி' பத் திரிகை தெரிவித் துள் எது. (நாவலர் நினைவுமலர் - 1938. தொகுப்பு:-க.பொ. இரத்தினம்)

"அழிவு உள்ளதும் துக்கமயமுமாகிய உன் சர்வத்தைத் தம் பயன் கருதிப் பெற்று வளர்த்த உன் தந்தையரினும், அழிவு இல்லதும் இன்பமயமுமாகிய உன் அறிவை உன் பயன்கருதிப் பெற்று வளர்த்த உன் ஆசாரியரே மேலானவர்" (பாலபாடம்- இரண்டாம் புத்தகம்)

"கல்வி கற்றற்கு) மிகச் சிறந்த கருவி ஆசிரியருடைய உள் எத் திலே அருளுண் டாகும் படி நடத் தல். ஆதலினாலே கல்வி கற்கும் மாணாக்கர் ஆசிரியரை விதிப்படி சிரத்தையோடு வழிபட்டே கற்றல் வேண்டும். வழிபாடாவது இன்சொற் சொல்லல் வணங்குதல் உற்றவிடத்துத்துவதல் முதலாயின" (பாலபாடம்- நான்காம் புத்தகம்.)

பாலபாடம் புத்தகத்தில் மாணாக்கருக்கு நாவலர் அவர்கள் கூறிய மேற்படி பகுதிகள் அக்காலப்பின்னணியில் வைத்து நோக்கப்படவேண்டியவை.

அதே நேரத்தில் நாவலர் அவர்கள் "தாங் கற்ற கல்வியை நன்மாணாக்கர்களுக்கு கருணையோடு கற்பியாதவர் காட்டிலே நச்ச மாமரமாவர்" (பாலபாடம்- நான் காம் புத்தகம்) என்று கூறுவதும் கவனிக்கப்படவேண்டியதாகும்.

(நன்றி:- ஈழம் தந்த நாவலர்- 1993)

பண்முகம் பார்ஷவயில் சிவபோக சுவாமிகள்

சித்தராகவும் பக்தராகவும் போற்றுமியுபவர்

யோகர் சுவாமிகளது நஞ்சிந்தனைகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு அவரை பக்தராக இனங்காண்பதா, அன்றிச் சித்தராக இனங்காண்பதா என்ற வினா எழ்முள் எழுகிறது. ஏனெனில், இந்த இரு நிலைகளையும் அவருடைய சிந்தனைகளில் காணலாம்.

முதலில் அவரைச் சித்தராகவே பெரும்பாலானவர்கள் அறிகிறார் கள். ஈழத் துச் சித் தர் பரம் பரையில் அவரொரு முக்கிய புள்ளியாக நிலைநிறுத்தப்படுகிறார். நல்லூர் தேரடியில் செல்லப்பா சுவாமிகளின் சீடனாகி, அவருடனான தொடர்பால் பல்வேறு சித்துக்களையும் அருட்காட்சிகளையும் நிகழ்த்தியவர் அவர். செல்லப்பா சுவாமிகள் சொன்ன மகாவாக்கியாங்களான “ஓரு பொல்ளாப்பும் இல்லை”, “எப்போ முழந்த காரியம்”, “நாமறியோம்” “முழுதும் உண்மை” என்ற மகாவாக்கியாங்களுக்குப் புதுப்பிரிமாணம் கொடுத்தவர். அவர். தன் ணையரிதல், தன் னுள்ளே இறைவனைக் காணல், அதனால் ஆனந்தக் களிப்புக் கொள்ளல், சும்மா இருத்தல், ஒன்றும் அற நிற்றல். பேசாது அடங்கியிருத்தல் என்பவற்றை மகாவாக்கியாங்களாக்கி அதனாடான ஆத்ம ஞான உணர்வினை வளர்த்தவர் அவர். மேலும், சித்தர் களிடம் காணப்படுகின்ற சமூக நலநாட்டம், சாதிகளுக்கெதிரான போர்க்குரல். சகலரையும் சமமாக மதித்தல், சகலரையும் கடவுளாக மதித்தல் என்ற கோட்பாடுகளின் வழி நிற்றல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அவரை சித்தராகக் கட்டமைக்க முடியும்.

ஆயின், அவர் பக்தர் குரிய கோலங் களும் கொண்டிருந்தார் என்பதனை அவருடைய சிந்தனைகள் ஊடாகவும் செயற்பாடுகள் ஊடாகவும் அறிய முடிகிறது. முதலில் அவர் மாணிக்கவாசகரை எமக்கு நினைவுட்டுகிறார். மாணிக்கவாசகர் தனது ஞானகுருவை எவ்வாறு போற்றிப் புகழ்ந்து பாடுகிறாரோ அவ்வாறே இவரும் தனது ஞான குருவையும் போற்றிப் புகழ்ந்து ஆனந்தக் களிப்படைகிறார். அப்படிடைய பாடல்களில் காணப்படுகின்ற சரியை நெறியை விவர் கவனமாகப் பேணுகின்றார். திருக்குறளையும் ஓளைவையினுடைய திருமொழிகளையும் பின்பற்றி. அவற்றின்

ஊடான நல்லறங்களைப் போதிக்கின்றார். மேலாக நல்லூ கரையும், நல்லூர் தேரடியையும், நல்லூர் முருகனையும் அவர் போற்றிப் புகழ்கின்றார். இது சித்தர்களிடம் காணப்பாத பண்டு. சித்தர்கள் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட ஆலயங்களையும் அவற்றின் விழுாக்களையும் சடங்கு சம்பிரதாயங்களையும் மிகுந்த கண்டனங்களுக்குள்ளாக்குகின்றார்கள்.

நட்ட கல்லை தெய்வமென்று நாலு புஷ்பம் சாத்தியே சுத்தி வந்து முனைமுனைமென்று சொல்லும் மந்திரம் ஏதா நட்ட கல்லு பேசுமோ நாதனுள் இருக்கையில் சுட்ட சட்டுவெம் கறிச்செலவு அறியுமோ”

என்று நிறுவனமயப்படுத் தப்பட்ட சமய நடவடிக்கைகளைக் கண்டனம் செய்கிறார்கள், சித்தர்கள். ஆனால், யோகர் சுவாமிகள்,

“நல்ல மலரூடுது நல்லூரை நாடுப்போய்
நல்ல மனத்தோடு நாம் பணிந்தால் - நல்ல மயில்
ஏறிவந்து காட்சி கொடுப்பான் ஏழில் முருகன்
தேறிவிடும் சிந்தை தெளி”

என்று பாடுகிறார். இது சித்தர்களிடம் காணமுடியாத ஒரு இணக்கப்படு. தன்னுள்ளே இறைவனைக் காணவும் முடியும், தனக்கு வளியேயும் காணமுடியும் என்கின்ற கோபாட்டை அவர் இங்கு வற்புறுத்துகின்றார். இது அவர் கண்ட சமரசம். இதனால்தான் யோகர் சுவாமிகள் யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் சகலராவும் வேண்டப்படுகிற - பக்தராகவும் சித்தராகவும் நிலைபெறுவதற்கான அடிப்படையாகும்.

ஆகவே, யோகர் சுவாமிகள் சித்து நிலையும் பக்தி நிலையும் இணைந்த ஒரு கூட்டுக் கலைவையாக நம் கண்முன்னால் காட்சி தருகின்றார். உலகை வெறுத்து தனியிடம் தேடி ஒதுக்கி வாழ்தல் என்ற சித்தர் கோபாட்டை மறுதலித்து. மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்த சித்தரானார். பூமியில் அன்பும் அறஞும் தலைக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துகின்ற போதனையாளரும் ஆனார்.

-யோசிரியர் வ. மடிக்ஸ்வரன்

ஆன்மீக போதனையாளர்

மூத்து மறைஞான மரபிலே யோகசுவாமிகளின் ஆன்மீக போதனைகள் தனித்துவம் மிக்கனவாக விளங்குகின்றன. நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் களின்த மறைமொழியான மந்திரங்கள் போன்று யோகசுவாமிகளின் போதனைகளும் அவரின் குருநாதராக விளங்கிய செல்லப்பா சுவாமிகளின் மகாவாக்கியங்களும் விளங்குகின்றன. யோகசுவாமிகளின் ஆன்மீக போதனைகளையும் செல்லப்பா சுவாமிகளின் மகாவாக்கியங்களும் விளங்குகின்றன. மரபில் அவதரித்த மறைஞானிகளாகவும் அநுபதிமான்களாகவும் கொள்ளமுடிகின்றது. யோகசுவாமிகள் நூல்கள் எதுவும் இயற்றவில்லை. எனினும் அவரின் திருவாய்மொழிகள், “நற் சிந்தனை”, “எங் கள் ஆசான் அருள் மொழிகள்” ஆகிய ஆன்மீக நூல்களில் திகழ்கின்றன. அவர் கூறும் ஆன்மீக போதனைகளும், மகாவாக்கியங்களும் தெய்வீக ஒள்டாங்களாக விளங்குகின்றன.

-யோசிரியர் மா. வேதநாதன்

சிறப்புமக்க சவுதாண்டன்

சித்தர் மரபில் வந்த சிவயோக சுவாமிகள் இலங்கையில் மட்டுமல்ல அமெரிக்கா போன்ற பல நாடுகளிலும் பேசப்படும் பெரும் சித்தராவார். ஹவாய் ஆதீன சத்குரு சிவாய சப்பிரமணிய சுவாமிகளின் காலத்தில் 1998கில் இருபது இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட இலங்கை வாழ் மக்களின் மனதில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய ஒரு ஆன்மீக ஞானியாகவும் திகழ்ந்தவர்.

20ஆம் நூற்றாண்டில் எம்மவரோடு வாழ்ந்து சிவுதாண்டு புரிந்தவர் சிவயோக சுவாமிகள். மனம், வாக்கு, காயம் என்ற மூன்றினாலும் சிவுதாண்டுகளை ஆற்றி வந்த சுவாமிகளே சிவுதாண்டன் என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் சொல்கிறார். “சிவுதாண்டன் என்றால் சிவனுக்கு அடியவன். சிவுதாண்டன் செய்யும் தொழிலைல்லாம் சிவனுக்குப் பூசையாகும். சிவம் செய்யும் தொழிலுக்கு உதவியாக இருந்து தொழில் புரிவன் சிவுதாண்டன்” என்கிறார் சுவாமிகள்.

தனது பணிகளைச் செவ்வனே செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் யாப்பொன்றிலும், மட்டக்களப்பிலும் சிவுதாண்டன் நிலையங்களை நிறுவினார். “சம்மா இருந்து கொண்டு செயல் செய்தல்” கீவரது கோட்பாடு. கையில் ஒரு சதக் காசும் வைத்திருக்க மாட்டார். ஆனால் பெருஞ் செலவில் சிவுதாண்டன் நிலையங்கள் உருவாகின. யாவும் அவர் மகிழ்மையாலே நடந்தேறின. திருத்தாண்டு செய்வோர்களுக்கு பெரும் சன்மானமித்துச் சிறப்புச் செய்தல் வேண்டுமெனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாராக அவர் தனது நிலையத்தில் பல பணிகளை மேற்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

-திருமதி எஸ். கேசவன்

சிவனாடிக்கன்பே சுவயோகமாகக் கண்டவர்

சிவயோக சுவாமிகள் சிவனாடிக்கன்பு என்ற விடயத்தை மிகவும் ஆணித்தரமாகவும் அநுபவமுலமாகவும், தாம் பெற்ற சித்தாந்த நுண்ணறிவினாலும் தனது வாழ்விலும் நந்திந்தனையிலும் விளக்கமாகக் கூறியிருக்கின்றார். அன்பு, பக்தி, பாசம், பாநீக்கம், சிவயோகம், சிவதர்சனம், ஆத்மதர்சனம், சக்சிதானந்தம். சாதனாவெந்திமுறைகள் எனும் பல்வேறு நிலைகளிலே சிவனாடிக்கன்பே சிவயோகம் எனும் உயர்ந்த உண்மைப் பொருள் கொண்ட கருத்தை தனது நற்சிந்தனைகளிலே வலியுறுத்திக் கூறியதோடு தம் வாழ்க்கையிலும் நடைமுறைப்படுத்தி எடுத்துச்சொல்லி வாழ்ந்துகாட்டிய தவமுனிவராகவே சிவயோக சுவாமிகளின் சிந்தனைகள் காணப்படுகின்றன.

சிவனாடிக்கன்பு செய்வர் அனைவரையும் சிவமாகவே காண்பர் என்பது உண்மையே. “பக்தி செய் யோக சுவாமி” எனத் தம்மைத்தாமே பெயரிட்டு அழைக்கும் சிவயோக சுவாமிகள். அன்பே கடவுள் எனக் குறிப் பிடிக்கின்றார். “அன்பே கடவுள், அன்பே உலகம், அன்பே உயிர்கள், அன்பே அனைத்தும், அன்பே ஆவதும் அபிவதும் போலாம் அன்பின் அதியம் ஆற்றிவாரே” என அன்பின் நிலைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

சிவயோக சுவாமிகள் ஆத்மீக விடுதலையின் பொருட்டு சுத்திய நெறியில் இம்மியாவும் தவறாது நின்றே இறைபணி ஆற்றினார். அவர் சகல சீவராசிகளிடமும் அன்பின் பொருட்டே அன்பு செலுத்தினார். அநேகமான துறவிகளைப்போல அவர் அன்பில் வாணிபம் செய்ததில்லை. எல்லோரிடத்திலும் சமாகவே பழகினார். உயர்வு, தாழ்வு, ஏற்றம், கிறக்கம் பாராது ஒரே முகமாகவே அனைவரையும் நோக்கினார்.

- கலாநிதி ய. பாலஷகலாசநாதசுர்யா

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின் ஜம்பதாவது குரு மூரச ஆண்டை முனினிட்டு கடந்த வருடம் (2015) மாண்ஸும் நடத்திய சிந்தனைக்களை நிகழ்ந்தின்போது முனிஸவக்கம்பட்ட கருத்துகள் சிலவற்றின் தொகுமது.

அகல் ஒலங்கை நீந்து மாமன்றத்தின் வெளியீடு

நடுத்து ஆலயங்கள்

யாழ் மாவட்ட திருத்தலங்கள் பாகம் - I

தொகுப்பாசிரியர் : ஃபை. சோமசேகரன்

யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள விநாயகர் ஆலயங்கள், சிவன் ஆலயங்கள், அம்மன் ஆலயங்கள், முருகன் ஆலயங்கள், வைரவர் ஆலயங்கள் மற்றும் ஏனைய ஆலயங்கள் என 350க்கும் அதிகமான ஆலயங்களின் வரலாறு அடங்கியுள்ளது.

நூலின் விலை : 1250/-

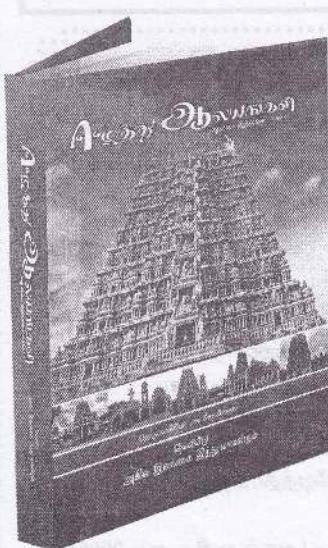
கொழும்பிலுள்ள மாமன்றத் தலைமையக்குத்திலும்,

யாழ் பிராந்திய பணிமனையிலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தொடர்புகளுக்கு

011 243 4990 (மாமன்றத் தலைமையகம்),

021 222 1075 (யாழ் பிராந்திய பணிமனை)

நினைவைலைகளில் தெய்வத்திருமகள்

தமிழ் கூறும் நல்லுகைம் ன் பாற்றும் சிவத்தமிழ்ச்செல்லி கலாந்தி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களது எட்டாவது குருபூசைத் தினம் இம்மாதம் (ஜூலை) 14ஆம் திதி யாகும். வருடந்தோறும் ஆனி மாதத்தில் விசாக நட்சத்திர நாளில் அம்மையாரின் குருபூசைத் தினம் அனுட்டிக்கப்பட்டுவருகிறது. இவர் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பையும், உறவையும் கொண்டிருந்தவர். எழுதுகளில் மாமன்றத்தின் துணைச் செயலாளராகவும், பின்னர் துணைத் தலைவராகவும், தொடர்ந்து மாமன்ற அறங்காவள் சபையிலும் இணைந்திருந்து மாமன்றத்தின் சிறப்பான் செயற்பாடுகளுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பெறிதும் துணை நின்றவர்.

மாமன்றம் 1974ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில்

அம்மையாருக்கு கொழும்பில் நடத்திய பாராட்டு விழாவில் “சிவனான வித்தகர்” என்ற பட்டத்தையும், பொன் விழாவைபொட்டி 2005ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்திய இந்து மாநாட்டின் போது “தெய்வத்திருமகள்” என்ற பட்டத்தையும் வழங்கிக் கொரவித்திருந்தது.

அம்மையார் 2008ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 15ஆம் திதியன்று சிவபதமைடந்தபோது மாமன்றத்தின் மற்றுமொரு கொரவமாக மாமன்ற ஆண்மீக இதழான “இந்து ஒளி” தெய்வத்திருமகள் நினைவுச் சிறப்பிதழாக வெளியாசியிருந்தது. 2009ஆம் ஆண்டு ஜூலை 25ஆம் திதி அம்மையாரின் முதலாவது குருபூசை வையவத்தைப்பொட்டி மாமன்றம் “தெய்வத் திருமகளின் வாழ்வும் பணிகளும்” என்ற நாலை வெளியிட்டிருந்ததையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டும்.

தெய்வத் திருமகள் கலாந்த தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் மாமன்றப் பொன்னியா மலருக்கு வழங்கிய வாழ்த்துச் செய்தி

“.....எங்கும் எதிலும் நல்லதைக் கண்டு. நல்லதைச் செய்து. நல்ல காரியங்களுக்கு வரவேற்பு அளித்து வருபவர்கள் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தினர் எனலாம். இம் மன்றத்தின் பொன்னியா யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றபோது அதில் கலந்து உரையாற்றுக்கிடைத்த பாக்கியத்தை நான் பெருமையாகக் கருதுகின்றேன். அன்று யாழ்ப்பாணம் கல்வியியற் கல்லூரி அறிஞர்களாலும், ஆர்வலர்களாலும் பொங்கி வழிந்து காட்சி அளித்தது. இந்து மக்களால் பெரிதும் மதிக்கப்படுகின்ற அறிஞர்கள் பலர் மேடையை அலங்கரித்தனர்.....”

“.....அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தை வாழ்த்தி பொன்னியா நிகழ்வுகளைக் கண்ணொன்றுப் போற்றி மேலும் மேலும் வைரவியா, முத்து விழா, நூற்றாண்டு விழா என்பவற்றையும் கண்டு ஓங்கி உயரவேண்டும் என்று தூர்க்காதேவியைப் பிரார்த்தித்து அமைகின்றேன்....”

தெய்வத்திருமகளின் திருவாக்கு

ஆட அமாவாசையைத் தொடர்ந்து வரும் ஆறாவது நாளன்று நல்லைக்கந்தனின் வருடாந்த மகோற்சவம் ஆரம்பமாவது வழக்கம். இந்த வகையில், இவ்வருட மகோற்சவம் எதிரவரும் ஆகஸ்ட் மாதம் 01ஆம் திதியன்று கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகிறது. ஆகஸ்ட் 31ஆம் திதியன்று இரதோற்சவமும் செப்டம்பர் முதலாம் திதியன்று தீத்தோற்சவமும் நடைபெறவிருக்கிறது. நல்லைக் கந்தன் மகோற்சவம் பற்றி தெய்வத்திருமகள் விவ்வாஹ சொல்கிறார்:

ஆண்டுதோறும் ஆடமாதம் பிறந்துவிட்டால் நல்லைக் கந்தனுடைய மகோற்சவ நினைப்பு சைவ மக்களுக்கு வந்துவிடும் உலகெங்கும் பாந்து வாழும் யாழ்ப்பாண சைவ மக்கள் கரங்குவித்து வரம்பேண்டி நிற்கும் தெய்வம் நல்லூர் கந்தப்பெருமான். முத்தர்களும் சித்தர்களும் ஞானிகளும் ஒரே முகமாக ஆடிப்பாடு நிற்பது இவ்வாவயத்தின் மகத்துவமாகும். ‘நீ ஆலயத்துக்குள்ளே போக முடியாவிட்டால் கவலைப்பாதே; வெளிவீதியிலே பரப்பி இருக்கும் மணவிலே உருண்டு விட்டு வா; உள்கு எல்லாம் கிடைக்கும்’ என்று திருவாய் மலர்ந்தவர் கொழும்புத்துறை யோகர் சுவாமிகள் ஆவர். சுவாமிகளின் அபிமான ஷேத்திரம் நல்லூர் என்றால் அதில் மிகையொன்றுமில்லை.

- (அருள் ஒளி - ஆட 2006);

ஆழமாத்தின் அதிசிறப்புகள்

ஆழப்பறப்பு

பூவுலகின் ஓராண்டு காலம் தேவர்களுக்கு ஒருநாளாகும். அதாவது தை மாதம் முதல் ஆனி மாதம் வரையிலான காலப்பகுதி பகற்பொழுதாகவும், ஆடி மாதம் முதல் மார்கழி மாதம் வரையிலான காலப்பகுதி இரவுப் பொழுதாகவும் அமைகின்றது. தேவர்களுக்கு பகற் பொழுது என்பது சூரியபகவான் வடக்கு நோக்கிய பயணத்தை ஆரம்பிக்கும் காலமாகும். இதனை உத்தராயணகாலம் என்று சொல்வது வழக்கம். இந்த உத்தராயண காலம் ஆரம்பமாகும் நாள்தான் தைமாதப் பிறப்பாகவும், தைப்பொங்கல் வைபவமாகவும் கொண்டாடப்படுகின்றது.

தேவர்களுக்கு இரவுப் பொழுது என்பது சூரியபகவான் தெற்கு நோக்கிய பயணத்தை ஆரம்பிக்கும் காலமாகும். இதனை தட்விணாயன காலம் என்று சொல்வது வழக்கம். இந்த தட்விணாயன காலம் ஆரம்பமாகும் நாள்தான் ஆடிப்பிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. பூமியில் கார்காலத்தின் ஆரம்பமாகவும் ஆடிமாதம் அமைகின்றது. அதாவது பயிர்களது வளர்ச்சிக்குத் தேவையான மழைக்காலம் ஆடிமாதத்திலேயே ஆரம்பிக்கின்றது. இதுவரையில் பகல்பொழுது வெப்பமாக இருந்தநிலை மாறி இரவுப் பொழுது நீண்டதாகவும் வெப்பம் குறைந்து காணப்படும் வகையிலான குளிர்கால நிலையும் தோன்றுவதால் தான் ஆடிமாதத்தில் எனிய உணவான கூழ் அருந்துவது உடம்புக்கு நல்லது என்றுதான் நமது முன்னோர்கள் கூழ் காய்ச்சி ஆடிப்பிறப்பை வரவேற்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஆடிமாதப்பிறப்பு நாளன்று இந்து மக்கள் கூழ் காய்ச்சி கொழுக்கட்டை அவித்து வைத்து தங்கள் வீடுகளிலே திறறவழிபாடுசெய்துவருவது நீண்டகாலமாக திடம்பெற்றுவரும் ஒரு கிராமியப் பாரம்பரிய வழக்கமாக அமைந்துள்ளது. இதனையே நவாளியூர் சோமசுந்தரப் புலவர்,

“ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை

ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே

கூடியனங்கட்டி கூழும் குழக்கலாம்

கொழுக்கட்டை தின்னலாம் தோழர்களே”

என்னும்பாடல் மூலம் ஆடிப்பிறப்பின் சிறப்பைப்பற்றி சொல்லியிருப்பதையும் இங்கு நோக்குவது பொருத்தமானது. ஆடிப்பிறப்புக்கு முதல்நாளன்று பாடசாலை வகுப்பு முழந்து வீடு செல்லும் மாணவர்கள், மறுநாள் ஆடிப்பிறப்புக்காக பாடசாலை விடுமுறை என்பதையிட்டு மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லிச் செல்வதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

ஆழப்பூரம்

ஆடிப்பூர விழா ஆடி மாதத்திலே பூர நட்சத்திரம் உச்சத்தில் இருக்கும் போது கொண்டாடப்படுவது. இது தேவிக்குரிய

திருநாளாகும். இந்த நாளில் தான் உமாதேவியாரும் தோன்றியதாக கூறப்படுவதுண்டு. உலக மக்களைக் காக்க சக்தியாக அம்பாள் உருவெடுத்தாள். சித்தர்களும், யோகிகளும் இந்த நாளில் தவத்தை துவக்குவதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அனைத்து உலகத்தையும் படைத்தும் காத்தும் கரந்தும் விளையாடும் அகிலாண்ட கோடி அன்னைக்கு மஞ்சள் காப்பு, சந்தனக் காப்பு, குங்குமக் காப்பு நடத்துவார்கள். அந்த அகிலாண்ட கோடி பிரம்மாண்ட நாயகிக்கு வளைகாப்பு நடக்கும் நாள்தான் ஆடிப்பூரம். அன்னை உளம் மகிழ்ந்து மாந்தர்கள் அனைவருக்கும் தன் அருளை வழங்கும் நாள். பல்வேறு விதங்களில் அன்னையைக் கொண்டாடும் நாள் ஆடிப்பூரம்.

பல்வேறு ஆலையங்களில் ஆடிப்பூரம் அம்மனுக்குரிய பிரம்மோற்சவமாக பத்து நாள் திருவிழாவாக சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. மேல் மருவத்தூரில் ஆதிபராசக்திக்கு ஆடிப்பூரம் மிகப்பெரிய பண்டிகையாக அம்மனுக்கு கஞ்சி வார்க்கும் வைபவமாக சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. ஆடிப்பூரத்தன்று அம்பிகைக்கு சிறப்பு வழிபாடு நடக்காத கோவிலே இல்லை எனலாம்.

வைலை வத் திருக்கோவில் களிலும் ஆடிப்பூரம் புத்துநாள் திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. ஏனைந்றால் ஆண்டாள் அவதரித்த நட்சத்திரம் பூரம். ஆடிமாதத்தில் துளசி தோட்டத்தில் ஆண்டாள் இந்த நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தாள். அரங்கனுக்குச் சூட்டவேண்டிய ஆரத்தினை தானே சூடுக் கொண்டு ஆடியில் அழகு பார்த்தாள் ஆண்டாள். தான் சூடுக் களைந்த மாலையைப் பெருமானுக்கு அளித்து வந்ததால் சூடுக் கொடுத்த சுடர்க்கொடி என்ற திருநாமம் பெற்றாள். அப்போது அந்த கண்ணாயியில் அரங்கனாகவே தெரிந்தாள் அவள். தானே அவனாக பாவித்து மகிழ்ந்த ஆண்டாளின் அவதார தினம்தான் ஆடிப்பூரம்.

ஆழப்பெருக்கு

ஆழப்பெருக்கு என்பது ஆடி மாதம் 18ஆம் நாள் தமிழக ஆறுகள் பெருக்கெடுத்து ஓடுவதைக் குறிக்கும். இதனை பதினெட்டாம் பெருக்கு என்றும் கூறுவார்கள். தென்மேற்கு பருவத்தில் ஆற்றின் நீர்பிழி இடங்களில் பெய்த மழையினால் ஆறுகளில் புதுப்புனல் பொங் கிவரும். இதனையே ஆற்றுப் பெருக்கு எனக் கூறுவார். இதனால் உழவர்கள் இந்நாளில் நம்பிக்கையுடன் பட்டம் பார்த்து விதை விதைப்பர். கிப்பொழுது நெல், கரும்பு முதலியவற்றை விதைத்தால் தான் அவர்கள் தை மாதத்தில் அறுவடை செய்ய முடியும். அதற்கு வற்றா நதிகளை தங்கள் கடவுளாக போற்றி மகிழ்ந்து, பூசைகள் செய்து பின் உழவு வேலையை தொடங்குவார்கள். இதனையாட்டுயே ஆடிப்பட்டம் தேநிலைத் தை பழமாழியும் விளைந்தது.

மக்கள் ஆற்றங்கரைகளில் கூடி ஆற்றுப் பெருக்கைக் கண்டு களிப்பர். இந்து சமயத்தவர் கோயில்களில் சென்று வழிபடவும் செய்வர். அன்றைய நாள் பெண்கள் ஆற்றில் குளித்து ஆற்றங்கரையில் ஒவ்வொருவரும் பூஜை செய்ய ஒரு இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்கின்றனர். அந்த இடத்தை சுத்தம் செய்து, பசு சாணத்தால் மெழுகி அதன் மேல் வாழை கிளையை விரித்து, பிள்ளையார் சிலை வைத்து அதன் மூன் அகல்விளக்கு ஏற்றி வைக்கின்றனர். வழிபாட்டில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழும் படைத்து, பத்தி, கற்பூரம் காட்டி, தடங்கல் இல்லாத விளைச்சலுக்கு விநாயகரை வழிபடுகின்றனர். ஆற்றினை வழிபட்டு வாழை மட்டையில் விளக்குகள் ஏற்றி, அதை ஆற்றில் விடுவார்கள். இப்படி செய்தால், நீர் வளம் பெருகியது போல், அவர்கள் வாழ்க்கையிலும் மகிழ்ச்சியும் செல்வமும் பெருகும் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கையில் இச்சடங்குகளை செய்வார்கள்.

ஆழ்ச்செவ்வாய்

அம்மனுக்குக்கந்த விரதங்களில் ஆடி செவ்வாய் முதலிடம் பெறுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அம்மன் ஆலயங்கள் அனைத்திலும் ஆழ்ச்செவ்வாய் விரதம் மிகவும் பக்தி பூர்வமாக அனுடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திருமணம் ஆகாத பெண்கள் ஆடி மாதத்தில் வரும் செவ்வாய் கிழமைகளில் தங்களுக்கு நல்ல வரன் அமைய வேண்டி கோவிலுக்கு சென்று வழிபட்டு வருகின்றனர். “ஆடி செவ்வாய் தேஷ்குளி அரைச்ச மஞ்சளை பூசிக்குளி” என்பது பழமாழி. ஆடி மாத செவ்வாய்க்கிழமைகளில் எண்ணெய் தேய்த்து அரைச்ச மஞ்சளை பூசி குளிப்பதால் சமங்களி பெண்களின் மாங்கல்யம் பலம் பெறும் என்பது நம்பிக்கை.

மட்க்களப்பு ரூதேச சுத்துக் கலையீல் நீந்து ஹத்சீ செல்வாக்கீ

எம்.பி.ரவிச்சந்திரா

மட்க்களப்புத் தமிழரின் கலை பண்பாட்டு அந்தளத்தினை நிலைநிறுத்தியுள்ள ஒரு தேசிய கலை வடிவமாகக் கருதப்படும் தமிழ் கூத்துக் கலையானது ஆரம்ப காலத்தில் சடங்கு நிலைப்பட்டதாக இருந்தது. பின்னர் நாடக வடிவமான கூத்துக் கலையாக இது பரிணாமம் பெற்றது. இறை நம்பிக்கையை அழநாதமாகக் கொண்டு உருவாக்கம் பெற்ற இச்சடங்குகள் சமுதாய மாற்றம் போக்குவருக்கு இசைந்து கலைவடிவமாக உருப்பெறுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

மட்க்களப்பு ரூதேச வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களில் வடமோடிக் கூத்துக்கள் இந்து சமயத் தத்துவங்களைப் போதிக்க, தென்மோடிக் கூத்துக்கள் உள்ளுர் வீரசாகசக் கலைகளைக் கூறுவனவாக அமைந்தன எனலாம். இந்த வகையில் மட்டக்களப்பில் ஆடப்பட்ட தென்மோடிக் கூத்துக்கள் முப்பத்தி நான்கு என்றும், வடமோடிக் கூத்துக்கள் எழுபத்தியிரண்டு என்றும் கலாநிதி சி.மெளன்குரு அவர்கள் தமது ‘மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள்’ எனும் ஆய்வு நூலில் வரையறுத்துக் காட்டியுள்ளார். இந்த ஆற்றுக்கை வடிவங்களில் தொண்ணுாறு வீதமானவை இந்துமத தத்துவங்களை வலியுறுத்துபவையாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் ஆடப்பட்ட வடமோடிக் கூத்துக்களில் இந்து தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட

புராணங்களைகளில் கந்தபூராணங்களை, பெரியபூராணங்களை, விநாயக புராணம், பாகவத புராணம், மார்க்கண்டேய புராணம், கருட புராணம் போன்ற கலைகளும், கற்பனைக் கலைகளும். இராமாயணக் கலைகளும் அவற்றின் கிளைக்கலைகளும். தமிழ் இலக்கியக் கலைகளும் இக்கூத்துக்களின் கருப்பொருளாக விளங்குகின்றன. சிவன், திருமால், முருகன், விநாயகர், அம்மன் போன்ற தெய்வங்கள் முழுமுதற் பொருளாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன எனலாம்.

இந்தப் பின்புலத்தில் நின்று மட்டக்களப்புத் தமிழர்களின் பண்பாட்டு அடித்தளத்தை நோக்குகையில் அவர்களின் கலைத்தளத்தில் இந்துமதப் பண்பாட்டு நிலை ஆழமாக வேறோழியிருப்பதை செவ்வனே அவதானிக்கலாம்.

கூத்துக்களின் ஆரம்பத்திலும் இறுதியிலும் காப்பு பாடும் முறை, வணக்கம் செலுத்தும் முறை என்பன இறைவழிபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு எந்தவொரு நிகழ்வையும் ஆரம்பிக்கும்போதும், நிறைவு செய்யும் போதும் அவை பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்ற சிந்தனையைத் தோற்றுவித்துள்ளது எனலாம். இதற்கு அத்திவாரமிட்டது இந்த மட்டக்களப்புத் தமிழ் கூத்துக் கலை என்றே சொல்லவேண்டும்.

(நூற்றி- மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் இந்துப் பண்பாடு - 2003)

வள்ளைநிற மல்லிகையோ வேறந்த மாமலரோ
வள்ளலடி மிகைக்கு வாய்த்த மலரைதுவோ
வள்ளைநிறப் பூவுமல்ல வேறந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமாடி உத்தமனார் வேண்டுவது!

காப்பவிழ்ந்த தாமரையோ கழுந்ர மலர்ததாடையோ
மாப்பிள்களையாய் வந்தவர்க்கு வாய்த்த மலரைதுவோ
காப்பவிழ்ந்த மலருமல்ல கழுந்ரத் தொடையுமல்ல
காப்பியகைக் காந்தளடி கோமகனார் வேண்டுவது!
- சுவாமி விபுலாநந்தர்

ஆழ அமாவாசையின் சிறப்பு

தொகுப்பு : மு.பிரணவன்

ஆழ அமாவாசை இந்து சமயத்தைச் சார்ந்த அனைவராலும் பக்தவிரத்தையுடன் அனுட்டிக்கப்படும் ஒரு விரத தினமாகும். இத்தினத்தில் இந்துக்கள் சமுத்திரத்தில் அல்லது புண்ணியை நடிகளில் தீர்த்தமாடி தம் மூதாதையர்களை முக்கியமாக பெற்ற தந்தையை நினைவு கூற்று விரதமிருந்து பிதிர்க்கடன் செய்யும் நாளாகும்.

எம்மை விட்டுப்பிரிந்த எம் மூதாதையர்களை நினைவு கூற்று அவர்கள் நங்கதி பெற வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து விரதமிருந்து அதன் மூலம் நாமும் நம் பிற்சந்ததியினரும் நந்பயணைப் பெற்று வாழ வழிவகுக்கும் ஒரு புனித நாளாக ஆழ அமாவாசை விளங்குகின்றது. கூரியனைத் தந்தைக்கு உரியவனாகவும் சந்திரனைத் தாய்க்கு உரியவனாகவும் கொள்வது ஒரு பொது மரபாகும். கூரியனும் சந்திரனும் ஒன்றுபட்டுப் பூமிக்கு ஒரே திசையில் நேர்படும் நாட்கள் தந்தை வழி முன்னோர்களை நினைந்து வழிபட ஏற்ற நாட்களாக அமாவாசை நாள் திகழ்கின்றது. ஆழ மாதத்தில் கூரியன் கடகராசியில் சுஞ்சரிக்கிறான்.

கடகராசி சந்திரனின் ஆட்சிபெற்ற வீடு. சக்தி அம்சமான சந்திரனும் சிவ அம்சமான கூரியனும் ஒன்று சேர்ந்து விளங்கும் நாள். அதுவும் ஆழ மாதத்து அமாவாசை மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. ஏனைனில் நம் முன்னோர்களது தேவைகளைக் கவனிப்பதாகக் கருதப்படும் பிதிர் தேவதைகள் என்று கூறப்படும் தென்புலத்தாருக்கு உரிய திசை தெற்கு ஆகும்.

ஆழமாதப் பிறப்பிலிருந்து கூரியன் தெட்சஸ்ராயகளாக தெற்கு நோக்கிச் சுகுஶரிக்கத் தொடங்குகிறான். ஆணபடியால் ஆழ அமாவாசை பிதிர்க்கடன் ஆற்றுவதற்குச் சிறந்த நாளாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. நல்வினைப் பயனாக தனுக்ரண-புவன-போக உடம்பை உருவாக்கிப் பராமரித்து அறிவுட்டி வாழவைத்த தந்தையாருக்குப் பின்னைகள் கடைப்பிழிக்கும் விரதமே ஆழ அமாவாசை விரதமாகும். மாதந்தோறும் வருகின்ற அமாவாசை நாட்களுக்கு விரதம் கிருக்க இயலாதவர்கள் ஆழ அமாவாசை விரதம் கிருத்தல் கட்டாயமாகும்.

இறை வழிபாட்டோடு சேர்ந்து பிதிர் வழிபாடும் தானமும் நற்பலைனக் கொடுக்கும். இறந்துபோன எம் மூதாதையர்களுடன் நாம் தொடர்பு கொள்ள முடியாது. எனவே நம் முன்னோர்களின் நலன்களைக் கவனித்து வரும் பிதிர்களைத் தரப்பணம் செய்து பூசை தானம் கொடுத்து திருப்பிப்படுத்தினால் அதன் மூலம் நம் மூதாதையர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும் என இந்துக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

அவர்களின் ஆசிகளைப் பெற்றால் எக்காரியமும் வெற்றி பெறும். “தென் புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்றாங்கு ஜம்புலத்தார் ஓம்பல் தலை” என இல்லறத்தானின் கடமைகளாக வள்ளுவர் கூறியிருப்பதையும் என்னிப்பார்க்க வேண்டும். பிதிர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றாத்தார் தான் என்னும் ஐந்து வகையினருக்கும் செய்யும் அறநெறியைத் தவறாமல் செய்து வருதல் இல்லறத்தானுக்கு சிறப்பு மிக்க அறமாகும் என பரிமேலமுகர் பொருள் கூறியிருப்பதையும் கருத்திற் கொள்வது

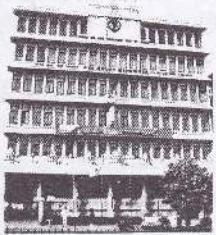
சிறந்தது. இப்பிரபஞ்சத்தின் தெற்குப் பக்கம் பிதிர்களின் திடமாகக் கருதப்படுவதால் தென்புலத்தார் என்று பிதிர்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர். நாம் நமது பெற்றோர்களை உயிர் வாழும் பொழுது மிகுந்த அக்கறையுடன் பேணிக காத்தது போல் இறந்த பின்னும் சீராத்தம் தரப்பணம் செய்து அவர்கள் நற்கதி பெறச் செய்வது எமது முக்கிய கடமையாகும்.

எனவே ஆழ அமாவாசை விரததினத்தில் ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்வதோடு எம்மை வாழவைத் த தெய்வங்களையும் வழிபாடு வேண்டும். பிதிரர் கணக்கு முறையாக வழிபாடு செய்து வந்தால் அவர்களுடைய சந்ததி நல்ல புகழோடும் செல்வத்தோடும் நிறைந்த ஆயுளோடும் விளங்கும் என ஆகம நூல்கள் உரைக்கின்றன. மேலும் பிதிர்க்கடன் ஆற்றாவிட்டால் பித்ர சாபத்திற்கு ஆளாகி வம்சவிருத்தி விளங்காமல் போகும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

தரப்பணம் என்றால் திருப்திப்படுத்துதல் எனப் பொருள்படும். சிராத்தம் என்றால் சிரத்தையுடன் செய்யப்படுவது எனக்கொண்டு பித்ருதர்ப்பணத்தை மிகுந்த சிரத்தையடனும் பயபக்கியடனும் செய்தல் வேண்டும். தந்தையை இழுந்தவர்கள் ஆழ அமாவாசை தினத்தில் நீராட நம் முன்னோரை மனத்தில் கிருதி அவர்கள் நங்கதியடைய வேண்டுமென்று தியானித்து என்னும் நீரும் கொண்டு பிதிர் தரப்பணம் ஆற்றுதல் வேண்டும். என்னும் தரப்பைப் புல லும் விஷ னுவின் உடம்பிலிருந்து தோன்றியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

துர்த்தேவதைகளுக்கு விஷங்கு பரம வைரியாதலால் என்னைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் துர்த்தேவதைகளால் உண்டாகும் தீங்குகள் நீங்குகின்றன. அன்று அழுதுபடத்தலும் கியங்களை தான் தர்மங்கள் செய்வதும் நன்மை பயக்கும். உடம்பிலுள்ள வாயுவை அகற்றும் காயாகிய காத்தோட்டிக்காய் அன்றைய படையில் சிறப்பு அம்சமாகும். மாவிட்டபூரம் கந்தசவாயி ஆலய தீர்த்தோற்சவம் ஆழ அமாவாசையன்று கீரிமலை தீர்த்தத்தில் நடைபெறும். யாழ் குடாநாட்டில் கீரிமலை, வில்லூன்றி போன்றவற்றிலும் கேதீஸ்வரத்தில் பாலாவியிலும், கோணேஸ்வரத்தில் பாபநாசத்திலும், பொன்னாலையில் திருவழியிலையிலும், மட்டக்களப்பு அம்ரதகழியில் முகத்துவாரம் கடவிலும் தீர்த்தமாடுவதை இந்துக்கள் போற்றிக் கடைப்பிழித்து வருகின்றனர்.

இந்தியாவில் கன்னியாகுமரியிலும் இராமேஸ்வரத்திலும் கங்கை யமுனை காவேரி சரஸ்வதி நர்மதா கோதாவரி தூங்கப்பற்றா தாமிரபரணி திரிவேணி சங்கமம் போன்ற இடங்கள் புண்ணிய தீர்த்தங்களாக விளங்குகின்றன” தந்தை சொல்லிக்க மந்திரமில்லை தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை” எனப் போற்றப்படுகின்ற பெற்றோரே எமது கண்கண்ட தெய்வாகையால் சித்திராட்பூரணை விரதம் தாய்க்கும். ஆழ அமாவாசை விரதம் தந்தைக்கும் கடைப்பிழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சமய குரவர்கள் இறைவனைத் தந்தையாகவும் தாயாகவும் பாடிப் பரவியுள்ளார்கள்.

மாமன்றத் தலைமையகக் கட்டிடத்தின்

நிருபதாண்டு நிறைவும்

அமரர் பாலானின்

நிருபத்துநான்று ஆண்டு நிறைவும்

அறுபது ஆண்டுகளாக பெரும் பணியாற் றி வைரவிழா கண் டூள் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் தலைமையகம் இயங்கும் புதிய கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டு இருபதாண்டுகள் நிறைவெற்றுவிட்டன. மாமன் றத் திற் கான கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டு அதன்வேலைகள் பூர்த்தியாகக்கப்பட்ட நிலையில். ஐந்தாம் மாடியிலுள்ள மாமன்றப் பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட அருள்மிகு சிவகாமி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீநிட்ராஜப் பெருமானுக்கு 1996ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 3ஆம் திகதியன்று மகா கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து மாமன்றத் தலைமையகம் இந்தப் புதிய கட்டிடத்தில் இயங்கத் தொடங்கியது.

ஐந்து மாடிகளைக் கொண்ட மாமன்றக் கட்டிடத்தைப் பார்க்கும் போது, அது வெறுமனே மாமன்றப் பணிகளை நாடளாவிய ரீதியில் எடுத்துச் செல்வது மட்டுமல்ல, தலைமையகக் கட்டிடம் அமைவதற்கு பேருதவியாகவும் துணையாகவுமிருந்து ஒரு சில வள்ளல் பெருமக்களையும் என்றென்றும் இந்து மக்களின் நினைவுவைலைகளில் மீட்டிக் கொண்டேயிருக்கிறது என்பதை சிறப்பாகச் சொல் லவேண் டும். இவர் கஞ்சீ ஒருவராகக் குறிப்பிடக்கூடியவர் அமரர் வே.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள்.

கொழும் பு மாநகரில் அமைந்துள்ள உயர்ந்த கட்டிடங்களுள்ளாக பெருமை பெறும் அகில இலங்கை மாமன்ற தலைமையகம் கம்பீரமாக எழுந்து நிற்பதற்கு உழைத்தவர்களுள் முதல்வராகப் போற்றப்படும் அமரர் வே. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் 1986ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 26ஆம் திகதியிலிருந்து மறையும் வரை இந்து மாமன்றத்தின் தலைவராகப் பதவிவகித்ததன் மூலம், மாமன்ற வரலாற்றில் முக்கியமானதாக இடைத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

பாலா என் று அனைவராலும் செல் லமாக அழைக்கப்பட்டு வந்த அமரர் வே. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள நெல்லியடி கிராமத்தில் பிறந்தவர். கரவெட்டி விக் னேஸ் வரா கல்லூரியில் தனது கல்வியை ஆரம்பித்து கொழும்பு ஆண்தா கல்லூரியிலும், பின்னர் யாழ் இந்துக் கல்லூரியிலும் பயின்று பாடசாலைப் படிப்பை நிறைவு செய்தார்.

இதன் பின் தனியார் நிறுவனங்களில் இணைந்து நிதி தொடர்பான பதவிகளை வகித்துவந்தார். பின்னாலில் இவர் வர்த்தக நிறுவனங்களை தோற்றுவித்து, அதனை நிர்வகித்து வந்ததன் மூலம் பிரபல தொழிலதிபராக விளங்கினார். இதன் ஊடாக உழைப்பால் உயர்ந்த பெருமக்களைக் காணப்பட்ட இவர், சமய சமூகநல மற்றும் கல்விப்பணிகளுக்காக வாரி வழங்கிய வள்ளன்மை பலராலும் போற்றப்பட்டு வந்தது.

இவரது பரந்த சமய சமூகப் பணியின் மகுடமாகவே அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைமையகக் கட்டிடத்தைக் குறிப்பிடலாம். இந்து மாமன்றத்திற்கான காணி கிடைத்திருந்தும், அதன் கட்டிடவேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படாதிருந்த வேளையிலேயே மாமன்றத் தலைவராக இவர் பதவி ஏற்றிருந்தார். மாமன்றத் தலைமையகத்திற்கான கட்டிடம் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பதில் இவர் காட்டிய ஆரவமும், இவரது துணிச்சலான முயற் சிகஞ்சும், செயற் பாடுகளும் முழு அளவில் வெற்றிபெற்றன.

ஒரு நொகைப் பணத்தை தனது அன்பளிப்பாக வழங்கி இவர் தொடக்கி வைத்த கருமாம் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைமையகமாக வடிவம் பெற்று, இவரது நினைவை என்றென்றும் மீட்டிக் கொண்டிருப்பதுடன், அன்னாரின் பரோபகாரப் பண்பையும் எடுத்துச் சொல்கிறது.

திரு வே.பாலசுப்பிரமணியம் 1992ஆம் ஆண்டு ஜீலை மாதம் 15ஆம் திகதியன்று காலமானார். இம்மாதம் 15ஆம் திகதி இவரது 24ஆவது நினைவு தினமாகும்.

இவரது சேவையை நினைத்துப் போற்றும் வகையில் மாமன்றம் வருடந்தோறும் நினைவு நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்து நடத்திவருவது வழக்கமாகும். இம் முறை நினைவு நிகழ்வாக செஞ்சாற்செல்வர் கலாநிதி ஆறு.திருமருகன் அவர்கள் நிகழ்த்தும் “ஆடி அமாவாசை” எனும் பொருளிலான நினைவுப்பேருரை இம்மாதம் (ஜீலை) 23ஆம் திகதி காலை பம்பலப்பிட்டி சரல்வதி மண்டபத்தில் மாமன்றத் தலைவர் திரு.கந்தையா நீகண்டன் தலைமையில் நடைபெறவிருக்கிறது.

- கதிரவன்

மாமன்றத்தின் செய்திகள்

மாமன்றத்தின் கண்டை அறக்கை

இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்கு பிரதேசங்களில் தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் இடங்களில் புத்தவிகாரைகள் அமைக்கப்பட்டுவருவதையும் இது தமிழ் இந்துக்களிடையே மிகவும் விசனத்தைத் தோற்றுவிப்பதாகவும் ஏற்கனவே அரசியல் தலைமைகளுக்குப் பல தடவைகள் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் சட்டுக்காட்டியுள்ளது.

அண்மையில் கூட வடமாகாணத்தில் பல்வேறு இடங்களிலிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ள புத்தவிகாரைகளின் புகைப்படங்கள் உட்பட சகல விபரங்களையும் கொரவ பிரதம மந்திரி, கொரவ மீள்குடியேற்ற அமைச்சர், கொரவ எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியோருக்கு பிரதிகளுடன் அதிமேதகு ஜனாதிபதிக்கு முறையிட்டிருந்தோம் எனினும் எவ்வித சாதகமான நடவடிக்கையும் இதுவரை எடுக்கப்பட்டதாகத் தகவல்கள் இல்லை என்பது மிகவும் மனவேதனைக்குரியதாகும்.

இந்நிலையில் இரு தினங்களுக்கு முன்னர் வெகுஜன ஊடகங்கள் மூலமாக கேள்வியற்ற செய்தியால் இந்து மக்களின் உச்ச நிறுவனமான அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் மிகவும் கவலைக்குள்ளாகியது.

அதாவது கடந்த காலங்களில் பாதுகாப்பு வலயங்களாக இருந்து தற்போது விடுவிக்கப்பட்ட வலிவடக்கு பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்த வீமன் காமம் பிள்ளையார் ஆலயம் உடைக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டதுடன் அவ்விடத்தில் பொத்தவிகாரையொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது இந்துக்களின் மனநிலையை அவர்களது இறை நம்பிக்கையை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கும் என்பதை இராணுவத்தினர் உணரவில் வையாயினும் நல்லாட்சி அரசு எனக் கூறிக்கொள்ளும் அரசு கூட இதனைத் தடுப்பதற்கு எவ்வித அக்கறையும் கொள்ளவில்லை என்பதைக்

கவலையுடன் சுட்டுக்காட்ட விரும்புகின்றோம். வலிவடக்கில் இன்னமும் இராணுவத் தேவைக்கென பாரியாவு நிலப்பரப்பு படையினர் வசம் உள்ளது. இதில் அமைந்திருந்த எத்தனை ஆலயங்களுக்கு இவ்வாறான நிலை தோன்றியுள்ளதோ தெரியவில்லை.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தனது சமயத்தைச் சுதந்திரமாகக் கடைபிடிக்கும் உரிமை இலங்கையில் அரசமைப்பு ரீதியாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதோடு ஒரு சமயத்தை வளர்க்கின்றோம் என் பதற் காக இன் எனாரு சமயச் சின் னாஸ் கடை அழித்தொழிப்பதை எவ்வகையிலும் நியாயப்படுத்தவுமில்லை.

புத்தபிரான் அகிம்சையைப் போதித்து பெளத்த மதத்தை ஏற்பவர்கள் யாவரும் அகிம்சைவழியிலே செயல்பட வேண்டுமெனவும் கூறியுள்ளார். பெளத்த மதத்தைப் பின் பற்றுப்பவர்களைக் கூறிக்கொள்ளும் இலங்கை இராணுவத்தினர் இவ்வாறான மனிதாபிமானமற்ற செயல்களில் ஈடுபோகுத ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததுடன் இந்துக்களால் ஜீரணிக்க முடியாததுமாகும்.

இவ்வாறான செயல்களை நல்லாட்சி அரசாங்கம் உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்துவதுடன் தொடர்ந்தும் தமிழ் பிரதேசங்களிலுள்ள இந்து ஆலயங்களுக்கு பாதுகாப்பை வழங்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கின்றோம். முக்கியமாக இராணுவப் பிரதேசங்களிலுள்ள இந்து ஆலயங்கள் பாதுகாக்கப்படுவதுடன் அந்நிலப்பரப்பை மக்களிடம் மீள்க்கையளிக்கும் போது சேதமடைந்த மத வணக்கள் தலாங்களை புனரமைப்புச் செய்து கையளிக்க வேண்டுமெனவும் மாமன்றம் உறுதியாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றது.

(06.07.2016)

நய்னாதீவில் ஒந்து ஒளி வெளியீடு

மாமன்றத்தின் ஆஸ்மீக் இதழான் 'இந்து ஓளியின் நய்னாதீவி ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் மகோற்சவ சிறப்பிதழ் வெளியீடு' கடந்த மாதம் (ஜீன்) 16ஆம் திகதியன்று ஸ்ரீநாகபூஷணி அம்மன் ஆலயத்தில் நடைபெற்றது.

ஆலய அறங்காவலர் சபைத் தலைவர் திரு.கா.ஆ.தியாகராஜா தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்த நிகழ்வின்போது மாமன்ற உப தலைவரும் மாமன்ற இந்து ஆராய்ச்சி நிலைய கொரவ யெக்குநருமான செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன் சிறப்பிதழை வெளியிட்டு வைத்தார்.

இந்த நிகழ்வின்போது ஆலய அறங்காவலர் சபைத் தலைவர் திரு.கா.ஆ.தியாகராஜா, செயலாளர் திரு.எஸ். பரமலிங்கம், செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன் ஆகியோர் உரையாற்றினார்கள்.

மாமன்றத்தின் அனுசரணையுடன்

அன்னதான நிகழ்வு

கதிர் காம உற்சவத் தையொட்டி நாட்டின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களிலிருந்து பாதயாத்திரையாக கதிர்காமத்திற்குச் செல்லும் பக்தர்களின் நன்மை கருதி மாமன்ற அங்கத்துவ சங்கமான ஆலயாயினும் போது நடைபெற்ற நடைபெற்ற மத வணக்கள் தலாங்களை புனரமைப்புச் செய்து கையளிக்க வேண்டுமெனவும் மாமன்றம் உறுதியாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றது.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் அனுசரணையுடன் நடாத்தப்படும் இந்த அன்னதான நிகழ்வுக்காக வழமைபோல் இம்முறையும் மாமன்றத்தின் நன்கொடையாக ரூ. 100,000/- ஆலயாயினும் போது நிகழ்வு மிகவும் நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டதாக இருப்பதைக் கையளிக்க வேண்டுமென்று இந்து மாமன்றத்தினர் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

வைத்தியகலாந்தி திருமதி இந்திரா சிவயோகம் அவர்களின்

முத்துவிழாவிற்கு மாமன்றத்தின் வாழ்த்துச் செய்தி

ஒக்கிய இராச்சியத்தில் இயங்கிவரும் சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் காப்பாளரும், முன்னெண்நாள் தலைவரவரும், கொழும்புத் தாய்ச் சங்கத்தின் முன்னெண்நாள் தலைவரவருமாகிய “சமூகசீலீர்”, “சிவகுானச்செல்வி”, வைத்தியகலாந்தி திருமதி இந்திரா சிவயோகம் அவர்களின் அகவை எண்பது நிறைவேலையாட்டி நடைபெறவுள்ள முத்து விழாவிற்கு இந்த வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்குவதில் மட்டுற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இவர் கொழும்பு மற்றும் ஒக்கிய இராச்சியத்தில் இயங்கிவரும் சைவ முன்னேற்றச் சங்கக்களின் தலைவராகச் செயற்பட்டதுடன், தற்போது அச்சங்கத்தின் காப்பாளராகவும் இயங்குவது பாராட்டுக் குரியது. மேலும் இவர் தமது பதவிகளினுடாக சைவத்திற்கும் தமிழக்கும் அளப்பரிய தொண்டாற்றியுள்ளார்.

திருமதி இந்திரா சிவயோகம் அவர்களின் தந்தையார் நீதியரசர் பொன். ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா அகில லிங்கமை இந்து பெருந்தகையாவார். தந்தையார் காட்டிய வழிநின்று கொழும்பு சைவமுன்னேற்றச் சங்கத்தின் தலைவராக திருமதி சிவயோகம் அவர்கள் இருந்த காலத்தில் இந்து மாமன்றத்தின் அங்கத்துவ சங்கக்களில் ஒன்றான அச்சங்கத்தினுடாக மாமன்றத்தின் பேராளராக தெரிவு செய்யப்பட்டதோடு இந்து மாமன்றத்திலும் முக்கிய பதவிகளை வகித்து எமக்குப் பல வழிகளிலும் தனது ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் வழங்கி வந்தவர். இந்து மாமன்றத்தின் குறிக்கோள்களில் ஒன்றான மாணவர்களிடையே அறநெறிகளைப் பரப்பும் நோக்கோடு “அறநெறிப் பாடசாலைகளை நிறுவுதலும் அவற்றைச் செயற்படவேப்பதும்” என்பதற்கிணங்க இன்றும் கொழும்பு சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் அறநெறிப் பாடசாலைகளை நிறுவி மாணவ சமூகத்திற்கு அறநெறிகளையும் ஆண்மீக வளர்ச்சிகளையும் முன்னின்று நடாத்தி வருகின்றது. இதற்கு வித்திட்ட பெருந்தகைகளில் ஒருவர் வைத்தியகலாந்தி இந்திரா சிவயோகம் என்றால் அது மிகையாகாது.

அகவை எண்பது பூர்த்தி காணும் திருமதி இந்திரா சிவயோகம் அவர்கள் நலமுற வாழ்ந்து, எதிர்காலத்திலும் சைவத்திற்கும் தமிழக்கும் அரும் தொண்டாற்ற அருள்மிகு ஸ் சிவகாமி அம்பாள் சமேத ஸ் நடராஜப் பெருமான் பாதாரவிந்தங்களைப் பணிந்து பிரார்த்திக்கின்றோம்.

- கந்தையா நீலகண்டன், (தலைவர்)

அகல லூங்கை குந்து மாமன்றத்தின் வைரவிழா வெளியீடு **A Compendium For Hindus**

மாமன்றத்தின் வெளியீடான் ‘இந்து மக்களுக்கு ஒரு கையேடு’ நூலில் அடங்கியுள்ள பெரும்பாலான விஷயங்களுடன், மேலதிகமான பல தகவல்களையும் தாங்கியதாக

“A Compendium For Hindus” என்ற ஆங்கில நூல் வெளிவந்துள்ளது.

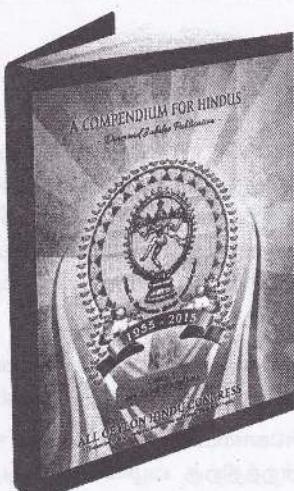
நூலின் விலை ரூபா. 1000/-

கொழும்பிலுள்ள மாமன்றத் தலைமையகத்திலும், யாழ் பிராந்திய பணிமனையிலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தொடர்புகளுக்கு (தொலைபேசி லில):

011 2434990 (மாமன்றத் தலைமையகம்),

021 222 1075 (யாழ் பிராந்திய பணிமனை)

இந்து மதம் சொல்லும்

■ ஆனிமாடேறி வழிமுறைகளி ■

கரையுடையை நிருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஐயர்

இந்து சமயம் ஆன்மாக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது ஆன்மாக்கள் என்னிறந்தவை. ஆன்மாடேற்றம் பெற்ற உயிர்களின் தொகையையும், ஆன்மாடேற்றம் பெறவள்ள உயிர்களையும் கணக்கிடுவதனால், அது உலகம் தொடங்கிய காலந் தொட்டு தீதுவரை உயிர்கள் பிறந்த நாட்களின் தொகையையும். இனிப் பிறக்கும் நாட்களின் தொகையையும் என்னிக் கணக்கிடுவது போலாகும். அதாவது என்னில்லாதவை என்பதாகும்.

இந்த ஆன்மாக்கள் மும்மலங்களான ஆணவும்கி கன்மம். மாயை ஆகிய பாசங்களினால் கட்டுண்டு இருக்கின்றன. இதில் மும்மலங்களின் பிழிலுள்ளோரை சகலர் என்றும், மாயையை விட்டு இருமலத்தையும் உடையோரை பிரளமாகலரென்றும். ஆணவும் முடையோரை விஞ் ஞானக்கலரனவும் வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

மாயை என்ற திரையினால் கவரப்பட்டு செயல்களைப் புரியுமிடத்து கர்வம்கி மமதை யாவும் உண்டாகும். இவ் கீயல் பின்னயுடைய சகலர் தாம் பாசவலையினுள் இருக்கின்றோமென உணர்மாட்டார்.

ஆணவு மலம் இருளைவிடக் கொடியது. இருள் தனது உருவத்தைக் காட்டும். ஆணவும் தனது செயற்பாட்டைத்தான் காட்டும். அது நான். எனது என்ற மமதை அகங்காரத்தை ஏற்படுத்தி செயல்களைச் செய்யத் தூண்டுகிறது.

உயிர்கள் ஓவ்வொன்றும் வெவ்வேறுவகையான இன்ப துன்பங்களை அனுபவிப்பதற்கு மூலகாரணமே அவர்கள் ஆற்றிய நல்வினை தீவினைகளாகும். இந்துசமயம் முற்பிறவி. இப்பிறவி. மறுபிறவி எனக் கர்ம மறுபிறப்புக் கோட்பாட்டில் அதீத நம்பிக்கை வைத்துள்ளது. இதனை அறிவு பூர்வமாகவும் விளக்குகிறது.

மனித உயிர்களில் சிலர் ஏன் குருடாக. செவிடாக. ஊனக்குறைபாடுகளுடன் இருக்கின்றன? செல்வன். பணக்காரன். ஏழை எனவும் ஏன் இருக்கின்றனர். சிலர் தமது வாழ்க்கையில் உரிய கடமைகள். தர்ம நெறிகள் ஒன்றையும் தவறாது கடைப்பிடித்தபோதும் அவர்கள் இன்பத்தை அனுபவிக்கவிடாமல். அவர்களைத் துன்பம் நிழலைப்போல் ஓட ஓட விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் காட்டில் திசை தெரியாதவர் போன்று வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்கான காரணம் யாது? இவையாவும் ஏன் நடைபெறுகின்றன. என எம்மிடையே சிந்தனை எழுவதுண்டு. தீற்கு இந்துசமயம் கூறும் விளக்கம். அவனவன் ஆற்றும் நல்வினை தீவினைகளுக்கொப்ப அவனவன் அதற்கான பலனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்பதே. இந்தக் கன்மக் கோட்பாட்டில் மிக அழுத்தம் கொடுப்பது இந்து சமயமே. எவனும் தானே தனக்கு நன்பனும். தானே தனக்குப் பகைவனும் ஆவன் என்ற

அசையாத நம்பிக்கை கொண்டது இந்து மதம்.

கர்மத்தின் பனுவின் அழுத்தத்தைக் குறைக்கவே ஆன்மீகச் செயல்கள் துணைபுரிக்கின்றன. எனினும் விளையைத் தொடங்கிய விளையிலிருந்து எவரும் தப்பவே முடியாது. மனிதனின் நிழலைப் போன்று அது தொடரும். அதனை அனுபவித்தே ஆகவேண்டுமென இந்துசமயம் எடுத்தியம்புகின்றது.

கோவனன் உண்மையாகக் கள்வன் அல்லன். ஆனால் கள்வன் என்று கொலை செய்யப்பட்டான்.

இ கை வனைச் சிரத் தையுடன் வனை கீ கினால் விளையினின்றும் தப்பிவிடாமென மார்க்கண்டேயின் வரலாறு எடுத்துக் காட்டுகிறது. மார்க்கண்டேயின் ஆயுட்காலம் பதினாறு வயது வரைதான். உரிய உரிய காலம் வந்ததும் யமன் அவனது உயிரைக்கவர வந்தபொழுது மார்க்கண்டேயன் சில பெருமானிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். சிவலிங்கத்தைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டான். மார்க்கண்டேயர் உயிர் பிழைத்து என்றும் பதினாறு வயதுடையவராக வாழ்ந்தார். இறைசிந்தனை உடையவன் மரணத்தினைக் கண்டு பயப்படத் தேவையில்லை என்பதனை இக்கதை உணர்த்துகிறது.

"தெய்வம் நின்று கொல்லும் அரசன் அன்றே கொல்வான்" என்பது பழமொழி. அரசன் சாட்சிகளை வைத்துக்கொண்டு தீர்ப்பினை உடனேயே அளித்து விடுவான். ஆனால் அரிதாகிய மானிடப் பிறவியெடுத்த உயிர்கள் பிழைகள் செய்தாலும் அவர்கள் பக்குவமடைவதற்கு இறைவன் அவகாசம் அளிப்பார் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

உயிர்களின் இயல்புக்கங்களில் ஆசையும் ஒன்று. ஆசை அளவுகடந்தால் அல்லவுண்டாகும். எனவேதான் 'ஆசை அறுமின், ஆசை அறுமின். ஈசனோடாயினும் ஆசை அறுமின்' என்பர் பெரியோர். ஆசையை அடக்குவதோ. அறுப்பதோ எல் லோராலும் இயலாத ஒன்றாகும். அதனால் கேடுகள் பல உண்டாகின்றன. ஆசையை நீக் கியோ. குறைத்தோ கேடுகள் குற்றங்கள் உண்டாகாமற் செய்வதற்கு இந்துமதம் வலியுறுத்துகிறது. அது பற்றற் வாழ்க்கையையே போதிக்கின்றது. பற்றற் வாழ்க்கையாவது 'உள்ளது போதும்கி வருவது வரட்டும். போவது போகட்டும். மிகுஞ்சுவது மிஞ்சட்டும் என்பதில் அமைதி காண்பதாகும்.

உள்ளது போகாது. இல்லாதது வாராது என்பது ஒரு பெரிய உண்மை. ஆகவேதான் எல்லாம் எப்போதோ முற்றத் காரியம் எனப் பெரியோர் கூறினர்.

(நன்றி: இந்து மதம் என்ன சொல்கிறது? - பாகம் 03)

திருப்புகழ்

சரியையா ஸர்க்குமக் கிரியையா ஸர்க்குநற்
சகலயோ கர்க்குமல் டரிதாய
சமயபே தத்தினுக் கணுகொணா மெய்ப்பொருட்
தருபரா சத்தியிற் பரமான
துரியமே ஸற்புதப் பரமான னத்தனிச்
சுட்ரவியா பித்தநற் பதிநீடு
துகளில்சா யுச்சியிக் கதியையீ றற்றசொற்
சுகசொளு பத்தையுற் றடைவேனா
புரிசைசுழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்
புருஷலீ ரத்துவிக் ரமகுரன்
புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்
புகழுமோ தற்களைக் கருளவோனே
கரியடு கத்திரட் பலவின்மி திற்சளைக்
கனிகள்பீ றிப்புசித் தமராஷு
கதலிசு தத்தினிற் பயிலுமீ முத்தினிற்
கதிர்கா மக்கிரிப் பெருமானே.

கத்ர்காமத்து மணிச்செஞ்சோதி

வேதமுடி மதிருந்த தாளாய் நீயே
விளங்குமணி மந்திரமா வினைந்தோய் நீயே
கூதனமா முடியன்றுள் பாலன் நீயே
குமரகுரு பரனைனும்பேர் கொண்டோன் நீயே
வாதமிலா மோனமுனி வோர்தம் நெஞ்சு
மாக்கோயில் நடஞ்செய்தும் குமரன் நீயே
காதலுறு வள்ளியணை நாதன் நீயே
கதிர்காமத் தெமுந்தருஞும் மணிச்செஞ் சோதி!

ஞாலமெலாம் ஆக்கியளித் தழிப்போன் நீயே
நாடுதிரோ பவஞ்செய்தே அருள்வோன் நீயே
நிலமெலாம் ஓருங்கமைந்த மயிலின் மீதே
நினைக்குமடி யார்க்கருள வருவோன் நீயே
ஏலமெலாம் மணந்தகுழல் வள்ளி தெய்வ
யானை யெனும் கொழிப்பரும் தாருநீயே
காலமெலாம் கடந்துதின்ற கந்தன் நீயே
கதிர்காமத் தெமுந்தருஞும் மணிச்செஞ் சோதி!

கி.வா.ஜகந்நாதன். (நன்றி:- கதிர்காம யாத்திரை-1953)

இந்தச் சுடரில்...

❖ பஞ்ச புராணங்கள்	1
❖ ஆண்மீகச்சுடரின் அருள்மடல்	3
❖ மாமன்றத்தின் வாழ்த்துச்செய்தி - (பேரூர் ஆதீன குருமகாசந்நிதானம்)	4
❖ வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த கதிர்காமம்	5
❖ திருப்புகழ் / கதிரைமலைக் குமரவேள் துதி	9
❖ கருணை புரியும் கதிர்காமக் கந்தன்	10
❖ கதிர்காம யாத்திரிகர் தோண்டர் சபை வரலாறும் செயற்பாடுகளும்	11
❖ கதிர்காம வேலவர் பதிகம் / கதிர்காமசுவாமி பேரில் மாலை	15
❖ Kataragama 'Pada Yatras' Then and Now	16
❖ கதிர்காமத் தாண்டகம் / கந்தகுருமணிச் சந்தவிருத்தம்	17
❖ கதர஗ம ஦ேவியன்னே மஹிமய	18
❖ கதிர்காம வேலவன்	19
❖ விபுலானந்த அடிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு	20
❖ அறிஞர்கள் பார்வையில் சுவாமி விபுலானந்தர்	23
❖ ஆறுமுகநாவலரும் விபுலானந்த அடிகளும்	26
❖ ஈழம் தந்த ஆறுமுகநாவலர்	29
❖ பன்முகப் பார்வையில் சிவயோக சுவாமிகள்	30
❖ நினைவைகளைல் தெய்வத்திருமகள்	32
❖ ஆழமாதத்தின் அதிசிறப்புகள்	33
❖ மட்டக்களப்பு பிரதேச கூத்துக் கலையில் இந்து மதச் செல்வாக்கு	34
❖ ஆழ அமாவாசையின் சிறப்பு	35
❖ மாமன்றத் தலைமையகக் கட்டிடத்தின் இருபதாண்டு நிறைவும் அமரர் பாலாவின் இருபத்துநான்கு ஆண்டு நினைவும்.	36
❖ மாமன்றச் செய்திகள்	37
❖ மாமன்றத்தின் வாழ்த்துச்செய்தி - திருமதி இந்திரா சிவயோகம் அவர்களின்முத்துவிழா	38
❖ இந்து மதம் சொல்லும் ஆண்ம ஈடேற்ற வழிமுறைகள்	39

முத்தநழ் வத்தகர் சுவாம் விபுலானந்த அடிகளர்ஸ் நல்வாக்கு

எந்த அளவுக்கு மனாஸ்கலங்காமல் இருக்கிறாயோ அந்த அளவுக்குச்
சக்தி உண்டாகும். ஆய்வையற்றவனே துயரப்படுவான், சினம்
கொள்வான். சினமும் துயரமும் கொள்வான் கஷ்டத்தை தாங்கி
நிற்கமாட்டான், தோல்வியடைவான்.

கெட்ட எண்ணாஸ்களைப் போக்குவதற்கு நல்ல
எண்ணாஸ்களை எண்ணுவது வழி, பகைவனது பகையமையை
மறப்பதற்குத் தோழனது அன்பை நினைப்பது வழி. இருளன
நீக்க விளக்கைக் கொண்டு வருவதுதானே வழி.

இருத்மலானை சக்தி இல்ல மாணவ மாணவியரின் பிறந்தநாள் விழா (11-06-2016)

சக்தி இல்ல மாணவர்களின் இறைவணக்கம்

மாமன்றத் தலைவர் திரு. கந்தையா நீலகண்ணன் விழாவினை ஆரம்பித்து உரையாற்றுகிறார்

திருமதி அ.கயிலாசபிள்ளை அவர்கள் இந்திய உயர் ஸ்தானிகராலயச் செயலாளர் ஸ்ரீமதி ஈ.ஷா ஸ்ரீவத்ஸவா அவர்களை வரவேற்றிருக்க கொரவித்தபோது

திருமதி அ.கயிலாசபிள்ளை அவர்கள் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடும் சக்தி இல்ல மாணவ, மாணவியருடன்

ஸ்ரீமதி ஈ.ஷா ஸ்ரீவத்ஸவா அவர்கள் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடும் சக்தி இல்ல மாணவ, மாணவியருடன்

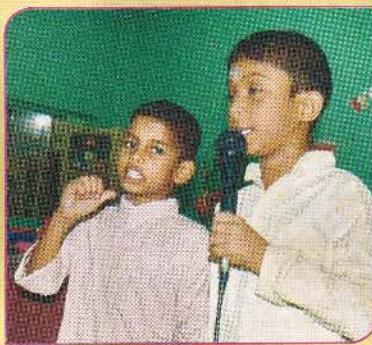
பிறந்தநாளைக் கொண்டாடும் சக்தி இல்ல மாணவ, மாணவியருக்கான பரிசில்களை ஸ்ரீமதி ஈ.ஷா ஸ்ரீவத்ஸவா அவர்கள் வழங்குகிறார்.

மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. சி. தில்லைநட்ராஜா அவர்களால் வழிநடாத்தப்பட்ட மாணவர்களின் ஆளுமைவிருத்தி நிகழ்வில் இல்ல மாணவிகள்

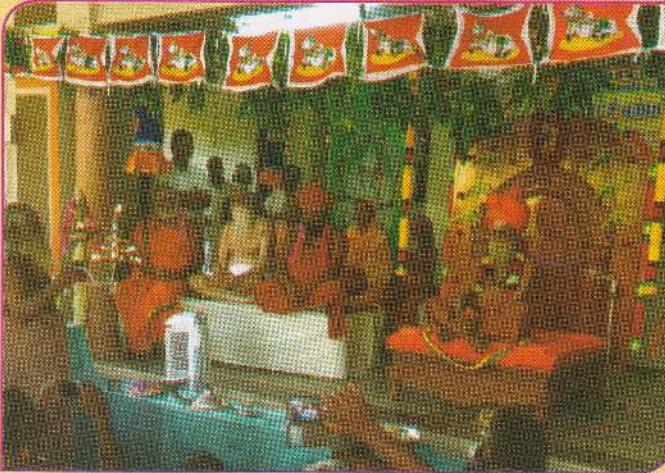

கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி - இருத்மலானை அதிபர் திரு. எஸ்.ஜெயகுமார், மாமன்ற வைரவிழா சிறப்பு மலரை மாமன்றப் பொருளாளர் திரு. வே. கந்தசாமி அவர்களிடமிருந்து பெற்றிருக்க கொள்கிறார். அருகில் மாமன்றத் தலைவர்

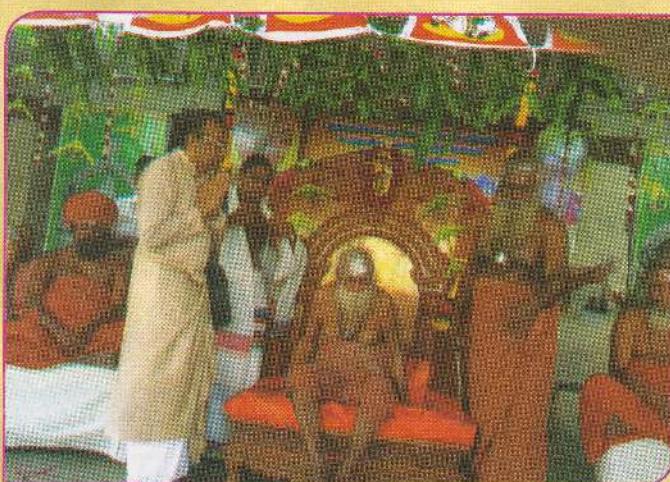
சக்தி இல்ல மாணவ, மாணவியரின் கலை நிகழ்வுகள்

**பேஞ்சாத்தீ குருமகாசந்திராவும் கயிளாங்குமைகி சீர்வளர்ச்சீ சாந்தலிங்க இராமசாமி
அழகளாரின் அனுஸாட்சி ஏற்பும் பொன்விழா நிகழ்வு (08.07.2016 - 10.07.2016)**

குருமகாசந்திராவும் அவர்களுக்கான வழிபாடு. இளையப்பட்டம் தவத்திற்கு மருதாசல அழகளாரால் நிகழ்த்தப்பட்டது.

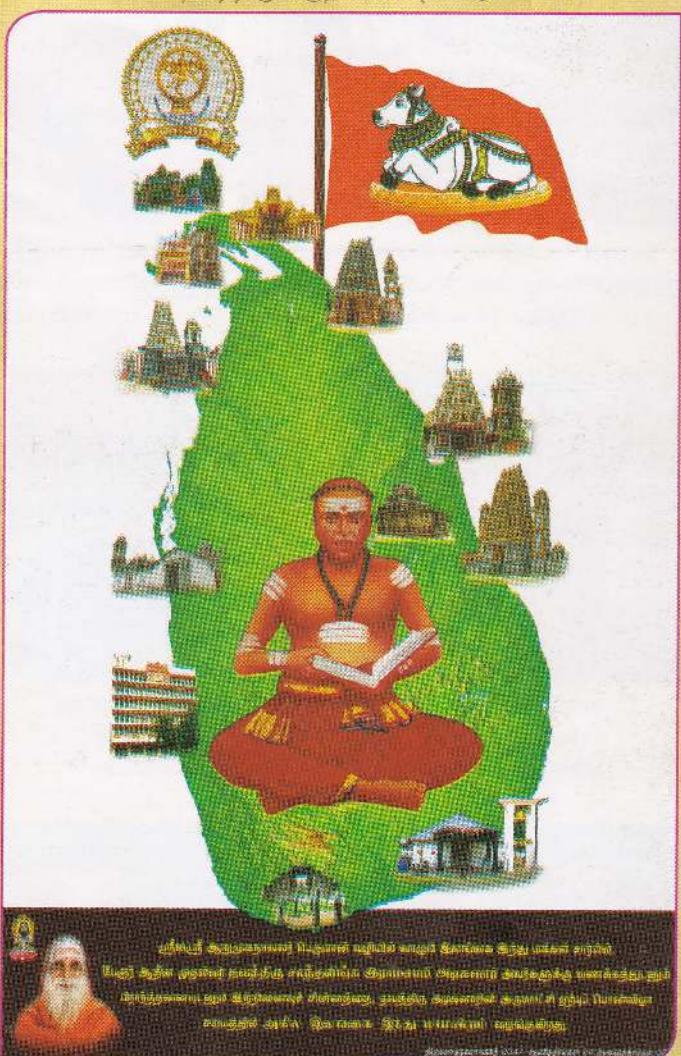
மாமன்றத் தலைவர் திரு. குந்தையா நீலகண்டன், சீர்வளர்ச்சீ சாந்தலிங்க இராமசாமி அழகளாரிடம் நினைவுச் சின்னத்தை கையளிக்கிறார். அருகில் இளையப்பட்டம் நவத்திற்கு மருதாசல அழகளார்.

மாமன்றத் தலைவர்கள், சிவாஜி வைத்தீஸ்வரர் குருக்களும், சீர்வளர்ச்சீ சாந்தலிங்க இராமசாமி அழகளாரிடம் ஆரிப்பற்ற வேண்டியில்.

தமிழ்மறை ஆதீன முதல்வர்களிடம் மாமன்றத் தலைவர்களும், சிவாஜி வைத்தீஸ்வரர் குருக்கள் அவர்களும் நந்திக்கொழகளைக் கையளிக்கின்றனர்.

மாமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட நினைவுச் சின்னம்

